

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta tělesné výchovy a sportu

Migrace českých juniorských hokejistů

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. William Morea Crossan, Ph.D.

Vypracoval:

Bc. Jan Bureš

Praha, květen 2020

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

.....

podpis diplomanta

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení:

Fakulta / katedra:

Datum vypůjčení:

Podpis:

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval všem, kdo mi byli nápomocní při zpracování této práce, zejména svému vedoucímu, panu Mgr. Williamu Morea Crossanovi, Ph.D. za jeho odborné vedení práce a cenné rady a připomínky.

Abstrakt

Název: Migrace českých juniorských hokejistů

Cíle: Hlavním cílem této práce je pomocí kvantitativního výzkumu zjistit, jaký vliv má migrace českých hokejistů v juniorském věku na jejich kariéru v NHL. K dosažení tohoto cíle bylo nutné nasbírat žádoucí sekundární data. Dalším dílčím cílem této práce bylo vymezení pojmů týkajících se tématu.

Metody: V této práci bylo využito kvantitativního výzkumu. Jednou ze zásadních metod byla analýza dokumentů a textů, zejména relevantních studií a zdrojů, které obsahovaly data potřebná pro účely této práce. Dále bylo použito metody komparace, komparována byla data získaná v této práci s daty analyzovanými ve starších studiích, které se věnovaly stejnému tématu. V této práci bylo využito také metody korelačního šetření.

Výsledky: Výsledky této práce v určitých ukazatelích navazují na již dříve provedené studie zabývající se podobným tématem. Porovnání s těmito studii dosvědčuje obecně známý pokles českých hráčů v NHL, který se za posledních 20 let zmenšil o více než polovinu. Co se týče samotných vlivů migrace, dříve provedené studie často poukazovaly na to, že jen málo hráčů, kteří jako junioři působí v zahraničí, se následně prosadí v NHL. Výsledky této práce však ukazují, že rozdíl v úspěšnosti juniorských migrantů a hráčů, kteří hokejově vyrůstají v domovině, se výrazně zmenšil. Na základě provedeného sledování můžeme tvrdit, že migrace českých hráčů v juniorském věku již nemá negativní vliv na jejich kariéru v NHL. Úspěšnost juniorských migrantů v NHL byla srovnatelná s hráči, kteří jako junioři zůstali v České Republice.

Klíčová slova: migrace, lední hokej, motivace, rozvoj sportu

Abstract

Title: Migration of Czech junior hockey players

Objectives: The main objective of this thesis is to understand the relationship between migration of Czech junior hockey players and the level of their success in the NHL. To help accomplish this goal, desirable secondary data needed to be collected. One of the secondary goals of this thesis was to analyze topics and studies related to this thesis.

Methods: This thesis uses quantitative research. One of crucial methods used is document analysis; analysis of related case studies and data in particular. Comparative research was also used to compare data collected in this thesis and data collected in related case studies. Correlation analysis was used to understand the relationship between migration and success in the NHL.

Results: The results of this thesis follow up on related case studies in certain aspects, mainly the data gathered in said studies. Comparison of data collected in mentioned studies and this thesis proves the generally known decline of total number of Czech players drafted to and playing in the NHL. The number of Czech players in the NHL has more than halved in the last 20 years. Case studies previously done on this topic showed that Czech players who spend their junior years abroad are very unlikely to succeed in the NHL. The results of this thesis show that the level of success in the NHL doesn't significantly differ anymore between junior players who migrate and junior players who stay in the Czech Republic. Based on the results, we can state that migration of Czech junior hockey players doesn't negatively affect their NHL careers. The level of success in the NHL between both groups of players is comparable.

Keywords: migration, ice hockey, motivation, sport development

OBSAH

1	ÚVOD	8
2	TEORETICKÁ VÝCHODISKA	10
2.1	Globalizace	10
2.1.1	Globalizace a sport.....	11
2.2	Teorie migrace, push a pull faktory migrace	13
2.2.1	Teorie sportovní migrace	19
2.2.2	Motivace sportovních migrantů	20
2.2.3	Důsledky sportovní migrace	22
2.3	Migrace a lední hokej.....	25
2.3.1	NHL	27
2.3.2	Vstupní draft NHL	28
2.4	Migrace hráčů ledního hokeje v juniorském věku.....	31
2.4.1	CHL.....	31
2.4.2	CHL Import draft	32
2.4.3	Studie problematiky migrace juniorů do CHL.....	34
3	CÍLE PRÁCE	43
3.1	Výzkumné otázky	43
4	METODIKA PRÁCE	44
5	VÝSLEDKY	47
6	DISKUZE	71
7	ZÁVĚR	75

1 ÚVOD

V době vzniku této kapitoly je tomu více než měsíc po skončení domácího mistrovství světa v ledním hokeji hráčů do dvaceti let, kde pro český tým cesta turnajem skončila ve čtvrtfinále po prohře 5:0 se Švédskem. Mezi odbornou i neobornou sportovní veřejností teprve nedávno přestaly doznívat ohlasy nejenom na výkon českých mladíků na turnaji. Vděčnými tématy diskuse byl například i tréninkový systém našich hokejistů či dokonce stav a budoucnost ledního hokeje v České Republice. Nutno podotknout, že takováto situace nastává snad při každém dílčím neúspěchu našich reprezentantů a zdaleka není omezena pouze na lední hokej.

Český tým byl veskrze chválen za bojovnost a nasazení, nicméně zásadní rozdíl spousta odborníků viděla v dovednostech hráčů (sport.ceskatelevize.cz). Některé názory, poměrně rezignovaně, zněly v duchu, že je to zkrátka realita dnešní doby a že se naši hráči těm zahraničním, zejména ze Švédska, Finska, Ruska a Severní Ameriky jednoduše nemohou vyrovnat ničím jiným, než bojovností a nasazením. Český hokej, který vždy vynikal nápadem a chytrostí, prý dnes na velmocí ztrácí v bruslení, technice a kreativitě. Tato slova v podstatě potvrzovali sami hráči (sport.aktualne.cz).

V hokejovém prostředí se však o těchto tématech diskutuje už delší dobu. Olympijské zlato z Nagana je dnes už poměrně zaprášené, poslední zlato z mistrovství světa český tým přivezl v roce 2010 a čeští mladíci se zlatem z MS juniorů mohli pyšnit naposledy v roce 2001. Nabízí se otázka, zda tehdy šlo zkrátka o zlatou generaci českých hokejistů, která se v podobném počtu sejde jen jednou za několik desítek let či český hokej usnul na vavřínech.

Objevují se hlasy, které tvrdí, že čeští mladíci ztrácí zejména v tréninku dovedností. (hokej.cz) Nejsou prý vychováni tak, aby se z nich mohli stát rozdíloví hráči. Často jim prý jsou od trenérů vyčítány chyby a výsledkem jsou hráči, kteří se snaží hlavně nechybovat, zaujmou leda bojovností, ale chybí jim kreativita. Za příklad je často uváděno Finsko či Švédsko, ve kterém je podle některých hlasů tréninkový proces na daleko lepší úrovni. Tyto názory často logicky vyústí v závěr, že by naši mladí hokejisté měli odejít do zahraničí, nejlépe do Švédska, Finska, či Severní Ameriky, kde z nich mohou vyrůst lepší hráči. (sport.cz, idnes.cz)

Ne každý však s těmito názory souhlasí, zejména ve spojení s migrací juniorů do Severní Ameriky. Brzké odchody hráčů do zámoří vyčerpávají už tak chudou zásobárnu mládeže.

Přílišný odchod mladého hráče za oceán prý není prospěšný ani pro samotného hráče, ani pro jeho mateřský klub (sport.ceskatelevize.cz)

Pro většinu mladých hokejistů je cílem či snem zahrát si v NHL. Přeci jen se jedná o nejprestižnější hokejovou ligu na světě a nabízí konfrontaci s těmi nejlepšími hokejisty světa. Pokud jsou zainteresované strany ve shodě, jedná se také o největší zásobárnu olympijských reprezentací.

Cesty, kterými čeští hokejisté za tímto snem kráčí, se různí. Stejně tak se na tyto cesty různí názory. Je pro české hráče při cestě za tímto snem lepší zůstat a hokejově růst v domovině, nebo je lepší vycestovat v juniorském věku za hranice, často za oceán, a získávat zkušenosti tam? Jaký má migrace mladých hokejistů vliv na délku kariéry v NHL? Jaký má migrace vliv na postavení hráče v NHL? Toto jsou otázky, na které se tato práce snaží podat odpověď. Sleduje kariéry českých hráčů, kteří za posledních deset let v NHL nastoupili, a cesty, kterými se na začátku svých kariér vydali.

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

2.1 Globalizace

K pojmu globalizace můžeme nalézt celou řadu definicí, jelikož se však jedná o fenomén, který se se týká více než pouze jedné vědy, nalezneme spíše definice, které se vztahují k jednotlivým dimenzím globalizace. Beck (2007) rozměr pojmu globalizace potvrzuje. Obsahuje dimenze: "*komunikačně-technickou, ekologickou, ekonomickou, pracovní-organizační, kulturní, občansko-společenskou*" (Beck, 2007, s. 31).

Mezinárodní měnový fond (2008) definuje ekonomickou globalizaci jako „*zvýšenou integraci světových ekonomik, zejména díky mezinárodnímu oběhu zboží, služeb a kapitálu.*“ Globalizaci autoři považují za výsledek lidské inovace a technologického pokroku.

Podle Ritzera se Stillmanem (2004) globalizace nejčastěji odkazuje na růst mezinárodní politiky, integrování světové ekonomiky a míchání kultur celého světa. I přesto, že na světě existují oblasti, které stále nejsou globalizací ovlivněny, teorie globalizace tvrdí, že globální síly nakonec ovlivní i nejbzdálenější kouty světa.

Globalizace podle autorů také vytváří mnoho nových forem, které přinášejí více možností pro lokální aktéry, přičemž se neničí ani neodsouvají původní, tradiční formy (Ritzer a Stillman, 2004).

Zároveň jde o fenomén, který ovlivňuje nás všechny, a jak uvádí Bauman (1999) „*Globalizace je pro všechny neodvolatelným osudem světa, nevratným během událostí a zároveň procesem, který každého z nás ovlivňuje stejnou měrou a stejným způsobem.*“ (Bauman 1999, s. 7)

S globalizací souvisí i koncept času a prostoru Anthonyho Giddense (2003), konkrétně problematika časoprostorového rozpojení. „*Konceptuální rámec časoprostorového rozpojování orientuje naši pozornost na komplexní vztahy mezi lokálními (místními) zapojeními (okolnosti spolu-přítomnosti) a interakcemi na dálku (spojení přítomného a nepřítomného).*“ (Giddens 2003, s. 62)

V moderní éře je podle Giddense míra tohoto rozpojení vyšší než v předcházejících obdobích a vztahy mezi lokálními a vzdálenými společenskými formami a událostmi se proto stávají rozvolněnými. „*Globalizací tedy v podstatě myslím proces rozvolňování, a*

to v míře, v jaké se podoby vazeb mezi různými sociálními kontexty či oblastmi propojují do sítě po celém zemském povrchu.“ (Giddens 2003, s.62)

Podobně se Giddens (2001) vyjadřuje i ve svém dřívějším textu, kde uvádí, že v globalizovaném světě jsme téměř všichni propojeni různými vazbami a závisíme jeden na druhém, přičemž tato provázanost překračuje hranice jednotlivých států.

Globalizaci Giddens (2003) definuje jako *„zintenzivnění celosvětových sociálních vztahů, které spojují vzdálené lokality takovým způsobem, že místní události jsou formovány událostmi dějícími se mnoho mil daleko a naopak. Jde přitom o dialektický proces, protože takové místní události se mohou vyvíjet zcela opačně než velmi vzdálené vztahy, které je formují. Místní transformace je součástí globalizace jako rozšiřování sociálních styků napříč časem a prostorem.“ (Giddens 2003, s. 62)*

2.1.1 Globalizace a sport

Globalizace se neoddiskutovatelně týká i světa sportu. Podle Sekota (2006) je *„Sport takový, jaká je společnost – globálně fungující sport je takový, jaký je svět.“* Tato slova ve své publikaci víceméně potvrzuje i Giddens (2001), podle něhož je sport *„systémem, v němž jsou takřka všichni propojeni nejrůznějšími vazbami a závisí jeden na druhém“* (Giddens, 2001, s. 82).

Ve svém dalším textu se k tématu globalizace sportu vyjadřuje Sekot (2008) následovně: *„Žijeme totiž ve světě, kde sport je mezinárodním fenoménem, je důležitý pro politiky a světové vůdce, přispívá k dynamice ekonomického rozvoje, rozšiřuje globální povědomí cestou mezinárodních sportovních událostí, je nedílnou součástí lokálních sociálních a kulturních struktur, regionů a národů.“ (Sekot 2008, s. 7)*

Sport reflektuje dynamiku změn hodnotového světa, zájmů a činností současného světa a je nepřehlédnutelným kulturním a sociálním jevem. Sport je specifickou lidskou aktivitou, která se vyznačuje specifickou sociální dynamikou a má různé sociální důsledky. (Sekot, 2008)

Sekot (2008) také komentuje to, jak se sport vlivem globalizace měnil. Můžeme podle něj být svědky jisté ikonizace sportu, která do oblasti sportu přináší nové možnosti – například globální šíření nových sportů, masmediální přítomnost při významných sportovních událostech, na druhou stranu s sebou však přináší i nové problémy jako například doping, korupci či násilí na stadionech.

Tyto a podobné aspekty dnešního sportu souvisí právě s globalizací, která této již existující aspekty ještě zesiluje. Sekot (2008) dodává: „*Věřím, že zejména globálně medializovaný sport posiluje interkulturní mírovou koexistenci a přispívá k akceptování univerzálních hodnot a norem a k respektu k principu osobního sebezdokonalování.*“ (Sekot 2008, s.11)

Richard Giulianotti (2005) při analýze vztahu mezi globalizací a sportem vychází z přístupu Rolanda Robertsona, který uvádí tři hlavní aspekty globalizace:

- Globalizace jako koncept odkazující na zhušťování světa a posilování vědomí o světě jako celku. Globální procesy se vyznačují jednak velkými transnacionálními spojeními a zároveň chápáním a reflektováním světa jako jednoho místa.
- Chápání globalizace jako dlouhotrvajícího a různorodého procesu, který zahrnuje různé kulturní, sociální, politické a ekonomické dimenze.
- Vztah mezi lokálním a globálním. Podle Robertsona (1992) můžeme tyto termíny chápat ne jako protikladné, ale vzájemně závislé - globalizace nemusí vždy ničit lokálně, ale právě naopak zintenzivňovat formy lokální a nacionální osobitosti a specifičnosti. Například globální sportovní turnaje umožňují a podporují kluby a národní týmy v tom, aby prezentovaly svou identitu způsoby, které jsou jim vlastní.

Joseph Maguire (2002) rozdělil změny, které ve sportu vznikly vlivem globalizace do pěti dimenzí. Tyto dimenze se navzájem prolínají a jen zřídka působí samostatně.

- **Technologická** dimenze zahrnuje oběh technického zařízení a výrobních postupů vyvíjených zejména nadnárodními korporacemi a vládními agenturami. Ve sportu jde například o sportovní vybavení, tréninkové postupy a herní metody.
- **Migrační** se ve sportu projevuje v podobě mezinárodního sportovního turismu souvisejícího se sportovními událostmi jako jsou např. Olympijské hry a také působením exilových či hostujících hráčů v domácích týmech.
- **Ekonomická** se zabývá oběhem peněz v celosvětovém měřítku, v případě sportu můžeme zmínit například výnosy z televizních práv sportovních přenosů, které jsou vysílány po celém světě.

- **Mediální** souvisí s přenosem informací distribuovaných přes internet, televizi, rozhlas či tisk. V oblasti sportu zahrnuje mediální dimenze televizní či internetové přenosy nebo sportovní zpravodajství ze soutěží z celého světa.
- **Ideologická** dimenze souvisí s globálním oběhem hodnot, které jsou spojené s ideologiemi jednotlivých států či myšlenkami různých hnutí. Ve sportu můžeme ideologickou rovinu naléznout v globálních sportovních hodnotách jako je fair play.

Tyto dimenze můžeme aplikovat i v případě ledního hokeje, kde technologická dimenze představuje výše zmíněné sportovní vybavení či know-how týkající se tréninkových či herních metod – IIHF například každoročně pořádá trenérské sympozium, kde si odborníci z členských zemí předávají zmíněné informace. Můžeme sem zařadit i zápasy NHL Global Series (např. zápas Chicago - Philadelphia, který se odehrál v minulém roce v Praze), díky kterým NHL nabízí svůj produkt v živé podobě za hranicemi domácího kontinentu. Migrační dimenze v ledním hokeji souvisí s přesunem hráčů a trenérů z různých zemí světa do zahraničních klubů. Ekonomická dimenze je v ledním hokeji spojená například s výše zmíněnými výnosy z prodeje televizních práv. Mediální dimenze zahrnuje zprávy a novinky týkající se hokeje či televizní a internetové přenosy hokejových zápasů. Dimenze ideologická představuje globálně vyznávané sportovní hodnoty, které sdílí i prostředí ledního hokeje. Zmínit můžeme profesionalismus či výše zmíněné fair play.

2.2 Teorie migrace, push a pull faktory migrace

Podobně jako u globalizace, ani u migrace neexistuje jediná teorie migrace, která by byla ve vědeckých kruzích všeobecně považována jako její teorie. Důvodem je fakt, že výzkum migrace je interdisciplinárním fenoménem. Zahrnuje prvky mnohých vědních disciplín, mezi nimi např. prvky sociologie, politologie, práva, ekonomie, demografie, geografie, psychologie či kulturních studií (Brettel, Hollifield, 2007).

Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) definuje migraci jako „*přesun osob pryč z místa jejich obvyklého pobytu, ať už uvnitř státu, či za jeho hranice.*” (IOM, 2019)

Autoři Kraft a Fárek (2012) tvrdí, že migrace osob je projevem internacionalizace světového hospodářství a patří mezi globalizační procesy. Jako tři hlavní hybatele migrace jmenují snahu získat ekonomický prospěch, špatně fungující stát a jeho instituce v mateřské zemi a síť přátel a příbuzných působících v zahraničí.

Schroth a Stojanov (2011) jmenují ekonomicky motivovanou migraci jako hlavní část migračních toků. Daleko přesahuje počty migrantů z politických, humanitárních, náboženských a dalších důvodů.

Kraft a Fárek (2012) zmiňují také tzv. "brain drain" neboli odliv mozků, což znamená proces migrace vysoce kvalifikované pracovní síly z rozvojových zemí do zemí rozvinutých (Kraft a Fárek, 2012). Tento pojem můžeme aplikovat také na sportovní prostředí (termín brain drain ve spojitosti se sportem zmiňují například Maguire a Bale ve své publikaci z roku 1994), považujeme-li sportovce (zejména ty elitní) za vysoce kvalifikované pracovní síly. Jako příklad můžeme uvést přestupy hokejistů do NHL, která je pro tyto hráče lákavá díky své prestiži, kvalitě a finančnímu zázemí. Brain drain (v prostředí sportu se můžeme setkat také s pojmem "brawn drain" neboli odliv svalů; Bale a Maguire, 1994) se v tomto případě dotýká zejména evropských klubů, které takto často přicházejí o své elitní hráče ve prospěch NHL.

Schroth a Stojanov (2011) uvádí, že existují výrazné rozdíly mezi migračními strategiemi nízko kvalifikovaných pracovníků a vysoce kvalifikovaných pracovníků. Vysoce kvalifikovaní pracovníci jsou ochotnější trávit dlouhé pracovní pobyty v zahraničí než ti nízko kvalifikovaní. Vysoce kvalifikovaní pracovníci odchází proto, že v domovině nemohou uplatnit svůj potenciál či jsou odpovídající pracovní pozice lépe placeny v zahraničí.

Jedním z průkopníků teorie migrace byl německo-britský geograf a kartograf Ernest Ravenstein. Využil data z Anglie a Walesu na vytvoření konceptu, který nazval zákony migrace. Tyto zákony se skládají ze sedmi bodů (Ravenstein, 1885):

- 1) Každý migrační tok vytváří zpětnou migraci.
- 2) Většina migrantů se přesunuje na krátkou vzdálenost.
- 3) Migrantí, kteří migrují na delší vzdálenosti, mají sklon vybírat si jako destinaci velká města.
- 4) Venkovské obyvatelstvo migruje více než obyvatelé městských oblastí.
- 5) Rodiny jsou méně aktivní v mezinárodní migraci než mladí dospělí jedinci.
- 6) Většinu migrantů tvoří dospělé osoby.
- 7) Velká města rostou především v důsledku migrace spíše než díky přirozenému přírůstku.

Palát (2014) s uvedenými zákony víceméně souhlasí, dodává však, že byt' se i dnes většina migrantů přesunuje na kratší vzdálenosti, samotné pojetí kratší vzdálenosti se průběhem času změnilo díky obrovskému pokroku v dopravě. Průměrná vzdálenost, na kterou osoby migrují, se zcela nepochybně zvýšila. Ochotu migrovat na větší vzdálenosti podpořil také rozvoj v oblasti komunikačních technologií jako jsou např. mobilní telefony či internet (Palát, 2014).

Ravensteinovy (1885) zákony migrace dále zahrnují teorii push-pull faktorů. Tyto faktory jsou síly, které motivují lidi k migraci do nové lokace nebo jich motivují emigrovat z místa, ve kterém žijí. Tyto motivační faktory mohou být ekonomického, politického, kulturního či environmentálního původu.

Push faktory jsou takové, které "vytlačují" lidi z jejich domovské země. Může se jednat o nestabilní politickou či ekonomickou situaci, nedostatek nabídky práce, přírodní katastrofy a podobně. Na druhé straně spektra stojí pull faktory, které "přitahují" lidi do konkrétní země či oblasti. Mezi takové faktory patří vysoká životní úroveň, vyšší mzdy ve srovnání s domovskou zemí emigrantů, náboženská svoboda, kvalita či dostupnost vzdělání, bezpečnost atd. Migrace nastává tehdy, když užitek z pull faktorů pro daného jednotlivce překoná ekonomické a sociální náklady migrace (Ravenstein, 1885).

Everett Lee ve své práci *Theory of Migration* (1966) rozšiřuje push a pull teorii a zároveň rozděluje faktory ovlivňující migraci. Faktory ovlivňující migraci dělí do čtyř skupin:

- 1) Faktory spojené s oblastí původu. Jde o push faktory, které vytlačují lidi z jejich původního domova.
- 2) Faktory spojené s cílovou oblastí. Jde o pull faktory, které dělají danou oblast atraktivní z pohledu migrace. Podle autora jsou pull faktory přítomné zejména v městských oblastech.
- 3) Přítomné překážky. Překážkami migrace jsou například vzdálenost, fyzické (hranice) či politické překážky, obtížnost přepravy, které ovlivňují výběr daného místa jako cíle migrace. Jejich závažnost se zmenšuje technologickým vývojem, liberalizací pohybu osob, zvyšováním možností cestování na velké vzdálenosti a poklesem cen přepravy. Za překážky Lee považuje například i etnické bariéry.
- 4) Osobní faktory. Tyto popisujeme jako jednotlivcovu vnímání závažnosti (nebo síly) push a pull faktorů, které v konečném důsledku nejvíc ovlivňují jednotlivcovu volbu mezi emigrací a zůstáváním v domovské zemi. Lee rozděluje

tyto síly mezi plusy a mínusy. Zjednodušeně řečeno, plusy jsou pull faktory a mínusy jsou push faktory. Jedincovo rozhodování závisí na závažnosti plusů a mínusů doma v porovnání s potenciálním cílovým státem migrace. Mezi nimi se nachází "nuly", které vyrovnávají jejich síly a reprezentují faktory, které na migraci nemají vliv. Jako osobní faktory Lee zmiňuje věk, pohlaví, vzdělání nebo rasu. Identifikuje i tzv. sekvenční migranty, což jsou osoby, které neemigrují na základě výše zmíněných faktorů, ale jako rodinní příslušníci (např. děti).

Leeovy závěry jsou takové, že migrace je vždy selektivní a ovlivněná push a pull faktory. Primárně jsou k migraci vybírané oblasti, které mají mnoho plusových faktorů. Všeobecně popisuje při migraci do městských oblastí vyšší význam pull před push faktory, přičemž na tato rozhodnutí mají zároveň vliv i překážky a osobní faktory (Lee, 1966).

Tabulka 1: Push a pull faktory migrace podle Leeho (1966)

Push faktory	
nedostatek pracovních míst	přírodní katastrofy
málo příležitostí v mnoha ohledech	rozšiřování pouští
špatná zdravotní péče	hladomor
ztráta bohatství	sucho
diskriminace	nedostatek politické nebo nábož. svobody
špatné podmínky bydlení	politické obavy nebo pronásledování
válka	vyhrožování smrtí
primitivní podmínky	zastašování
Pull faktory	
pracovní příležitosti	průmysl
lepší životní podmínky	atraktivní podnebí
politická a náboženská svoboda	bezpečnostní důvody
lepší zdravotní péče	rodinné vazby
vzdělávání	

zdroj: Lee, 1966

Palát (2014) mezi další významné push faktory řadí například i vysokou nezaměstnanost či nízké mzdy. Jiným příkladem pull faktorů může být politická stabilita, ekonomická prosperita, vysoké mzdy nebo možnost plnohodnotného života.

Mezi výše uvedenými push a pull faktory Palát (2014) identifikuje tři základních skupiny těchto faktorů - ekonomické, kulturní a environmentální. Palát dále uvádí, že většina lidí migruje z ekonomických důvodů. Kulturní a environmentální faktory sice také vedou k migraci, ale v menším objemu, v čemž se shoduje se Schrothem a Stojanovem (2011). Palát však vzpomíná na 20. století, kde zejména v Evropě byly politické faktory jedněmi z nejvýznamnějších. Významné migrační vlny v tomto století tvořili uprchlíci z první a druhé světové války a emigranti z komunistických zemí. Jako současný příklad migrace z politických důvodů můžeme uvést evropskou migrační krizi, k níž došlo po vypuknutí politických nepokojů v arabských zemí v roce 2011.

Palát (2014) při zhodnocení teorie push a pull faktorů tvrdí, že ve své době měla tato teorie silný explanační potenciál, ale v současnosti již migrace představuje natolik komplexní jev, že push-pull model redukuje jeho povahu.

Zajímavé však je, že i takto staré teorie můžeme aplikovat na dnešním ledním hokeji, konkrétně působení určitých push a pull faktorů. Je obecně známo, že NHL jakožto nejlepší hokejová soutěž světa je obrovským "magnetem" snad pro každého hokejistu. Nejzásadnějším pull faktorem NHL je právě fakt, že nabízí konfrontaci s těmi nejlepšími hráči světa, vrcholící bojem o nejprestižnější hokejovou trofej na klubové úrovni, Stanley Cup. Pro určité hráče může být dostatečným pull faktorem i ekonomický faktor, jelikož si v NHL mohou vydělat o poznání více peněz než v domácí soutěži.

Výše zmíněný faktor ekonomický může hrát určitou roli, nicméně se zdá, že pro české hokejisty motivované pouze tímto faktorem je lepší volbou KHL než výše zmíněná NHL. Dovolím si demonstrovat na příkladu českého hokejisty Jiřího Sekáče, který v NHL působil dvě sezony před odchodem právě do KHL. Sekáč v NHL debutoval v roce 2014, jeho základní roční gáže činila 832 500 USD, což v přepočtu na koruny vychází na cca 19 200 000 Kč (capfriendly.com). Smlouva, kterou Sekáč podepsal, navíc byla dvoucestná, což zjednodušeně řečeno znamená, že v případě, kdy se ho tým rozhodne poslat na farmu do AHL, čeká hráče o poznání nižší plat. V Sekáčově případě se jednalo o 70 000 USD (cca 1 600 000 Kč) ročně. Sekáč v AHL nicméně odehrál jen jediný zápas, takže se ho toto platové snížení v kontextu celé sezony dotklo jen minimálně. Od roku 2016 působí Sekáč v ruské KHL, tři sezony odehrál za celek AK Bars Kazaň, v té letošní nastupuje za CSKA Moskva a jeho základní roční gáže činí 100 milionů rublů, což v přepočtu činí zhruba 36 milionů korun a bonusy zahrnuté do smlouvy mohou tuto částku ještě značně navýšit (Klimovickij, 2019).

Podle ruského článku je nejlépe placeným hokejistou KHL Sergej Mozjakin, který si ročně přijde na 180 milionů rublů (cca 65 milionů Kč) ročně. V přepočtu na americké dolary se dostaneme na částku 2 808 000 USD. Tuto částku nebo vyšší v NHL v této sezóně ročně pobírá 300 hokejistů (hockey-reference.com). Nicméně zdanění v týmech NHL je značně vyšší, a to 38,5% - 53,1% podle toho, v jakém státu či provincii hráč působí (Bowes, 2015). V KHL daň činí 13%, tudíž se odhadem můžeme bavit o zhruba 150 hráčích, kteří si v NHL vydělají více, než nejlépe placený hráč KHL. To je pořád velké číslo, jenže je potřeba si uvědomit, že si na takový plat si přijdou hvězdy ligy a kvalitní hráči, kteří jsou v lize etablovaní. V hypotetické situaci hráče, který by byl motivovaný ekonomickým faktorem, a rozhodoval se mezi nabídkou smlouvy z NHL (první kontrakt v NHL před dovršením 25 let musí mít podobu tzv. entry-level smlouvy, která je finančně srovnatelná s tou, kterou podepisoval Sekáč) a nabídkou z KHL, by v daný moment pravděpodobně výhodněji vyšla právě ta z KHL, navíc by hráč nečelil riziku hraní na farmě v AHL, kde si hráč vydělá o poznání menší sumu než v NHL, jak jsem zmiňoval výše na příkladu Jiřího Sekáče.

Typickým příkladem push faktoru v ledním hokeji je nedostatek pracovních míst v Kanadě. V minulé sezóně bylo v Kanadě registrováno přes 621 tisíc hráčů ledního hokeje (statista.com), přičemž v NHL je místo pouze pro zhruba 700 nejlepších hráčů, nejenom z Kanady, ale celého světa. Podobnou kapacitu má i nižší liga a předstupu NHL, a sice AHL, kde většinou působí mladí hráči patřící týmům NHL, kteří se teprve připravují na přechod do NHL. Kanadánům, kteří se chtějí hokeji věnovat profesionálně, avšak nemají možnost se prosadit do NHL či AHL, tak nezbyvá nic jiného než Kanadu, potažmo i Severní Ameriku jako světadíl opustit. Tento jev navíc není nic nového, už v devadesátých letech tvořili Kanadáné třetinu veškerých hokejových migrantů (Maguire a Falcous, 2011). Push faktorem v ledním hokeji může být i nedostatečná kvalita soutěže pro hráče, kteří ji kvalitativně značně přerůstají. V takové lize nemají hráči možnost naplno uplatnit svůj potenciál, proto se stěhují do soutěží, kde tomu tak bude.

V probíhající sezóně působí za hranicemi Severní Ameriky (v Evropě a Asii) 1344 kanadských hráčů. Nejvíce z nich působí v německých soutěžích (262 hráčů), co se Asie týče, tam nalezneme největší počet kanadských hráčů v Číně (43 hráčů). Větší podíl kanadských hokejistů v Číně má Kunlun (23 hráčů), jenž je součástí KHL, 20 dalších hráčů působí v Pekingu ve VHL, což je druhá nejvyšší hokejová soutěž v Eurasii (eliteprospects.com).

2.2.1 Teorie sportovní migrace

Migrace ve sportu je jedním z důsledků globalizace sportu. Podle Sekota (2008) jde o fenomén, který v sobě obsahuje významný rys zejména vrcholového sportu. Sportovci jsou v jistém slova smyslu zbožím či majetkem klubů, se kterými sportovci uzavřeli kontrakt. Mohou být nakupováni, prodáváni či vyměňováni za jiné hráče a v těchto případech jsou v podstatě nuceni k přesunu do jiného města či státu. Tento proces se však netýká pouze sportovců, ale patří do něj i trenéři, funkcionáři či sportovní manažeři (Sekot, 2008).

Migrace ve sportovním prostředí má ve srovnání s jinými pracovními migracemi určitá specifika. V mnoha případech sportovci migrují do cizí země ekonomicky "zabezpečení" ve smyslu takovém, že nabídka smlouvy přichází ještě před samotným stěhováním do země. Sportovní migranti se také častěji stěhují do ciziny samostatně a svou rodinu nechávají v domovské zemi (Carter, 2007).

Většina dostupné literatury, jako například Stead a Maguire (2000), se shoduje v zeměpisném určení sportovní migrace a sice ve třech rovinách. V rámci jednoho národa, v rámci národů na jednom kontinentu a v rámci mezi kontinenty. Sekot (2008) píše o zeměpisném určení sportovní migrace následovně: „*Migrace sportovců a sportovních činitelů v širším kontextu sportovního průmyslu se geograficky projevuje jednak na úrovni národní, dále v rámci národů jednoho kontinentu a konečně migrací mezi kontinenty či hemisférami. Obecně k posunům dochází na půdě sportů jako je fotbal, lední hokej, basketbal, kriket a nověji i lehká atletika*” (Sekot 2008, s. 106).

Migraci v rámci jednoho státu můžeme v ledním hokeji sledovat například v Severní Americe, kde často dochází k přesunům mladých hokejistů z juniorské CHL do NHL či AHL. V tomto případě je to však podmíněno tím, aby klub, do kterého hráč z CHL přestupuje, byl ze stejné země, jelikož všechny tři zmíněné soutěže jsou kanadskoamerické. Tuto migraci lze možná o něco vhodněji ilustrovat na fotbalové Premier League, která díky svému věhlasu a financím láka množství hráčů ze skotské či waleské fotbalové ligy. Můžeme zmínit i případy, kdy v domácí lize figuruje ať už finanční či výsledkový hegemon, který je díky finančním prostředkům či sportovním výsledkům lákadlem pro hráče v celé zemi. Za příklad můžeme uvést současnou fotbalovou Slavii Praha.

Migraci na úrovni kontinentu mezi dvěma státy můžeme v ledním hokeji sledovat například při přestupech hokejistů z evropských lig do bohatší a kvalitnější KHL, která si

zejména díky svým finančním možnostem může dovolit "stahovat" evropské hráče, kteří nemají nabídky ze Severní Ameriky a rádi využijí nabídky z druhé nejkvalitnější soutěže světa. Tuto migraci můžeme také spatřit při přestupech hráčů v rámci Severní Ameriky, kde k takovým přesunům může dojít v rámci samotné NHL, pokud spolu mění hráče tým sídlící v Americe s týmem sídlícím v Kanadě.

Na migraci mezi kontinenty má velký podíl Severní Amerika, zejména díky dominantním ligám světového sportu, které v Severní Americe sídlí, jako jsou NHL, NBA či MLB. Nelze opomenout ani univerzitní sport, který díky svým sportovním stipendiím láká řadu studentů. Mezikontinentální migrace pro Severní Ameriku však platí i druhým směrem, stále více talentovaných sportovců se stěhuje ze Severní Ameriky do Evropy či Asie (Stead a Maguire, 2000).

2.2.2 Motivace sportovních migrantů

Během rozhodování sportovců, zda migrovat do cizí země, hraje roli řada motivačních faktorů. Jsou to v podstatě plusy a mínusy, které sportovci zvažují před odchodem do ciziny (Stead a Maguire, 2000).

Poměrně často se lidé chybně domnívají, že nejzásadnějším motivačním faktorem je ten faktor finanční. Stead a Maguire (2000) si to však nemyslí a tvrdí, že v rozhodování migrantů hraje roli hned několik vzájemně působících faktorů, kromě již zmíněného ekonomického faktoru se jedná o faktory politické, kulturní, či geografické.

Podle autorů Lafranchiho a Tayolra (2001) jsou politické a kulturní aspekty velice důležité při rozhodování sportovních migrantů ohledně stěhování mezi Českou Republikou a Slovenskem. Mimo kulturní podobnosti mezi těmito dvěma zeměmi existuje i jazyková podobnost, pramenící ze společné historie obou zemí. Pro některé, např. jazykově nevybavené, sportovní migranty z těchto zemí se v tomto faktu naskýtá určitá výhoda, jelikož se po přestupu nemusí učit cizí jazyk.

V současné sezóně působí na Slovensku 55 českých hokejistů, z toho 29 ve slovenské nejvyšší soutěži, kterou hraje celkem 13 týmů, z toho dva týmy jsou z Maďarska (eliteprospects.com). Počet Slováků v Českém hokeji je o poznání vyšší, celkové číslo činí 163 hokejistů a 52 z nich působí v české nejvyšší soutěži (eliteprospects.com). Větší číslo Slováků v Česku, a naopak nižší počet Čechů na Slovensku si můžeme vysvětlit tím, že česká nejvyšší soutěž má vyšší kvalitu než ta slovenská, stejně tak české kluby disponují většími financemi.

Autoři Maguire (1999), Magee a Sugden (2002) identifikovali na základě rozhovorů se sportovci sedm kategorií, do kterých sportovní migranty řadí na základě jejich motivací k migraci a v následném chování během a po skončení angažmá v zahraničí. Také výsledky těchto autorů víceméně vyvrací domněnky, že sportovní migranti se stěhují čistě z ekonomických důvodů. Mezi těchto sedm kategorií patří:

1. **Žoldáci.** Do kategorie žoldáků patří sportovci, u nichž je pravdou zažitá představa o motivaci k migraci sportovců - jde jim totiž v první řadě o peníze. Takoví sportovci se stěhují pouze v případě výhodnější finanční nabídky. Poměrně časté je toto chování ve fotbale, kde někteří hráči, mnozí z nich i v příznivém věku, odcházejí do kvalitativně horší soutěže kvůli většímu výdělku. Jako příklad uvedu brazilského fotbalistu Oscara, který v 25 letech přestoupil z Chelsea, jednoho z nejlepších klubů světa, do čínské ligy, kde si sáhl na zhruba čtyřnásobnou výplatu, než do té doby pobíral v Chelsea (Rich, 2016).
2. **Nomádi.** Mezi nomády patří sportovci, kteří „*jsou motivováni touhou poznávat nové národy a kultury*“ (Magee a Sugden, 2002). Pro nomády je typické, že často střídají nejenom týmy, ale zejména země, ve kterých působí. Z povahy jejich sportů zde můžeme zmínit také například tenisty, motoristické závodníky či šipkaře, jelikož pro tyto sporty je typické, že místa konání turnajů či závodů jsou téměř pokaždé v jiné zemi.
3. **Osadníci.** Autoři mezi osadníky řadí sportovce, kteří v zahraniční soutěži setrvají alespoň po dobu pěti sezón, přičemž mnoho z nich setrvává až do konce kariéry. (Magee a Sugden, 2002). Mezi osadníky také řadíme sportovce, kteří se v zemi, kam za práci migrovali, po skončení kariéry usadili. Z řad českých hokejistů, kteří se po skončení kariéry NHL usadili v USA můžeme jmenovat například Stanislava Neckáře, Tomáše Vokouna, Radka Dvořáka či Petra Sýkoru (idnes.cz).
4. **Navrátilci.** Není složité rozluštit, že mezi navrátilce řadíme takové sportovce, kteří se ať už v průběhu kariéry či po jejím ukončení vrátili zpět do rodné země. Maguire (1999) dodává, že v navrátilce se vyklube i mnoho sportovců, kteří původně vykazovali znaky jiných kategorií. V prostředí českého ledního hokeje je momentálně asi nejznámějším navrátilcem Jaromír Jágr, který se po bohaté zahraniční kariéře vrátil k hraní za mateřské Kladno.
5. **Vyhnaníci.** Vyhnancem nazýváme někoho, „*kdo ze sportovních, osobních, nebo politických důvodů (ať už dobrovolně, nebo kvůli ohrožení kariéry, svobody či*

života) zvolí odchod ze země původu a hraje v zahraničí“ (Magee a Sugden 2002, s. 432).

6. **Ctižádstiví.** Maguire (1999) popisuje ctižádstivce jako sportovce, kteří svou kariéru neustále chtějí posouvat výše a neváhají se kvůli tomu přestěhovat. Magee a Sugden (2002) dělí ctižádstivé sportovce do tří kategorií: první jsou tací, kteří touží po sportovní kariéře kdekoli na světě, druzí jsou ti, kteří mají k posunu v kariéře vyhlédnutou určitou lokalitu a do třetí kategorie patří sportovci, kteří si chtějí vylepšit kariéru přesunem do lepší soutěže.
7. **Průkopníci.** Maguire (1999) mezi průkopníky řadí takové sportovce, kteří v podstatě šíří svou "sportovní víru" v cizí zemi. Jde o sportovce, kteří se snaží o růst sportu v zemích, kde není tradiční. Jako příklad můžeme uvést kanadské hokejisty, kteří se stěhovali do Velké Británie a měli velký podíl boomu ledního hokeje v Británii, který dosáhl svého vrcholu v polovině 20. století (Maguire a Falcous, 2011).

Autoři shodně označují výše uvedené kategorie jako ideální typy, které mají reprezentovat skutečný obraz světa. V jiném sociálním či politickém kontextu nevylučují možnost, že by mohly být vytvořeny další kategorie či jich naopak mohlo existovat méně. Ideální typy mají pomoci porozumět motivům, na základě kterých se sportovci rozhodují k učinění zásadních změn v jejich životech. Zároveň se snaží vyvrátit zažitě představy o tom, že pokud se bavíme o motivacích sportovců, jde v první řadě o ekonomický faktor.

2.2.3 Důsledky sportovní migrace

Migrace ve sportu má dopady jak na sportovce, tak i na soutěže či státy, do kterých se sportovci stěhují. (Stead a Maguire, 2000). V životech sportovních migrantů se v některých případech mohou objevit změny ve stylu života či dokonce naprostá změna osobních hodnot. (Schieder a Presterudstuen, 2014). V rámci sportovních soutěží může ve spojení s rostoucím počtem migrantů docházet ke změnám pravidel, např. v hokejové Extralize platí pravidlo, že tým může do utkání nasadit maximálně šest cizinců (ceskyhokej.cz).

Maguire (2005) uvádí pozitivní a negativní dopady sportovní migrace. Mezi pozitivní dopady řadí:

- zvýšení klubového členství a divácké návštěvnosti,
- zvýšený zájem sponzorů a médií,
- konfrontační výzvu pro domácí hráče,
- posílení prestiže klubových soutěží,
- přístup k talentům v případě nedostatku domácího dorostu.

Za negativní dopady migrace Maguire (2005) považuje:

- snížení příležitostí pro domácí náročně sportovně připravované hráče,
- v návaznosti na předchozí bod může podle autora dojít ke snížení kvality domácích národních týmů,
- nedostatečnou kvalitu hráčů zahraničních hráčů. Maguire (2005) si myslí, že některé kluby často přeceňují kvalitu příchozích hráčů a automaticky předpokládají, že zahraniční hráč bude lepší než hráč domácí.

Důsledky migrace sportovců můžeme sledovat i na změnách ve struktuře samotných soutěží. Za příklad si vezměme hokejovou NHL, která byla ještě na začátku osmdesátých letech z více jak tří čtvrtin tvořena kanadskými hráči, postupem času se však začalo zvyšovat procentuální zastoupení hráčů z Evropy, jak můžeme vidět níže v Tabulce 2. V roce 2010 kanadští hráči poprvé tvořili méně než nadpoloviční většinu všech hráčů NHL, dnes Kanadčané tvoří necelých 43 % všech hráčů NHL, což je nejméně v historii (bardown.com).

Tabulka 2: Procentuální zastoupení národností hráčů NHL ve vybraných letech

Země	1980	1990	2000	2010	2015	2020
<i>Kanada</i>	82,2 %	74,0 %	55,1 %	49,3 %	45,9 %	42,8 %
<i>USA</i>	11,9 %	17,1 %	15,5 %	24,2 %	24,7 %	25,7 %
<i>Švédsko</i>	3,3 %	2,3 %	4,8 %	6,3 %	8,5 %	11,4 %
<i>Rusko</i>	-	1,6 %	7,3 %	3,3 %	4,0 %	4,5 %
<i>Československo</i>	0,8 %	3,1 %	-	-	-	-
<i>Česko</i>	-	-	7,2 %	4,2 %	3,9 %	3,8 %
<i>Finsko</i>	0,9 %	1,5 %	3,5 %	3,0 %	3,8 %	4,8 %
<i>Slovensko</i>	-	-	3,1 %	1,4 %	1,2 %	1,3 %
<i>Švýcarsko</i>	-	-	0,5 %	0,8 %	1,5 %	1,6 %
<i>Německo</i>	-	0,1 %	0,6 %	0,9 %	0,9 %	1 %
<i>Dánsko</i>	-	-	-	0,6 %	0,7 %	1 %
<i>Rakousko</i>	-	-	-	0,3 %	0,3 %	0,4 %
<i>Francie</i>	-	-	0,1 %	0,1 %	0,2 %	0,3 %
<i>Lotyšsko</i>	-	-	0,7 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %
<i>Slovinsko</i>	-	-	0,1 %	0,2 %	0,1 %	0,1 %
<i>Norsko</i>	-	-	0,2 %	0,2 %	0,2 %	0,1 %
<i>Bělorusko</i>	-	-	0,2 %	0,4 %	0,1 %	-
<i>Ukrajina</i>	-	0,3 %	0,3 %	0,2 %	-	0,1 %
<i>Kazachstán</i>	-	-	0,3 %	0,3 %	-	-

Zdroj: *bardown.com* (doplněno)

2.3 Migrace a lední hokej

Značná část mezinárodní hokejové migrace je upravena řády IIHF. Transferový proces začíná podáním žádosti přes internetový systém hokejové asociace, jejíž je hráč členem. Po vyplnění přestupového formuláře a podání žádosti nastává jedna ze tří možností. První možností je schválení transferu, kdy s přestupem souhlasí obě strany, v tom případě nový klub zaplatí celkem 800 CHF za převod transferkarty a další náklady spojené s přestupem. Pokud žádná strana ani hráč nevyjádří do sedmi dnů nesouhlas, přestup je automaticky považován za schválený a nový klub zaplatí stejnou částku. Ke třetí možnosti, odmítnutí transferu, může původní členská národní asociace sáhnout pokud:

- Hráč má platnou profesionální hráčskou smlouvu.
- Hráč, který si přeje transfer uskutečnit, má vůči klubu smluvní závazky (jiné, než které vyplývají z profesionální hráčské smlouvy).
- Hráč má vůči původnímu klubu finanční závazky jako nesplacené dluhy či nevrácené vybavení.
- Materiální či věcné důvody související s transferem (např. zákaz činnosti, nevyřešené disciplinární řízení (iihf.com)).

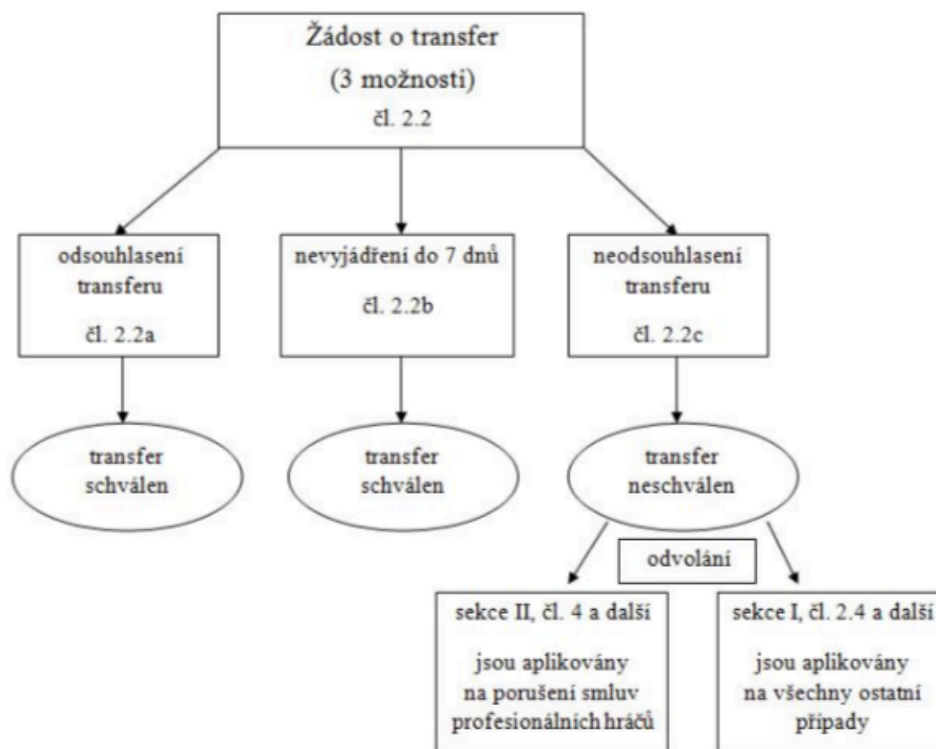
V případě zamítnutí transferu se může hráč (či členská národní asociace, kam hráč přestupuje) do sedmi dnů odvolat ke generálnímu sekretáři IIHF. V odvolání musí hráč uvést důvody pro svůj přestup a odpovědět na námitky předložené původní členskou národní asociací a poskytnout původní členské národní asociaci kopii odvolání. Původní členská národní asociace má od obdržení odvolání sedm dní na odpověď. Musí uvést důvody, proč by k zamítnutí transferu mělo dojít a předložit generálnímu sekretáři IIHF veškeré důkazy (iihf.com).

Pokud došlo k porušení profesionální smlouvy, hráč se musí buď vrátit do původního klubu, nebo musí být původním klubem uvolněn. Pokud nenastane ani jedna z možností, čeká hráče čtyřměsíční zákaz činnosti. Klub, který se na porušení profesionální smlouvy podílel, čeká roční zákaz přestupů (iihf.com).

Přehlednou ilustraci transferového procesu mezi členskými národními asociacemi můžeme vidět na Obrázku 1 níže. "Sekce II, č. 4 a další" na obrázku odkazuje na tresty pro hráče a kluby, které poruší profesionální smlouvu, jak bylo uvedeno výše. "Sekce I,

čl. 2.4 a další" na obrázku odkazuje na postup, kterým se řeší zamítnutí transferu z jiných důvodů než porušení profesionální smlouvy.

Obrázek 1: Transferový proces mezi členskými asociacemi IIHF

Zdroj: ceskyhokej.cz

Přestupy mezi členskými národními asociacemi IIHF a NHL v minulosti upravovala dohoda, která mimo jiné stanovila, že za každého hráče z členské asociace IIHF musí NHL zaplatit 200 tisíc dolarů. Některým členským asociacím se toto odstupné však zdálo příliš malé. Tato dohoda také upravovala termín, do kterého NHL mohla hráče z Evropy podepsat, jenže i zde měly některé evropské hokejové federace výhrady - tuto uzávěrku chtěly posunout na dřívější datum, než původní 16. červen, protože jim dávalo málo času na nahrazení hráčů odchozích do NHL před startem soutěže. Jako první od dohody v roce 2004 odstoupila Ruská hokejová federace. Tehdejší prezident Ruské hokejové federace, Vladislav Tret'jak, prohlásil, že ruské kluby radši přijdou o své hráče zadarmo, než aby jim za ně NHL platila částku, kterou považovaly za neuctivou (Rosner, Shropshire, 2011).

V praxi to však pouze znamenalo to, že NHL mohla ruské hráče získat bez jakékoliv finanční náhrady, navíc tyto přestupy na rozdíl od původní dohody nebyly nijak časově omezeny, tudíž k nim mohlo dojít kdykoliv v průběhu sezóny. Postupně od dohody odstoupily i ostatní evropské hokejové federace a NHL si v podstatě mohla dělat co chtěla a hráče z Evropy získávala bez finanční náhrady. Na evropské hokejové svazy apeloval i

prezident IIHF René Fasel, který je nabádal k tomu, aby přistoupily k nové dohodě. Argumentoval tím, že málo peněz je přece lepší než žádné peníze. K té s výjimkou Ruska došlo v roce 2013, NHL nyní za hráče z Evropy platí 260 tisíc dolarů (ceskyhokej.cz). Přestože logika Faselovu argumentu neschází, je zřejmé, že tato dohoda stále vyznívá velice příznivě pro NHL, zatímco evropské federace se musely spokojit pouze s malým navýšením odstupného za své hráče.

2.3.1 NHL

Historie NHL se datuje do roku 1917, ve kterém ligu založily čtyři kanadské týmy. V roce se 1924 jako první americký tým přidali Boston Bruins. Až do roku 1942 počet týmů v lize kolísal, avšak od onoho roku se počet týmů v lize ustálil na šesti až do roku 1967. Těchto šest týmů (Boston Bruins, Chicago Blackhawks, Detroit Red Wings, Montreal Canadiens, Toronto Maple Leafs) jsou nazývány "Original six". Postupem času se NHL už jen rozšiřovala až do dnešního počtu 31 týmů. (records.nhl.com)

V původně ryze kanadské soutěži dnes kanadské týmy tvoří méně než čtvrtinu všech týmů NHL (7 kanadských týmů z celkem 31 - Toronto Maple Leafs, Montreal Canadiens, Edmonton Oilers, Calgary Flames, Vancouver Canucks, Ottawa Senators a Winnipeg Jets). Od sezóny 2021-22 se NHL rozroste o jeden tým, jelikož v této sezóně bude debutovat tým sídlící v americkém Seattlu (nhl.com).

Prvním evropským hokejistou v NHL se stal v roce 1965 Švéd Ulf Sterner, který v průběhu sezóny přestoupil do týmu New York Rangers. Výraznou stopu však v NHL nezanechal a následující sezónu hrál zpět ve Švédsku. Severoameričané tehdy Evropany poněkud přehlíželi, měli totiž za to, že se evropští hráči nebudou schopni vypořádat s tvrdostí severoamerického stylu hokeje. Tato percepce však vzala poměrně brzy za své, jednak díky vyrovnaným soubojům Sovětů s Kanadany, kteří spolu v rámci Summit Series v roce 1972 odehráli osm utkání. První čtyři se odehrály v Kanadě, ze které si Sověti k překvapení Kanadánů odvezli 2 vítězství a po jedné remíze a porážce. O dva týdny později začala série zbývajících čtyř zápasů v Sovětském svazu. Všechny čtyři zápasy skončily rozdílem jedné branky, třikrát se však z vítězství radovali Kanadané (Miller, 2017).

O rok později svou první sezónu v NHL odehrál švédský obránce Börje Salming, který měl také značný podíl na změně vnímání evropských hráčů. Salming totiž v NHL odehrál 17 sezón a dodnes je držitelem největšího počtu bodů získaných obráncem, který nebyl do ligy draftován. NHL však byla v sedmdesátých letech stále ligou, kde týmy kladly

důraz zejména na sílu než dovednosti, proto se tehdy jen málo Evropanů dokázalo Salmingovi přiblížit. Lákadlem pro řadu Evropanů však byla WHA, která tehdy byla v letech 1972-1979 alternativou k NHL a nekladl se v ní takový důraz na zastrašování a hrubou sílu, proto v ní Evropané mohli vynikat svými dovednostmi a rychlostí. Týmy do svých řad rekrutovaly řadu hráčů ze Skandinávie, čtyři sezóny v ní odehrál také československý emigrant Václav Nedomanský. WHA kvůli finančním problémům na konci 70. let zanikla, jenže stopa, kterou v ní Evropané zanechali, se podílela na boomu migrace evropských hráčů do NHL (Miller, 2017).

První boom přišel na začátku osmdesátých let, kdy si NHL začali podmaňovat hráči jako Jari Kurri či Esa Tikkanen. Vyjímali se rychlostí, kreativitou a dovednostmi, kterými většina Severoameričanů v NHL nedisponovala. Týmy NHL se tehdy často obracely na skandinávské hráče a výsledkem bylo, že liga byla nejvyrovnanější od dob Original six (Miller, 2017).

Druhý boom přišel na začátku devadesátých let a týkal se zejména hráčů ze střední a východní Evropy. Tento boom totiž souvisel s vývojem politické situace v Evropě. Československo bylo čerstvě demokratickou zemí a tamější hráči mohli svobodně vycestovávat za hranice. Sovětský svaz padl dva roky po československé revoluci, tudíž se cesta na západ otevřela i pro hráče ze zemí, které původně do tohoto svazu patřily. V této éře mohla být NHL svědky výkonů Dominika Haška, Jaromíra Jágra, Petera Bondry, Pavla Bureho či Alexandra Mogilného, tedy hráčů pocházejících ze zemí původního východního bloku, kteří se okamžitě po příchodu do NHL zařadili mezi elitu (Miller, 2017).

Dnes Evropané tvoří téměř třetinu všech hráčů NHL a v řadě klubů patří mezi klíčové hráče. Mezi nejžhavější "zboží" v posledních letech patří mladí hráči ze Švédska a zejména Finska. Od roku 2016 se v draftu NHL nestalo to, že by během prvních tří voleb nebyl vybrán finský hráč. V roce 2016 dokonce z prvních pěti hráčů draftovaných do NHL hned tři pocházeli ze země tisíců jezer (eliteprospects.com).

2.3.2 Vstupní draft NHL

Vstupní draft NHL je každoroční událost, během které si týmy NHL vybírají práva na hráče, kteří jsou k draftu způsobilí (Severoameričané ve věku od 18 do 20 let, hráči mimo Severní Ameriku libovolného věku a hráči, kteří jsou neomezeně volnými hráči). Draft se zpravidla koná každý červenec, zhruba tři měsíce před začátkem následující sezóny (nhlnews.cz).

První vstupní draft NHL se konal v roce 1963, tehdy ještě pod názvem Amatérský draft NHL. Od onoho roku se draft koná každoročně, veřejnou akcí se stal v roce 1980 a v roce 1984 ho začala vysílat televize, do té doby se konal za zavřenými dveřmi buď v kancelářích NHL nebo hotelech. V roce 1979 došlo k zásadní změně pravidel draftu - do roku 1969 mohli být draftováni pouze hráči, kteří dovršili 17 let a nepatřil již žádnému z klubů NHL. V letech 1969-1979 bylo toto pravidlo poupraveno tak, že způsobilým byl každý amatérský hokejista mladší dvaceti let. Od roku 1979 však došlo k avizované změně pravidel, která nyní dovolovala draftovat hráče, kteří již nastoupili v profesionálním týmu (nhlnews.cz).

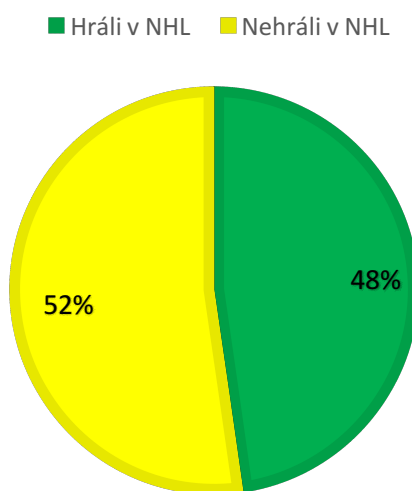
V současné době trvá vstupní draft NHL sedm kol, ve kterých má každý tým jednu volbu. Pořadí voleb v draftu je určeno kombinací získaného počtu bodů v základní části, výsledků v playoff a draftové loterie. Do draftové loterie jsou zařazeny týmy, které nepostoupily do playoff. Největší šanci na výhru loterie (a s tím spojenou první volbu v draftu) má tým, který v základní části nasbírá nejméně bodů (nhlnews.com).

System loterie byl zaveden v roce 1995, do té doby v draftu jako první vybíral tým, který skončil v předchozí sezóně na posledním místě. Loterie byla zavedena kvůli tomu, aby se předešlo situacím, ve kterých by týmy bez šance na playoff záměrně prohrávaly zápasy, aby si v draftu zajistily právo první volby. Zabránit se tomu však úplně nepovedlo, protože poslední tým má stále největší šanci na výhru v loterii, nicméně z původních 100 % (systém před zavedením loterie), přes 25 % (šance na výhru v loterii posledního týmu od roku 1995) se procentuální šance na získání první volby snížila až na dnešních 18,5 %. Dříve měl také poslední tým záruku, že pokud nevyhraje loterii, automaticky mu připadá v pořadí druhá volba v draftu, dnes však může poslední tým tabulky na základě výsledků loterie "spadnout" až na pozici týmu, který vybírá jako čtvrtý v pořadí (tankathon.com).

Pořadí týmů, které nejsou zařazeny do loterie se určuje na základě výsledků playoff. Jako poslední v pořadí vždy vybírá vítěz Stanley Cupu, poražený finalista vybírá jako předposlední. Pořadí poražených semifinalistů určují výsledky v základní části podobně podle stejného klíče, jako u nasazení do loterie (tzn. čím lepší umístění v základní části, tím horší pozice v draftu). Semifinalistům připadnou volby na 28. a 29. pozici, poraženým čtvrtfinalistům podle stejného klíče připadnou volby na 24. - 27. pozici a poraženým osmifinalistům připadnou volby na 16. - 23. pozici. (nhlnews.cz)

Draft NHL je důležitým krokem pro každého mladého hráče, který sní o tom, že si tuto soutěž zahraje. Přestože být draftován je velkým předpokladem, nemusí to však automaticky znamenat, že se hráč v NHL objeví. Demonstrovat můžeme na příkladu českých hokejistů. Do dnešního dne bylo draftováno 442 hráčů, alespoň jeden zápas v NHL odehrálo 211 z nich (eliteprospects.com). Procentuální podíl českých hráčů draftovaných do NHL, kteří v NHL odehráli alespoň jeden zápas a hráčů, kteří v NHL nenastoupili, můžeme vidět na Grafu 1 níže.

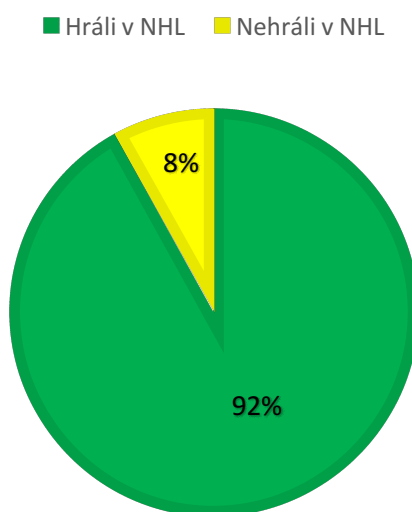
Graf 1: Čeští hráči draftovaní do NHL

Zdroj: eliteprospects.com

Je obecně známo, že hráči draftovaní v prvním kole mají větší šanci na prosazení se v NHL, demonstrovat můžeme opět na příkladu českých hokejistů. V prvním kole draftu NHL bylo do dnešního dne vybráno 48 hráčů, pouze 4 z nich v NHL nikdy nenastoupili (eliteprospects.com). Jedním z nich však byl Jiří Dudáček, který byl draftován v roce 1981, přesun za oceán mu však nedovolila tehdejší politická situace v Československu (nhl.cz). Vyjádření v procentech nalezneme na Grafu 2 níže.

Graf 2: Čeští hráči draftovaní do NHL v prvním kole

Zdroj: eliteprospects.com

2.4 Migrace hráčů ledního hokeje v juniorském věku

V následujících řádcích se budu věnovat zahraniční migraci juniorských hokejových hráčů, zejména pravidlům, které ji upravují. Nejprve je však nutné vymezit věk, do kterého budeme hokejistu za juniora považovat. V kanadských juniorských soutěžích CHL mohou nastoupit hráči ve věku od 16 do 20 let, zřídka i patnáctiletí hráči, kterým však musí nejdříve být ligou udělen statut výjimečného hráče. Mezi takové hráče patří i dnešní hvězdy NHL John Tavares, Aaron Ekblad či Connor McDavid (Paul, Weinbach a Riccardi, 2019). Ke startu hráče na juniorském mistrovství světa IIHF musí být hráči minimálně patnáct let a zároveň hráč nesmí v roce konání šampionátu oslavit jedenadvacáté narozeniny (iihf.com). V české extralize juniorů mohou za tým bez omezení nastoupit hráči ve věku 18 až 20 a maximálně čtyři hráči ve věku 16 až 17 let (ceskyhokej.cz). Obecně tedy můžeme konstatovat, že za juniory jsou ve většině případů považováni hráči ve věku od šestnácti do dvaceti let.

Co se týče mezinárodních transferů juniorů v rámci IIHF, tam je zásadní hranice osmnácti let. Do osmnáctých narozenin jsou přestupy hráčů zdarma, po dovršení 18 let platí pro transfer stejná pravidla jako bylo uvedeno na začátku podkapitoly Migrace a lední hokej, tedy 800 CHF za převod transferkarty z původní členské národní asociace do nové členské národní asociace (iihf.com).

2.4.1 CHL

Canadian Hockey League (CHL) je nejvyšší juniorskou soutěží v Kanadě a nejprestižnější juniorskou soutěží na světě. Přestože názory na vhodnost této soutěže pro

vývoj mladých hráčů se různí, faktem zůstává, že CHL stále představuje lákadlo pro značné množství hráčů nejenom z České Republiky, ale z celé Evropy. Jen v průběhu aktuální sezóny v CHL nastoupilo 137 Evropanů (eliteprospects.com).

CHL je organizací, která od roku 1975 zastřešuje tři soutěže - Western Hockey League (WHL), Ontario Hockey League (OHL) a Québec Major Junior Hockey League (QMJHL). CHL vznikla v roce 1975 a aktuálně v ní působí 60 týmů, z nichž 52 sídlí v Kanadě a 8 ve Spojených státech (Mayer, 2017a).

Mladí hráči si často myslí, že přesun do CHL v juniorských letech jim dává větší naději k draftu do NHL, někteří si pochvalují kvalitu soupeřů a úroveň tréninků, jako například Ondřej Kachyňa, který před třemi lety poskytl rozhovor pro web nhl.cz, ve kterém uvedl: *„Kanadská juniorská liga je nejkvalitnější na světě. Je tu spousta výborných hráčů a každý chce být ten nejlepší.“* (Mayer, 2017b). Zásadní rozdíl vidí mimo jiné v trénincích: *„I česká soutěž je kvalitní, nesrovnatelný rozdíl je ale třeba v trénincích. V Kanadě každý maká na 100 procent, protože je tu spousta kluků a nikdo nechce ztratit své místo.“* (Mayer, 2017b). Jiní hráči, jako například Michal Gut, věří, že v CHL budou více na očích severoamerických skautů. Gut do CHL přešel z Chomutova v minulém roce a svým odchodu hovoří následovně: *„Možná byly i náznaky, abych zůstal, ale byl jsem rozhodnutý už v sezoně. Vidím situaci, která v Chomutově teď je, a co si budeme..., není to dobré. Šlo o jeden z důvodů odchodu. I když teď se to možná zvedá. Hlavní každopádně je, že můj ročník bude mít příští rok NHL draft a chci být co nejvíc na očích.“* (Musil, 2019). Někteří hokejoví odborníci však tyto názory nesdílejí, například Slavomír Lener, současný svazový manažer rozvoje ledního hokeje se pro isport.cz vyjádřil následovně: *„Dle jejich teorie tam jsou na očích a pod drobnohledem skautů NHL, když se ale člověk podrobně podívá na jejich počet v zámoří a v Evropě, tak to vychází, že tady je hráčů na jednoho skauta mnohem méně, to znamená, že má možnost hráče vidět častěji. Talent jim v Evropě nemůže uniknout.“* (Vrábel, 2015).

2.4.2 CHL Import draft

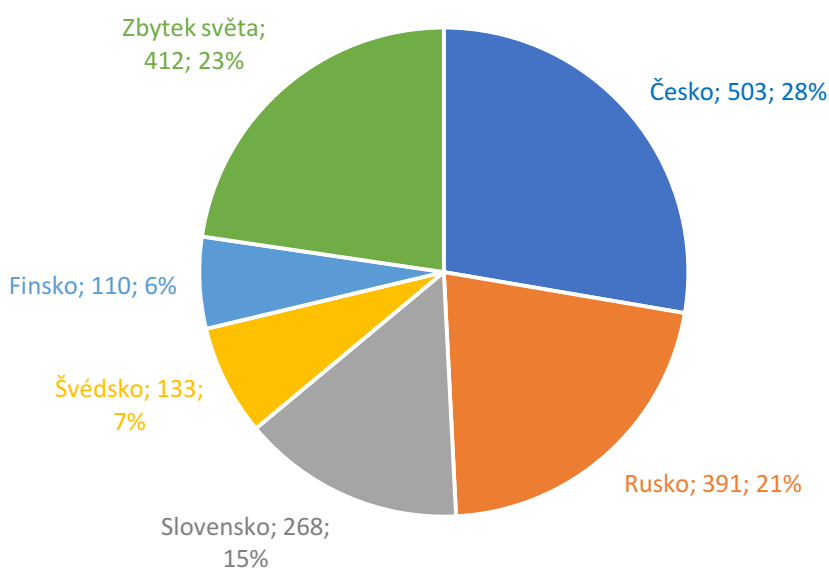
CHL Import draft je od roku 1992 každoroční událostí, při níž si každý celek CHL může zajistit práva na dva hráče mimo Severní Ameriku. (Matisz, 2018a). Pořadí výběru je určené na základě výsledků dosažených v základní části, přičemž tým s nejmenším počtem získaných bodů vybírá jako první. Zajímavostí je, že zástupci klubů se ještě před učiněním volby v draftu informují, zda u nich bude chtít vybraný hráč působit. Důvody jsou jednoduché - kluby se chtějí ujistit, zda má hráč o přesun do Severní Ameriky zájem,

či jestli dá přednost v hokejovém růstu ve své domovské zemi. Ztráta jedné či obou voleb v draftu na hráče, který by nakonec s přesunem nesouhlasil, by pro tým mohla být bolestivější než výběr jiného hráče. Některé kluby si však i přesto v draftu vyberou hráče, který je s díky odmítl (Musil, 2019). Práva na hráče jim totiž v rámci CHL rok zůstávají a pokud by hráč později změnil názor a chtěl v CHL nastupovat, musel by hrát právě za tým, jenž jej draftoval. Pokud se hráč do dalšího draftu do CHL nepřesune, jeho práva původnímu týmu již nepatří a může být draftován znovu.

V Import draftu CHL také v letech 2014 - 2017 platilo pravidlo, které zakazovalo draftovat zahraniční brankáře. Důvodem byl podle prezidenta CHL rozvoj brankářů pocházejících z Kanady (Matisz, 2018b). Toto restriktivní pravidlo bylo však brzy zrušeno a od roku 2018 opět směji týmy CHL draftovat brankáře pocházející ze zahraničí (sportsnet.ca).

Import draftem CHL prošlo do dnešního dne celkem 1817 hráčů. Nejvíce z nich pocházelo z České Republiky (503). Na Grafu 3 níže spatříme celkové počty a procentuální podíly hráčů draftovaných do CHL podle národnosti. V grafu nalezneme top 5 vývozců (Česko, Rusko, Slovensko, Švédsko, Finsko) a zbytek světa. Hráčům ze zbytku světa dominují Švýcaři (76 hráčů), Němci (66), Bělorusové (61) a Lotyšši (47). Hráči z těchto čtyř zemí tvoří 250 z celkového počtu 412 hráčů ze zbytku světa.

Graf 3: Hráči draftovaní do CHL podle národnosti od r. 1992 až do současnosti

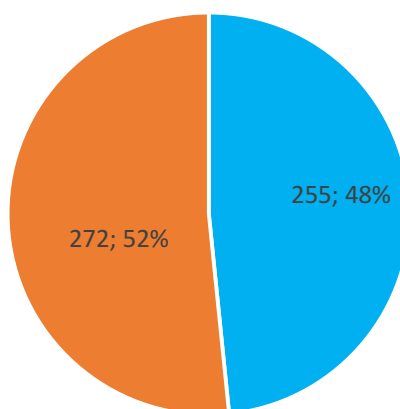
Zdroj: eliteprospects.com

2.4.3 Studie problematiky migrace juniorů do CHL

Problematicke migrace evropských juniorských hokejistů do CHL se věnuje studie, která byla v roce 2010 prezentována na světovém hokejovém summitu v Torontu tehdejším šéftrenérem Českého svazu ledního hokeje (dnes Český hokej), Slavomírem Lenerem. Na začátku svého vystoupení Lener předesílá, že jeho cílem ani cílem nikoho z jeho evropských kolegů není odradit evropské hráče od odchodu do zámoří, ba naopak, přeje si vidět Evropany uspět v NHL. Varuje však před trendem masové migrace mladých evropských hráčů, kteří se ještě neprosadili v domácích soutěžích. Podle něj tito hráči z uvedeného důvodu nemohou být připraveni na NHL, přesto s kluby podepisují kontrakty. Zamýšlí se také nad tím, zda hráčští agenti předávají svým mladým klientům a jejich rodinám správné informace. Agenti podle něj totiž hráčům tvrdí, že nejlepší cesta k draftu NHL a následnému podpisu vysněného kontraktu s týmem NHL vede přes CHL (Lener, 2010).

Tehdy dostupná data však ukazují, že méně než polovina evropských hráčů CHL byla za dané období draftována do NHL. Prezentována byla data od roku 1997 - 2005, přesný počet hráčů můžeme vidět na Grafu 4 níže.

Graf 4: Úspěšnost evropských hráčů CHL při draftu NHL v letech 1997 - 2005

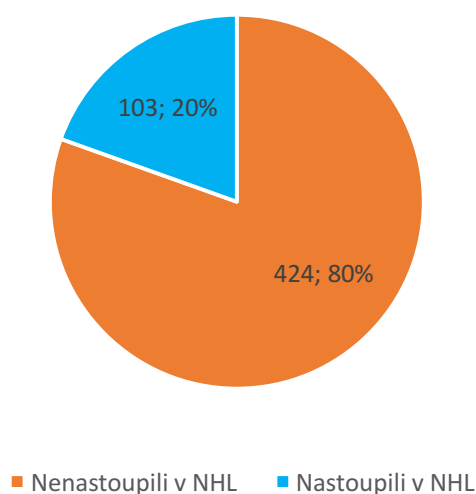

■ Evropští hráči CHL draftovaní do NHL ■ Evropští hráči CHL, kt. nebyli draftovaní do NHL

zdroj: Lener, 2010

Lener (2010) ve svém projevu dále pokračoval v tvrzení, že cesta do NHL přes CHL není snadná a že jen malé procento hráčů CHL se do NHL skutečně dostane. Z výše uvedeného počtu celkem 527 hráčů, kteří v letech 1997 - 2005 hráli v CHL, jich v alespoň jednom utkání NHL nastoupila pouze pětina, jak vidno v Grafu 5 níže.

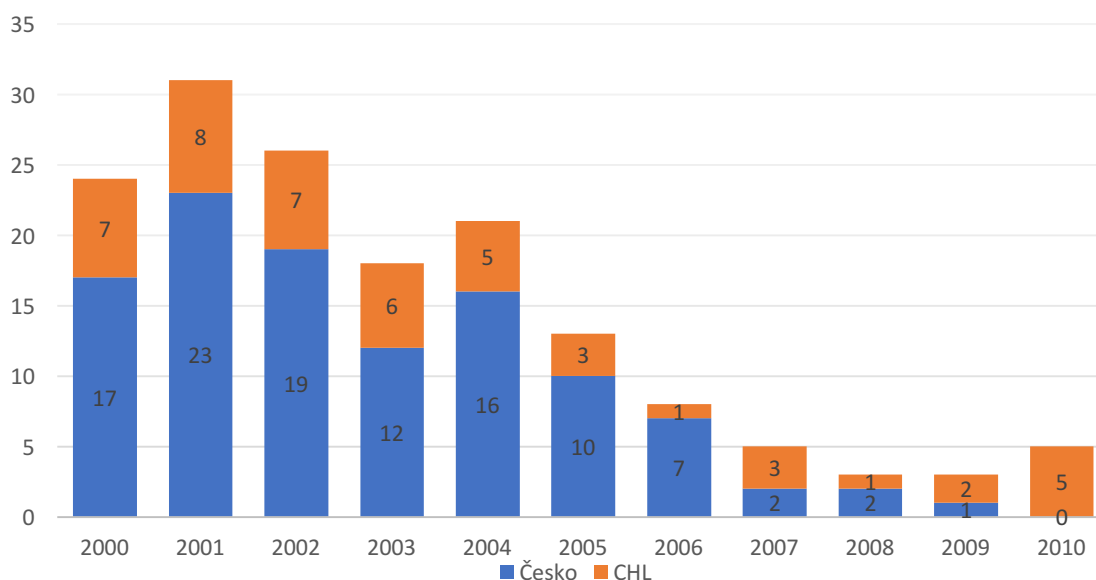
Graf 5: Evropští hráči CHL v letech 1997 - 2005, kteří později nastoupili v NHL

zdroj: Lener, 2010

Tehdejší svazový šéftrenér se domnívá, že tato masová migrace mladých evropských hráčů, zejména Čechů a Slováků, má negativní dopad na kvalitu domácích juniorských soutěží, což se promítá jednak ve sníženém počtu hráčů draftovaných do NHL (a posléze také ve sníženém počtu evropských hráčů v NHL) z těchto zemí a také ve zhoršení výsledků juniorských reprezentací (Lener, 2010). Jako příklad sníženého počtu Evropanů v draftu uvádí české hráče, kteří byli v letech 2000 až 2010 draftováni do NHL. Z Grafu 6 níže je zřejmé, že ve sledovaném období skutečně došlo k výraznému snížení celkového počtu českých hráčů draftovaných do NHL.

Graf 6: Češi draftovaní do NHL v letech 2000-2010 a soutěž, ze které byli draftováni

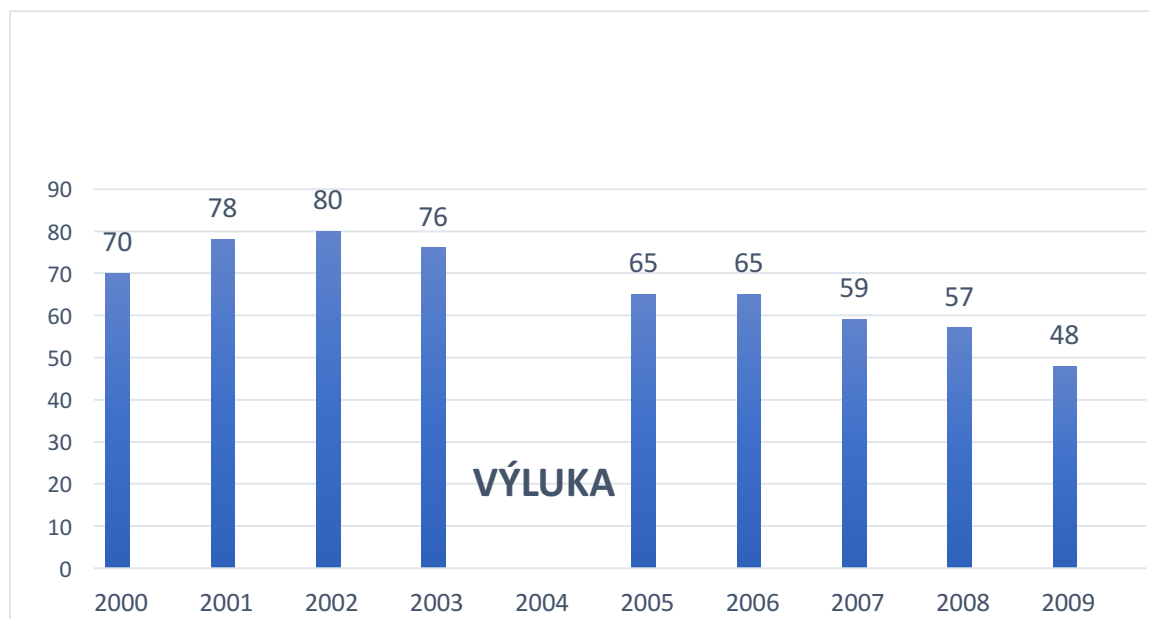

zdroj: Lener, 2010

Ve sledovaném období byl pro mladé české hokejisty nejpříznivější rok 2001, celkově jich bylo v draftu vybráno 31 a 23 z nich bylo draftováno z českých soutěží. Na konci sledovaného období však můžeme sledovat naprosto odlišnou situaci - českých hráčů bylo v roce 2010 draftováno pouze pět a žádný z nich nebyl vybrán z českého týmu. V letech 2008 a 2009 byli draftováni pouze tři Češi, což znamenalo nejmenší počet draftovaných Čechů od roku 1981, kdy byli vybráni také pouze tři čeští hráči (eliteprospects.com).

Na vývoj počtu Čechů draftovaných do NHL Lener (2010) navazuje vývojem počtu českých hráčů, kteří v jednotlivých letech sledovaného období v NHL nastoupili alespoň k jednomu zápasu. Menší počet Čechů draftovaných do NHL byl logicky reflektován i v počtu Čechů hrajících v NHL. Vývoj ve sledovaném období spatříme na Grafu 7 níže.

Graf 7: Počet Čechů hrajících v NHL v letech 2000 až 2009

zdroj: Lener, 2010

Podobně jako u počtu Čechů draftovaných do NHL, také počet českých hráčů v NHL ve sledovaném období postupně klesal. Nejvíce hráčů ve vybraných letech Českou republiku v NHL reprezentovalo v roce 2002, od té doby se celkový počet českých hokejistů v NHL snižoval a padl až na počet 48 hráčů v posledním roce sledovaného období. Poslední čtyři drafty NHL (viz Graf 6) navíc nenaznačovaly, že by se měl pokles zastavit.

V další části svého vystoupení Lener (2010) jmenuje dopady masové migrace evropských juniorů do CHL. Pro hráče samotné jsou podle něj důsledky takové, že jim déle trvá

vývojový proces a adaptace na dospělý hokej, mají podle něj také menší šanci prosadit se v NHL a ti, kteří se do NHL dostanou, jsou často okrajovými hráči, kteří mají v NHL pouze krátké kariéry a patří mezi méně placené hráče. U dopadů na země, ze kterých tito hráči odchází, Lener opakuje, že dochází ke zhoršení kvality domácích juniorských soutěží a ke zhoršení výsledků juniorských reprezentací, zejména české a slovenské.

Dále Lener prezentuje výsledky studie IIHF zpracované Szymonem Szembergem s názvem "Studie IIHF o evropských hráčích odcházejících do Severní Ameriky" (2006). Podle této studie je pro evropské mladíky lepší zůstat ve své domovině do 21 až 23 let a až poté se přesunout do NHL. Hráči takto získají potřebné dovednosti a zkušenosti, které pak v NHL mohou zúročit. Naopak hráči, kteří v juniorském věku odešli do CHL, mají podle výsledků studie menší šanci se v NHL prosadit.

Tato studie třídí evropské hráče podle systému hodnocení od 1 do 5, kde 1 představuje nejhorší známku a 5 naopak známku nejlepší. Dodatečný popis těchto známek je následující:

- 5 - Superstar, vítěz individuálních trofejí, NHL all-star
- 4 - Hvězda, hráč první formace
- 3 - Solidní hráč NHL, nastupuje v každém zápase
- 2 - Marginální hráč, častý náhradník
- 1 - Nedůležitý hráč

Výzkum 621 evropských hráčů, kteří v letech 2000 - 2006 působili v Severní Americe přinesl následující výsledky (Szemberg, 2006):

- 62,5 % (388) hráčů jsou nedůležití, méně důležití anebo podprůměrní (se známkou 1 až 3-).
- Z celkového počtu 621 hráčů jich 133 nenastoupilo k jedinému utkání NHL.
- 46,1 % (286) hráčů se vrátilo do Evropy před odehráním alespoň 400 zápasů NHL.
- 88 % hráčů s prodlouženým pobytem (100 zápasů a více) v CHL či AHL jsou hráči nedůležití, méně důležití či podprůměrní (známky 1 - 3-).

Szemberg (2006) ve své studii uvádí, že NHL podepisuje příliš velké množství evropských hráčů a že ideální poměr Severoameričanů a Evropanů v NHL by měl být 80 % ku 20 % místo tehdejších 70 % ku 30 %. Posílila by se tím prý kvalita evropských soutěží a v NHL by po boku Severoameričanů hráli pouze hvězdní Evropané. Nelíbí se mu také fakt, že evropské týmy ztrácí své nejlepší hráče, jelikož mladíky nevychováávají pouze pro sebe, ale v podstatě i pro NHL. Za příklad uvádí finský tým Kärpät Oulu, kterému v letech 2004 a 2005 odešlo 7 z 10 nejlepších hráčů do NHL. Autor také vznáší otázku, proč by evropské týmy měly být jakýmsi zámořskými farmami, když přeci samotné kluby v Evropě bojují o zisk domácí trofeje se stejným úsilím, jako týmy NHL o Stanley Cup. Autor však dodává, že většina evropských klubů to vnímá zkrátka jako realitu, ale dožadují se většího pochopení a rozvahy ze strany NHL při lovu evropských hráčů a nechtějí být vnímány jako pouhé farmy (Szemberg, 2006).

Carlson, Backman a Stark (2020) si také všímají snížení kvality evropských soutěží. Téměř 15 let po Szembergově studii si můžeme všimnout téměř totožných scénářů - evropské týmy jsou nadále vyčerpávány odsunem hráčů, nyní už však nejenom do zámoří, ale i do KHL vzniklé v roce 2008. Toto má podle autorů negativní dopad na komerční a profesionální rozvoj evropských lig. Z komerčního hlediska se týmy snaží odchozí hráče a jejich "star quality" nahradit druhořadými hráči z Kanady či USA, na druhé straně hráči disponující touto "star quality" mohou zabírat místo v týmu mladým, nadějným hráčům. Migraci v ledním hokeji autoři shodně vidí jako problematickou zejména pro elitní evropské soutěže.

Szemberg (2006) je také kritický k tvrzením, že CHL zvyšuje šance juniorských evropských hráčů na draftu NHL a že CHL dokáže hráče na přechod do NHL lépe připravit. Autor tvrdí, že evropští hokejisté, kteří si vyberou cestu přes kanadské juniorské soutěže, mají v NHL často pouze krátké kariéry a vrací se do Evropy jako horší hráči, kteří navíc v zámoří ztratili sebevědomí. Autor se poté vrací se ke sledované skupině 621 hráčů, kteří v letech 2000-2006 působili v Severní Americe, ať už v NHL, AHL či CHL. Těchto 621 hráčů autor dělí do tří skupin:

- **Trpěliví hráči:** Hráči, kteří strávili podstatný čas v jedné z top 5 evropských soutěží před odchodem do NHL a strávili pouze minimální čas v AHL - celkem 173 hráčů.

- **Hráči z farmy:** Do této skupiny autor řadí hráče, kteří strávili více než 100 zápasů na farmě v AHL a mají za sebou pouze krátký čas strávený v top 5 evropských soutěžích - celkem 242 hráčů.
- **Hráči z CHL:** Hráči, kteří nemají prakticky žádnou zkušenost s elitními evropskými soutěžemi a strávili podstatnou část juniorských let v CHL - celkem 183 hráčů.

Ze sledované skupiny 621 hráčů bylo 117 hráčů identifikováno jako úspěšní nebo velmi úspěšní se známkami 3+ a výše. 87,2 % z těchto hráčů pocházelo ze skupiny trpělivých hráčů. Průměrná známka trpělivých hráčů byla 3.47. Ze skupiny hráčů z farmy získalo pouze 6 hráčů známku 3+ či více. 88 % hráčů z této skupiny považuje studie za nedůležité, méně důležité anebo podprůměrné. Průměrná známka této skupiny byla 1.76. Ve skupině hráčů z CHL se našlo 9 hráčů, kteří získali známku 3+ či lepší. 86,9 % hráčů této skupiny jsou hráči nedůležití, méně důležití či podprůměrní. Průměrná známka hráčů z CHL činila 1.66 (Szemberg, 2006).

Autor doplňuje, že hráči, kteří zůstávají déle v Evropě, jsou na NHL zkrátka daleko lépe připraveni než hráči, kteří svá juniorská léta tráví v zámoří. Odvolává se také na studii kanadského hokejového trenéra George Kingstona z roku 2002. Kingston (in Szemberg, 2006) jako zásadní vidí v juniorské fázi vývoje hokejistů dovednost držení puku. Výsledky jeho sledování ukazují, že mladí hráči potřebují 150 až 180 zápasů, aby měli puk v držení celou hodinu. Zde vidí zásadní nedostatek CHL, kde hráči za sezónu odehrají 68 - 72 zápasů, spoustu času mimo zápasy stráví také na cestách místo na ledě při tréninku, na který kvůli nabitému rozvrhu a častým přesunům nezbyvá příliš času. Podle něj se však tyto zásadní dovednosti jako držení puku či bruslení dají rozvíjet pouze tréninkem a častou repeticí. V tom podle Kingstona mají zásadní výhodu evropské soutěže, které mají volnější rozvrh (typicky 44-60 zápasů v sezóně v soutěžích mužů a 35-40 zápasů v juniorských soutěžích) a daleko méně náročné cestování, tudíž mají více času na trénink (Kingston in Szemberg, 2006).

Szemberg (2006) dále tvrdí, že potřeba Evropanů adaptovat se na severoamerický styl hokeje a života je mýtus. Jako příklad uvádí skupinu 93 sledovaných evropských hráčů, kteří v době výzkumu už byli v hokejovém důchodu a v kariéře odehráli alespoň 400 zápasů v NHL. Z těchto 93 hráčů jich hned 72 (77,4 %) odehrálo méně než deset zápasů v AHL. Pouze čtyři z 93 hráčů nastoupili i v juniorské CHL.

Autor je přesvědčený, že v sedmdesátých a osmdesátých letech byl evropský styl hokeje od severoamerického stylu daleko odlišnější než v době vzniku studie. Přesto však sledovaná skupina 93 hráčů neměla žádný problém s adaptací na severoamerický styl hokeje a života. Z tohoto důvodu si autor nemyslí, že by s adaptací měli mít mladí evropští hráči v budoucnu problém, jelikož se podle něj evropská a zámořská pravidla vzájemně přiblížila, stejně jako styl hokeje. Jako příklady dále uvádí hráče jako Börje Salming, Henrik Lundqvist či Alexander Ovechkin, kteří měli ihned po příchodu do NHL klíčové role ve svých týmech. Autor věří, že k adaptaci hráčům stačí pouze předsezónní tréninkový kemp (Szemberg, 2006).

Na závěr své studie autor dodává, že pokud má hráč skutečně velký talent a dostatečnou motivaci a pracovní morálku, do NHL se dostane ať už si vybere cestu jakoukoliv. Doplnuje, že hráč, kterému chybí talent k tomu, aby mohl působit v NHL či hráč talentem disponuje, ale chybí mu tzv. "drajv" se do NHL buď vůbec nedostane nebo v ní bude hrát pouze velmi malou roli. Touto studií se však snaží varovat, že i hráči s dostatkem talentu a motivace nemusí naplnit svůj potenciál, pokud v klíčovém období svého rozvoje učiní chybné rozhodnutí a odejdou do zámoří (Szemberg, 2006).

Crossan (2020) se ve své studii "Expanding game, expanding opportunity: the effect of athlete migration on Czech ice hockey from 1993 to 2018" zabývá migrací hokejistů do a z České Republiky. Zjišťuje, zda export hráčů z Česka převažuje jejich import či naopak. Ve studii také mapuje země a soutěže, do kterých se čeští hokejisté od roku 1993 stěhovali. Crossanova studie mimo jiné ukazuje, jak se v průběhu let vyvíjel počet českých hráčů v CHL., viz Tabulka 3 níže.

Tabulka 3: Počet českých hráčů v CHL (1993 až 2019)

Sezóna	OHL	OMJHL	WHL	Celkem
1993/94	7	0	4	11
1994/95	3	1	8	12
1995/96	5	2	11	18
1996/97	7	1	12	20
1997/98	10	3	14	27
1998/99	9	3	19	31
1999/00	10	5	17	32
2000/01	13	9	20	42
2001/02	14	8	15	37
2002/03	19	7	20	46
2003/04	19	11	16	46
2004/05	20	9	14	43
2005/06	14	11	13	38
2006/07	11	12	13	36
2007/08	12	16	19	47
2008/09	11	12	17	40
2009/10	9	12	17	38
2010/11	7	10	11	28
2011/12	8	12	12	32
2012/13	8	14	18	40
2013/14	4	8	9	21
2014/15	5	7	7	19
2015/16	6	9	9	24
2016/17	8	3	10	21
2017/18	2	3	5	10
2018/19	9	5	8	22
2019/20	8	3	17	28

zdroj: Crossan, 2020 (doplněno)

Nejvíce Čechů nastoupilo v CHL v sezóně 2007-08, celkem 47. Průměrný počet českých hráčů v CHL za posledních 27 sezón byl 30. Během sezón 1998-99 až 2012-13 v CHL hrálo vždy více než 30 českých hokejistů s výjimkou sezóny 2010-11 (28). V sezóně 2013-14 došlo k téměř padesátiprocentnímu poklesu Čechů v CHL oproti předchozí sezóně, od této sezóny až do té současné také průměrný počet českých hokejistů v CHL klesl na 20. Od historického minima v sezóně 2017-18 se počet Čechů v CHL v současné sezóně navýšil o téměř trojnásobek a opět se přiblížil průměru sledovaného období.

Szembergova studie, která ukázala, že jen malé procento hráčů CHL se prosadí v NHL, vyšla v září roku 2006, počet českých hráčů v CHL se oproti předchozí sezóně změnil jen nepatrně. V sezóně 2007-08 se česká kolonie v CHL dokonce rozrostla na maximum ve sledovaném období. Výraznější pokles přišel od sezóny 2013-14, až sedm let po Szembergově studii. Těžko říci, jaký měla zmíněná studie v rozhodnutí hráčů o migraci do CHL po takovém čase vliv. Lener se zamýšlel nad tím, zda hráčští agenti mají informace o výsledcích podobných studií, či je hráčům "pouze" nepředávají. Je také možné, že hráči tyto informace mají, ale dají na slova samotných hráčů, kteří v CHL již působili a většinou si tuto zkušenost pochvalují, ať už se do NHL prosadili či ne. Jednoznačnou odpověď bychom hledali asi jen stěží.

3 CÍLE PRÁCE

Hlavním cílem této práce je pomocí kvantitativního výzkumu zjistit, jaký vliv má migrace českých hokejistů v juniorském věku na jejich kariéru v NHL.

Pojem kariéra bude analyzován zejména na základě počtu zápasů odehraných v NHL, celkovém počtu sezón strávených v NHL a postavení hráče v týmu NHL. Postavení hráčů v týmu bude rozděleno do jednotlivých kategorií. Sledována bude skupina českých hráčů, kteří v NHL nastoupili od sezóny 2010-11 až dodnes. K dosažení cíle je nutné získat a poté analyzovat všechna potřebná sekundární data. Dalším dílčím cílem práce je vymezení základních pojmů týkajících se tématu.

3.1 Výzkumné otázky

- 1) Jaký je vztah mezi časem stráveným v zahraničí v juniorských letech a časem stráveným v NHL?
- 2) Jaký je vztah mezi časem stráveným v domácích soutěžích a časem stráveným v NHL?
- 3) Jakou roli hraje v kategorii hráče během kariéry v NHL čas strávený v zahraničí?
- 4) Jakou roli hraje v kategorii hráče během kariéry v NHL čas strávený v českých soutěžích?

4 METODIKA PRÁCE

Jak již bylo řečeno, hlavním cílem této práce je zjistit, jaký je vztah mezi časem stráveným v zahraničí v juniorském věku a následným časem stráveným v NHL. Zjednodušeně řečeno, snažíme se najít odpověď na otázku "Jaký vliv má migrace hráčů v juniorském věku na jejich kariéru v NHL?". Vycházíme ze studií, které se zabývaly podobnou problematikou. Podobně jako Szemberg ve své studii, i v této práci dělíme hráče do jednotlivých kategorií, na rozdíl od zmíněné studie však nehodnotíme hráče globálně pro všechny pozice, ale každá pozice (útočníci, obránci, brankáři) je hodnocena zvlášť. Sledovány také byly údaje, v kolika letech a z jaké soutěže byli hráči do NHL draftováni a také v jakém kole draftu byli vybráni (pokud draftováni byli).

Popis sledovaného souboru

Výzkumným souborem této práce byli čeští hokejisté, kteří za posledních 10 let (sezóny 2010-11 až 2019-20) nastoupili k alespoň jednomu utkání v NHL. Sledované období bylo konzultováno s vedoucím práce a v určitých ukazatelích navazuje na již dříve provedené studie (Szemberg, 2006; Lener, 2010), které se zabývaly podobným tématem. Výzkumný soubor tvoří celkem 93 českých hokejistů.

Použité metody

V této práci byl proveden kvantitativní výzkum. Jednou ze zásadních metod byla analýza dokumentů a textů, zejména relevantních studií a zdrojů, které obsahovaly data potřebná pro účely této práce. Jako data sloužily výhradně numerické hodnoty (statistiky hokejových hráčů sbírané z internetových zdrojů, více níže viz. sběr dat), které byly evidovány v programu MS Excel a následně zpracovány do přehledných tabulek a grafů. Dále bylo použito metody komparace, jejíž užití se přímo nabízelo, protože určité sledované ukazatele a jevy navazovaly na již dříve provedené studie (Szemberg, 2006; Lener, 2010). Abychom se mohli přiblížit odpovědím na výzkumné otázky (tj. vlivy délky působení v jedné soutěži na délku působení v soutěži druhé), bylo využito také korelačního šetření.

Sběr dat

Tato práce se opírá o sekundární data, která byla získána z internetových portálů, které se věnují evidenci statistik hokejových hráčů. Šlo zejména o internetové databáze eliteprospects.com, quantohockey.com a hockey-reference.com.

Nejdříve bylo třeba získat a vytřídit požadované hráče. Pochopitelnými kritérii byly česká národnost a alespoň jeden odehraný zápas v NHL. Portál quanthockey.com dokáže zobrazit všechny hráče, kteří v jedné sezóně NHL nastoupili a třídít je dle národnosti. Takto byli evidováni všichni čeští hráči, kteří v sezónách 2010-11 až 2019-20 nastoupili v NHL. Data byla zadána do MS Excel, kde následně byly odstraněny duplikátní hodnoty (hráči, kteří nastoupili ve více sezónách). Evidovaly se také celkové počty českých hráčů v jednotlivých sezónách, které dále sloužily ke komparaci s již dříve provedenými výzkumy. Dále byly evidovány údaje o počtu českých hráčů draftovaných do NHL v jednotlivých letech, které rovněž sloužily ke komparaci s již dříve provedenými studiemi. Tyto údaje byly získány z portálu eliteprospects.com, který disponuje databází draftů NHL od roku 1963 až do současnosti.

Po získání základního souboru 93 českých hokejistů bylo třeba u každého hráče nasbírat následující data: počet zápasů a sezón v NHL; pozice hráče; pozice hráče na draftu NHL; průměrný čas strávený na ledě v jednom zápase NHL; soutěž, ze které byl hráč draftován; věk, ve kterém hráč odešel do zahraničí; juniorské zápasy v zahraničí; zápasy v CHL; zápasy v AHL a soutěž (a počet sezón), kde hráč působil po draftu.

Vícero zdrojů bylo nutné použít z důvodu, že hloubka dat se v každém z těchto zdrojů liší. Stránka eliteprospects.com disponuje nejširší hráčskou databází z těchto tří portálů, eviduje totiž hráče (a jejich statistiky) i mimo NHL. Tento zdroj byl nejužitečnější při sběru informací o juniorských kariérách jednotlivých hráčů, dále zda, kdy a z jaké soutěže byli hráči draftováni do NHL a také o draftech CHL a NHL obecně. Některé údaje potřebné pro účely této práce na této stránce však chybí, zejména statistika průměrného času stráveného na ledě, která byla stěžejní při tvorbě hráčských kategorií. Ke sběru těchto dat byla nejdříve využívána stránka quanthockey.com, jenže později se ukázalo, že těmito údaji disponuje pouze do sezóny 2016-17. Proto bylo třeba využít ještě třetího zdroje, a sice internetového portálu hockey-reference.com, který disponuje detailními statistikami z jednotlivých zápasů či celých sezón všech hráčů NHL.

Analýza dat

Při analýze dat byla nejprve využita popisná statistika, která zejména po rozdělení základního souboru hráčů do skupin podle původu (hráči, kteří jako junioři působili v Česku x zahraničí) nabízela porovnání klíčových ukazatelů. Následně došlo k rozdělení hráčů na dva výběrové soubory (hráči, kteří jako junioři působili v CHL a hráči, kteří jako junioři působili v extralize) a každý z těchto výběrových souborů byl následně dělen do

dvou skupin. U hráčů CHL na skupinu, která v CHL působila před draftem NHL a na skupinu, která v CHL působila až po draftu NHL. Hráči, kteří jako junioři působili v extralize, byli děleni na skupinu hráčů, která před odchodem do zámoří působila pouze v Česku a na skupinu, která působila v další z evropských soutěží. Skupiny těchto výběrových souborů byly následně navzájem komparovány na základě ukazatelů jako počet zápasů v NHL.

K dělení základního souboru na výběrové soubory a následné komparaci ukazatelů bylo v práci využito vícekrát, například podle dělení, které ve své studii využil Szemberg (2006), který dělil hráče do tří skupin podle počtu zápasů odehraných v CHL, AHL a evropských ligách.

K posouzení jednotlivých vztahů (např. vztah mezi počtem zápasů odehraných v ČR/CHL a NHL) bylo využito korelační analýzy v programu MS Excel, kde byly po zadání požadovaných dat vygenerovány veškeré korelace mezi jednotlivými ukazateli.

Důležitým úkolem bylo také vytvoření hráčských kategorií, díky kterým bylo možné posoudit jen těžko měřitelný úspěch v NHL. Tyto kategorie byly vytvořeny na základě údajů o průměrném času stráveném na ledě (data za celou kariéru v NHL). Tato data byla získána ze stránky hockey-reference.com, použity byly údaje za sezónu 2018-19, tedy poslední kompletně odehrané sezóny NHL. Každá z pozic (útočníci, obránci, brankáři) měla vlastní kategorie. Útočníci a obránci byli seřazeni podle průměrného času na ledě od největšího po nejmenší. Následně jsme útočníky rozdělili na kvartily a obránce na tercily, čímž reflektujeme 4 útočné formace a 3 obranné páry, které jsou běžně nominovány k zápasům NHL. Podle tohoto rozdělení byly pojmenovány jednotlivé kategorie obránců a útočníků. U brankářů jsme vycházeli z počtu odchytených zápasů, na jejichž základě byli brankáři děleni do celkem čtyř kategorií. Po zařazení hráčů do jednotlivých kategorií opět docházelo ke komparaci jednotlivých hráčských skupin podle juniorských působišť.

5 VÝSLEDKY

Ve výsledkové části práce se nejdříve budeme věnovat jednoduchým grafům, které ilustrují kvantitativní data sledovaného období migrace českých hokejistů. Později se budeme snažit najít vztah mezi těmito proměnnými pomocí metody korelace a přiblížit se k odpovědi na otázku, jaký má migrace českých hokejistů v juniorském věku vliv na kariéru v NHL.

Jak už bylo předesláno v metodické části práce, sledovaným vzorkem této práce jsou čeští hokejisté, kteří v posledních 10 sezónách nastoupili v NHL. Těchto hráčů bylo celkem 93. Analyzována byla u těchto hráčů nejprve juniorská kariéra (soutěž a délka pobytu) a poté kariéra v NHL.

Tabulka 4: Deskriptivní statistiky všech českých hokejistů NHL (N=93)

	<i>Průměr</i>	<i>SVO</i>	<i>Medián</i>	<i>MIN</i>	<i>MAX</i>
Zápasy	418,32	403,59	266	1	1733
Sezóny	7,53	5,68	6	1	24
ATOI	15:36	3:51	15:42	4:15	23:32
Draft	2,78	2,57	2	0	9
Věk odchodu	19,49	2,93	19	15	27
JZ v z.	64,63	69,58	57	0	254
CHL + AHL	143,53	124,87	118	0	507
AHL	80,42	81,53	63	0	347
Extraliga	64,80	75,39	38	0	308

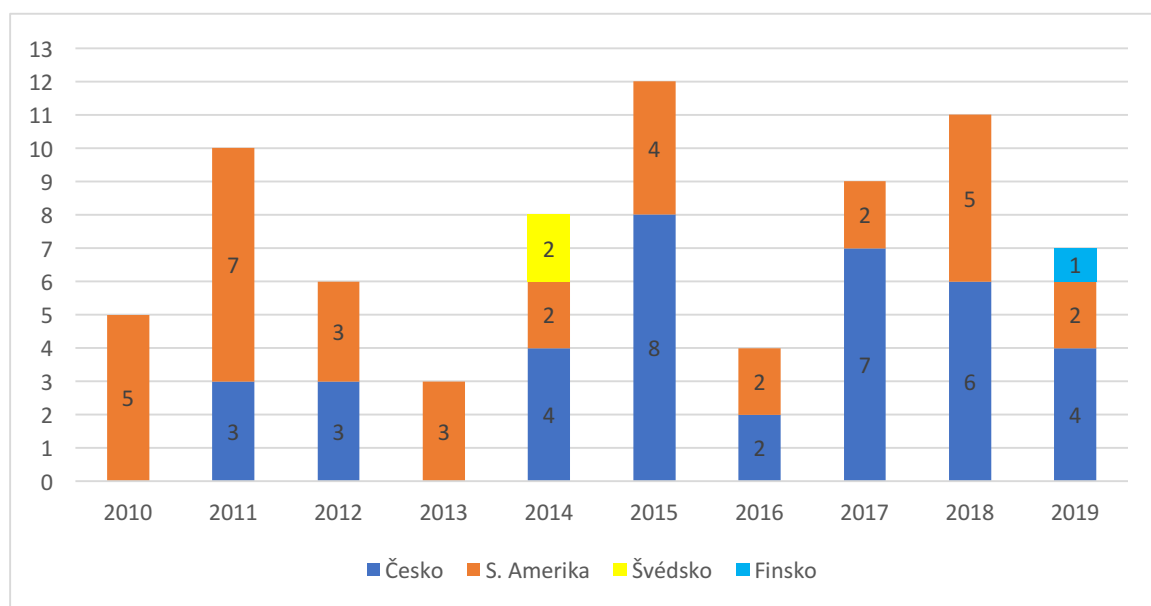
zdroj: vlastní zpracování

Tabulka 4 výše zobrazuje deskriptivní statistiky souboru všech českých hráčů, kteří za posledních 10 sezón nastoupili v NHL. Proměnnými zápasy a sezóny rozumíme zápasy a sezóny strávené v NHL. ATOI představuje průměrný čas strávený na ledě v jednom zápase NHL, do určité míry zde zastupuje také hráčské kategorie. Draft reprezentuje kolo, ve kterém byl hráč vybrán do NHL (0 znamená nedraftován). Věkem odchodu rozumíme, kdy hráč odešel do zahraničí (ať už přímo do NHL či zahraniční juniorské soutěže). Následují juniorské zápasy v zahraničí (JZ v z.), konkrétně jejich počet. Zbývající tři proměnné (CHL + AHL, AHL, Extraliga) představují počet zápasů v těchto soutěžích.

Než se však dostaneme k analýze výše zmíněných vztahů, považuji za přínosné věnovat se vazbám českých hokejistů na NHL a CHL. Můžeme tak navázat na studie provedené Szembergem (v roce 2006) a Lenerem (v roce 2010), rozšířit jejich data a získat díky tomu údaje za delší období. To nám pomůže lépe analyzovat vývoj počtu českých hráčů v NHL, vývoj počtu draftovaných českých hokejistů do NHL či sledovat, jak se vyvíjela úspěšnost evropských (v případě této práce českých) hráčů CHL při přestupu do NHL.

Na Grafu 8 níže nalezneme počty českých hráčů draftovaných v letech od roku 2010 do roku 2019 v jednotlivých sezónách. Dodám, že draft NHL v roce 2019 je zatím posledním dosavadním draftem, další draft NHL by se měl konat v červnu či červenci tohoto roku.

Graf 8: Češi draftovaní do NHL v letech 2010 - 2019

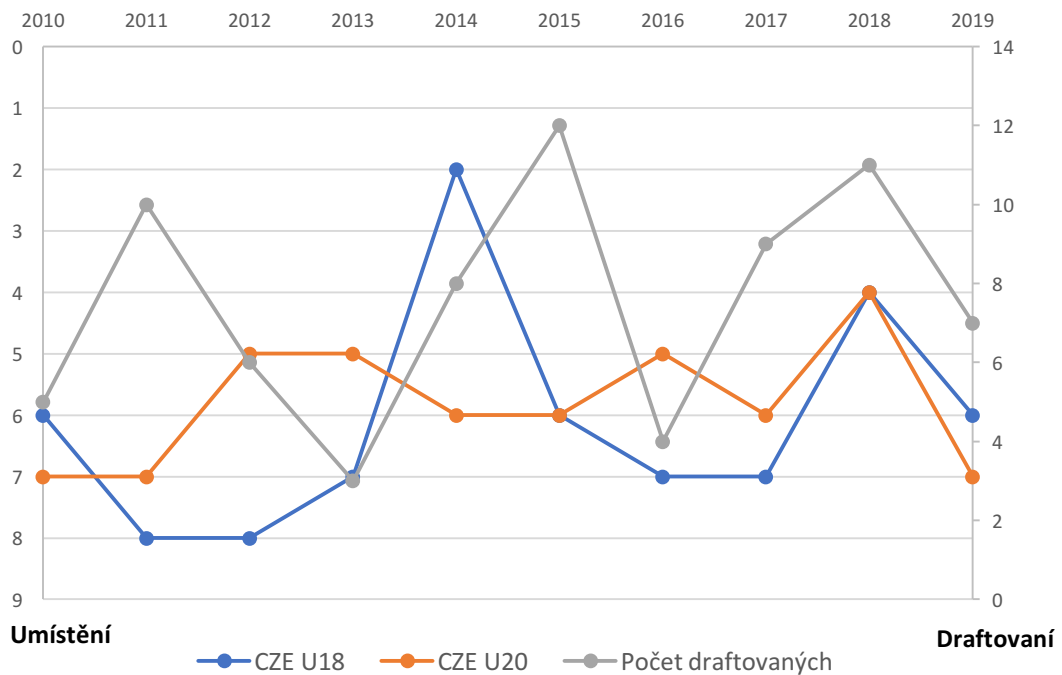

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Za posledních 10 draftů NHL bylo celkem vybráno 73 českých hokejistů, což činí průměr zhruba 7 hráčů na jeden draft. Jak jsme mohli být svědky u výsledků Lenerovy studie v dřívější kapitole (Graf 6), přes 20 českých hráčů bylo naposledy draftováno v roce 2004. Od té doby došlo k poměrně výraznému propadu Čechů draftovaných do NHL, který víceméně trvá dodnes.

Na konci období, které bylo předmětem Lenerovy studie (2000 - 2010) také došlo k výraznému poklesu hráčů draftovaných přímo z České Republiky, naopak čeští hráči byli draftováni primárně či pouze z CHL. Tento trend pokračoval i v prvních čtyřech letech našeho sledovaného období. Vyrovnání poměru českých hráčů draftovaných z ČR a zahraničí nastalo v roce 2014 a v následujících letech měli na draftu NHL až na rok 2016 vždy převahu čeští hokejisté draftovaní přímo z českých soutěží.

Graf 9: Umístění juniorských reprezentací na MS a draft NHL

zdroj: iihf.com, eliteprospects.com, vlastní zpracování

Na Grafu 9 výše můžeme vidět srovnání umístění českých reprezentací do osmnácti a dvaceti let (hlavní osa y vlevo) a počet draftovaných Čechů do NHL (vedlejší osa y vpravo). Mistrovství světa hráčů do dvaceti let končí v lednu, mistrovství světa do 18 let zpravidla v dubnu a draft NHL bývá v červenci. K draftu NHL jsou způsobilí hráči, kteří dovršili osmnácti let. Na základě těchto informací můžeme předpokládat, že v případě úspěšného MS juniorů (zejména do 20 let, jelikož většina hráčů tohoto týmu je již způsobilá k draftu) můžeme očekávat větší počet draftovaných českých hokejistů do NHL ještě v tom samém roce. V případě úspěšného MS juniorů do 18 let můžeme nárůst draftovaných hráčů očekávat rok nebo dva po skončení šampionátu, než většina hráčů oslaví osmnácté narozeniny.

Výše uvedený Graf 9 tuto tezi však příliš nepotvrzuje. Umístění reprezentace do 20 let se během posledních deseti let nedočkalo žádných velkých výkyvů (tříkrát sedmé, šesté a páté místo, jednou čtvrté), počet hráčů draftovaných do NHL tato umístění příliš nerefletoval, výkyvy zde byly daleko větší. Výjimkou je rok 2018, kdy se obě věkové kategorie umístily na čtvrtém místě, a ještě toho roku bylo draftováno 11 českých hráčů, druhý nejvyšší počet ve sledovaném období. Výjimkou může být také rok 2015, ve kterém byl draftován největší počet českých hokejistů ve sledovaném období, rok po historicky nejlepším umístění české reprezentace do 18 let.

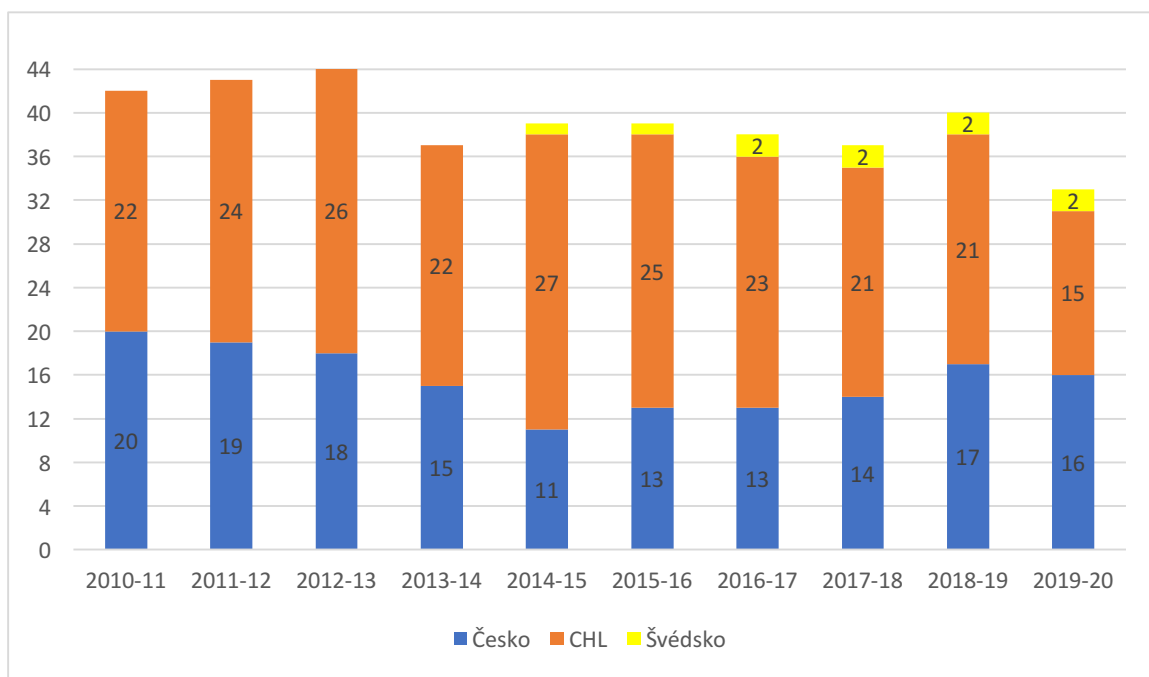
Tabulka 5: Korelace mezi umístěním na MS juniorů a počtem draftovaných do NHL

	<i>Umístění U18</i>	<i>Umístění U20</i>	<i>Počet draftovaných</i>
<i>Umístění U18</i>	1		
<i>Umístění U20</i>	---	1	
<i>Počet draftovaných</i>	-0,2673	0,0710	1

zdroj: vlastní zpracování

Z výše uvedené Tabulky 5 také nevyplývá, že by mezi umístěním na juniorských MS a počtem draftovaných hráčů do NHL panovala silná korelace. Důležité je také pamatovat, že korelace automaticky neznamená kauzalitu, myšlenka v předchozích odstavcích byla založena na domněnce. Slabá negativní korelace existuje pouze mezi umístěními reprezentací do 18 let, což znamená, že čím vyšší (horší) umístění, tím méně hráčů bylo draftováno do NHL a naopak. Korelace mezi výsledky reprezentace do 20 let a počtem draftovaných je téměř nulová.

V Grafu 10 níže můžeme sledovat vývoj počtu českých hokejistů v jednotlivých sezónách za posledních 10 let.

Graf 10: Počet českých hráčů v NHL v sezónách 2010/11 až 2019/20

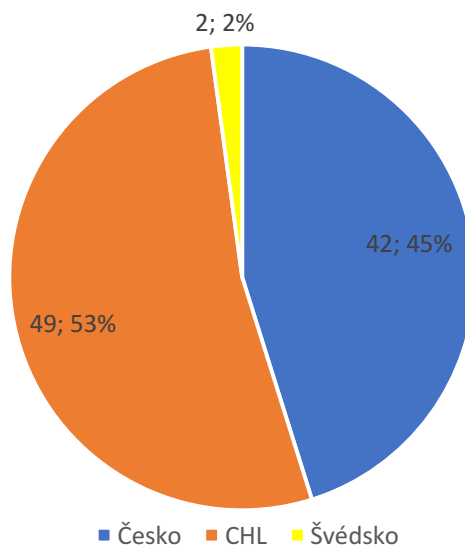
zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Počet Čechů v NHL byl ve sledovaném období poměrně stabilní, nicméně nalezneme dva výraznější propady. První přišel v sezóně 2013-14, ve které nastoupilo o 7 českých hráčů

méně než v předchozí sezóně. V předchozích třech sezónách byl průměrný počet českých hráčů v NHL 43, po zmíněném propadu průměr činil 38 hráčů až do dalšího propadu, který nastal v sezóně 2019-2020. Shodou okolností tento výraznější propad činil také sedm hráčů, celkem v této sezóně nastoupilo 33 hráčů. Průměrný počet českých hokejistů za celé sledované období byl 39 hráčů.

Co se týče juniorských působišť hráčů, kteří v tomto období v NHL nastoupili, převahu měla až do aktuální sezóny vždy CHL. Největší rozdíl mezi skupinou hráčů, kteří před odchodem do NHL prošli CHL a mezi skupinou hráčů, kteří prošli pouze českými juniorskými soutěžemi, byl nejmarkantnější v sezóně 2014-15. Zkušenosti z CHL v této sezóně NHL prodávalo 69 % českých hokejistů, kteří ve zmíněné sezóně v NHL nastoupili. Počet hráčů, kteří jako junioři působili pouze v Česku, dosáhl v této sezóně minima ve sledovaném období, v dalších sezónách mírně vzrostl. Svůj debut si v této sezóně také odbyl David Pastrňák, který strávil podstatný čas své juniorské kariéry ve Švédsku. Druhým krajánkem ze Švédska se stal o dvě sezóny později Jakub Vrána. Průměrný počet hokejistů, kteří jako junioři migrovali do CHL, byl ve sledovaném období 23,1 (na sezónu). Hokejistů, kteří svá juniorská léta před přestupem do NHL trávili pouze v Česku, nastoupilo ve sledovaném období v sezóně průměrně 15,6.

Graf 11: Juniorská působiště českých hráčů NHL

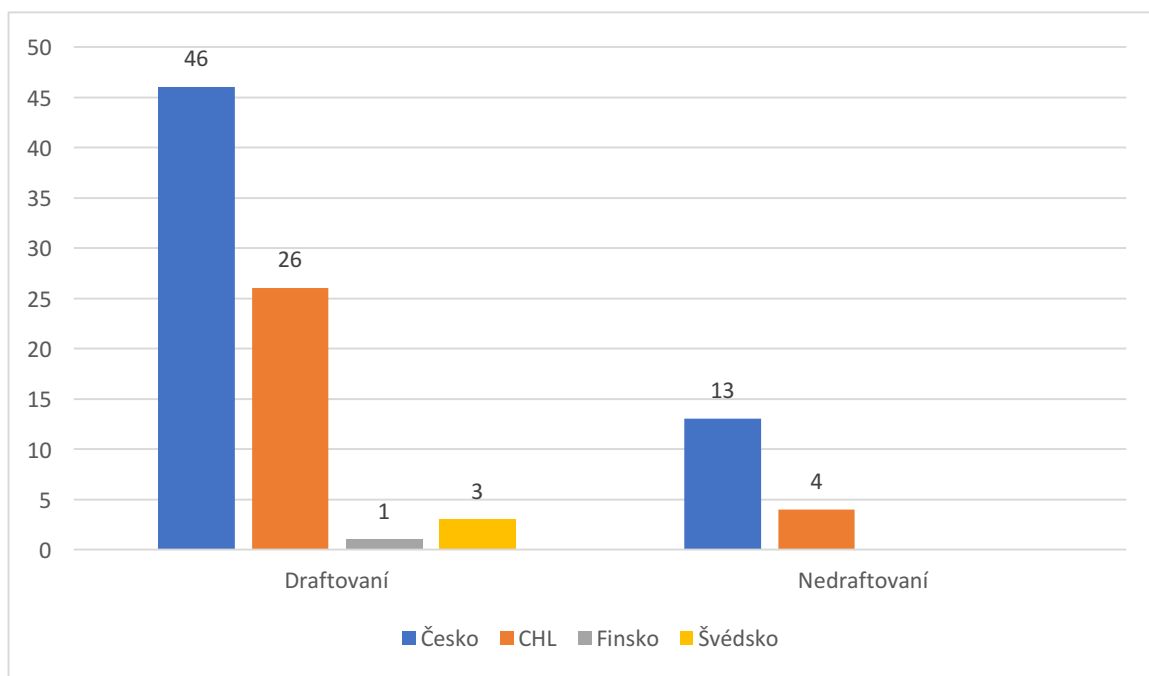
zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Na juniorská působiště hráčů, kteří v posledních 10 sezónách nastoupili v NHL, navazujeme v Grafu 11 výše. Celkem to bylo 93 hráčů a pouze dva z nich hráli v

juniorském věku jinde než v Česku nebo Severní Americe (David Pastrňák a Jakub Vrána - Švédsko). Více než polovina (49) z celkového počtu hráčů vycestovala za snem o NHL za oceán už jako junioři, 42 hráčů naopak trávilo tento zlomový čas v kariéře v domovině. Z těchto 93 hráčů jich draftem NHL prošlo 76 (82 %), zbývajících 17 hráčů se do NHL proboujvalo navzdory tomu, že v draftu vybráni nebyli.

Na Grafu 12 níže můžeme vidět zastoupení draftovaných a nedraftovaných hráčů podle soutěží, ve kterých nastupovali. U draftovaných hráčů se jedná o soutěž, ve které nastupovali poslední sezónu před draftem, u nedraftovaných zůstáváme u jejich juniorských působišť. Další působiště nedraftovaných hráčů budou zohledněna dále.

Graf 12: Rozdělení hráčů podle soutěží, ze kterých byli draftováni do NHL

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Celkem 46 hráčů (60,5 %) z celkového počtu draftovaných bylo vybráno z českých soutěží (30 z dospělých, 16 z juniorských), dalších 26 bylo vybráno z týmů CHL. Tři hráči byli vybráni ze Švédska (Pastrňák, Vrána v obvyklých 18 letech, Špaček byl draftován ve 24 letech a ve Švédsku odehrál jednu sezónu). Jediný hráč byl draftovaný z Finska, Marek Židlický, který byl podobně jako Špaček draftován až ve 24 letech a ve Finsku před draftem odehrál dvě sezóny.

Pouze čtyři hráči, kteří před draftem NHL působili v CHL, nebyli v draftu vybráni, zbylých 87 % hráčů působících v CHL draftováno bylo. Skoro čtyři pětiny hráčů (78 %), kteří před draftem působili v Česku, prošly draftem NHL, třináct hráčů vybráno nebylo.

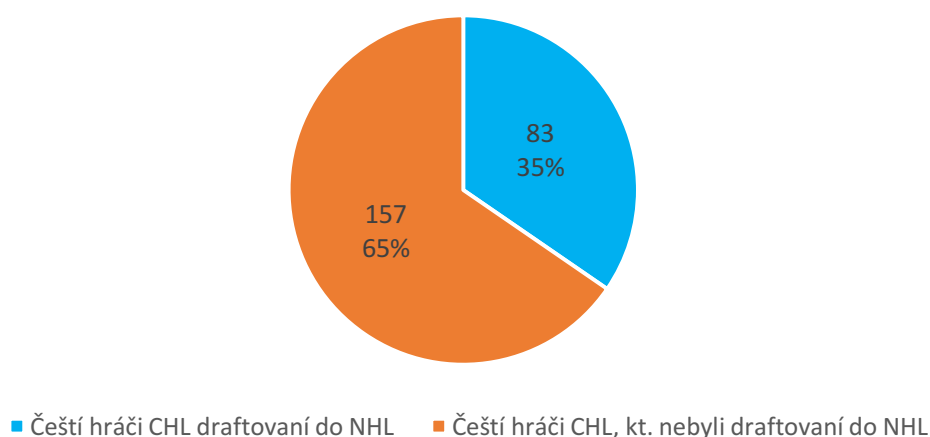
Draft NHL je však jedním z prvních kroků na cestě do NHL, proto je třeba také zvážit, jaké kroky hráči na této cestě podnikli dále. Na mysli mám soutěž, ve které působili poté, co byli v draftu vybraní. Někteří hráči jsou na NHL připraveni už v osmnácti letech a nastoupí v ní hned po draftu, vezmeme-li však v potaz celkový počet draftovaných hráčů, tyto případy se týkají jen malého procenta hráčů. Ze sledované skupiny 93 hráčů tento osud potkal pouze 8 hráčů a jen 3 z nich nikdy nenastoupili na farmě v AHL.

Graf 11 reflektuje právě tuto skutečnost. Většina hráčů (46) byla sice draftována z českých soutěží (jak vidno v Grafu 12), nicméně značná část hráčů se po draftu rozhodla přejít do zámoří, ať už to bylo z důvodu zvýšení svých šancí na prosazení se v NHL, adaptace na severoamerický styl hokeje, nebo silnější konkurence než v domácí soutěži. Toto byly nejčastější argumenty hráčů pro přestup do CHL, jak už bylo naznačeno v teoretické části.

Z tohoto důvodu se počet hráčů pocházejících z Česka v Grafu 12 (46 před draftem + 13 nedraftovaných) liší od Grafu 11, kde bereme v potaz juniorská působiště hráčů i v době po draftu NHL. Hráčů migrujících do CHL až po draftu bylo ze sledované skupiny celkem 19, tudíž se česká skupina v Grafu 11 snížila na 42 s tím, že v ní jsou zahrnuti Židlický a Špaček, kteří jako junioři hráli v Česku (draftováni totiž byli až ve 24 letech z Finska, resp. Švédska, proto jsou v Grafu 12 mimo skupinu hráčů z Česka).

Protože zastoupení naší sledované skupiny juniorských českých hráčů je nejvyšší v CHL, je žádoucí věnovat pozornost historii vazeb českých hráčů na tuto soutěž a jejich následnou úspěšnost při přechodu do NHL. Období 1997 - 2005 už bylo analyzováno v Lenerově studii a interpretováno v teoretické části této práce (Grafy 4 a 5). Níže se věnujeme období od roku 2005 až do roku 2019, ve kterém prošlo Import draftem CHL celkem 255 českých hokejistů. Podobně jako Lener ve své studii, i zde se zaměříme na to, kolik z těchto hráčů bylo draftováno do NHL a kolik hráčů z této skupiny v NHL skutečně nastoupilo. Patnáct hokejistů ještě nebylo způsobilých k draftu NHL (do CHL draftováni v roce 2018 nebo 2019 a ještě jim nebylo 18 let před žádným dosavadním draftem NHL), proto je z následujícího měření vynecháme.

Graf 13: Úspěšnost českých hráčů CHL v draftu NHL v letech 2005 - 2019

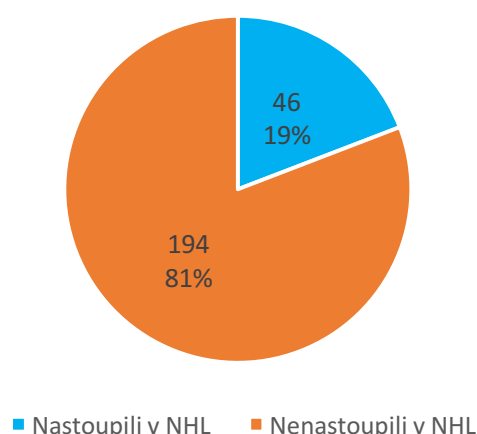

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Z počtu 240 českých hráčů, kteří od roku 2005 prošli Import draftem CHL, jich následně bylo do NHL draftováno 83, tedy zhruba třetina. Zbýlých 65 % těchto hráčů do NHL draftováno nebylo, nicméně někteří se i přes tuto skutečnost do NHL probojovali.

Protože však draft NHL automaticky neznamená skutečnost, že hráč v NHL nastoupí, je potřeba stejnou skupinu hráčů CHL rozdělit na ty, kteří v NHL skutečně nastoupili a na hráče, kteří ne. Toto rozdělení nalezneme v Grafu 14 níže (nehledě na to, zda byli tito hráči do NHL draftováni).

Graf 14: Češi draftovaní do CHL, kteří v kariéře nastoupili v NHL (2005 - 2019)

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Z výše uvedených grafů je zřejmé, že úspěšnost českých hráčů CHL při přechodu do NHL není příliš vysoká, pouze zhruba třetina těchto hráčů byla vybrána v draftech NHL a jen cca pětina těchto hráčů v NHL skutečně nastoupila. Lenerova studie zahrnovala všechny evropské hráče CHL v rozmezí 1997 - 2005 a úspěšnost přechodu hráčů z CHL do NHL byla prakticky totožná.

Tato statistika, na kterou již dříve upozorňovali shodně Szemberg i Lener, měla pravděpodobně pouze malý, pokud vůbec nějaký, vliv při rozhodování hráčů o migraci do CHL. Zde se můžeme vrátit ke Grafu 12, který poukazoval na to, že většina hráčů (60,5 %) ze sledované skupiny hráčů draftovaných do NHL byla vybrána z českých soutěží. Třicet hráčů v CHL působil ještě před draftem, ale dalších devatenáct hráčů tam migrovalo hned poté, co byli vybráni v draftu NHL. Po draftu se pak stěhovali za oceán pravděpodobně z adaptačních důvodů, navzdory statistikám, že v NHL se prosadí cca pouze pětina evropských hráčů CHL (viz Lenerova studie a Graf 14).

Zde se nabízí zajímavé srovnání - jak dlouhá byla kariéra v NHL hráčů, kteří v CHL působili už před draftem NHL, tudíž delší dobu, a jaká byla délka kariéry hráčů, kteří do CHL přišli až po draftu. Z Tabulky 6 níže můžeme usuzovat, zda jedna z těchto skupin byla na NHL lépe připravena.

Tabulka 6: Deskriptivní statistiky vzorku českých hráčů CHL (N=49)

Hráči, kteří odešli do CHL po draftu NHL N=19		Hráči, kteří v CHL působili před draftem NHL N=30	
Průměr zápasů v CHL	89,26	Průměr zápasů v CHL	139,1
Průměr zápasů v NHL	441,47	Průměr zápasů v NHL	319,6
Průměr zápasů v NHL>82 N=16	521,5	Průměr zápasů v NHL>82 N=18	511,33
Medián	398	Medián	122,5
Min	2	Min	1
Max	963	Max	1057
Výběrová směrodatná odchylka	346,33	Výběrová směrodatná odchylka	354,96

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Data z Tabulky 6 ukazují, že hráči, kteří odešli do CHL až po draftu NHL, měli v průměru delší kariéru v NHL než hráči, kteří odešli do CHL v dřívějším věku. Skupina 19 hráčů, která odešla do CHL až po draftu v NHL průměrně odehrála 411 zápasů. Naproti tomu skupina dřívějších migrantů do CHL průměrně v NHL odehrála o 121 zápasů méně.

Když z obou skupin vyřadíme hráče, kteří v NHL celkem odehráli méně než 82 zápasů (1 celá sezóna), průměrné počty odehraných zápasů v NHL obou skupin se výrazně přiblíží (522 u hráčů, kteří do CHL přešli až po draftu NHL; 511 u hráčů, kteří v CHL působili před draftem NHL).

Ze skupiny pozdějších migrantů do CHL však takto byli vyřazeni pouze 3 hráči. Ze skupiny hráčů, kteří v CHL působili ještě před draftem NHL, bylo vyřazeno 12 hráčů - to je celkem 40 % těchto hráčů. Naopak ze skupiny hráčů, kteří do CHL odešli až v pozdějším věku (po draftu NHL), jich méně než 82 zápasů v NHL odehrálo 16 %.

Je však důležité říci, že výše (i v Tabulce 7 níže) uvedené údaje je třeba brát do jisté míry s rezervou, jelikož v obou tabulkách se nachází jak hráči, kteří své kariéry v NHL už završili, tak i hráči, jejichž počty odehraných zápasů v NHL budou ještě růst. Do jisté míry byl tento fakt ošetřen vyřazením hráčů, kteří odehráli méně než 82 zápasů, často tedy úplných nováčků, kteří před sebou mají drtivou část kariéry v NHL.

Tabulka 7: Deskriptivní statistiky vzorku českých hráčů, kteří jako junioři působili pouze v ČR (N=42)

Hráči, kteří před odchodem do NHL/AHL hráli pouze v Česku N=30		Hráči, kteří před odchodem do NHL působili i v jiných evropských soutěžích N=12	
Průměr zápasů v Extralize	98,1	Průměr zápasů v Extralize	180,33
-	-	Průměr zápasů v KHL/SHL/Liiga	105,66
Průměr zápasů NHL	560,2	Průměr zápasů NHL	290,58
Průměr zápasů NHL>82 N=26	641,81	Průměr zápasů NHL>82 N=5	656,6
Medián	469,5	Medián	44,5
Min	7	Min	6
Max	1733	Max	880
Výběrová směrodatná odchylka	477,9	Výběrová směrodatná odchylka	358,77

zdroj: eliteprospects.com, vlastní zpracování

Podobné srovnání můžeme provést i u hráčů, kteří jako junioři působili pouze v českých soutěžích. Data nalezneme v Tabulce 7 výše. Tuto skupinu 42 hráčů nedělíme podle působiště po draftu NHL jako v Tabulce 6, ale podle toho, zda před odchodem do NHL/AHL (AHL je soutěží, kde často hrají i hráči ve starším než juniorském věku) hráli i v jiné evropské soutěži než v české Extralize.

Skupina hráčů, kteří až do odchodu do zámoří zůstali v Česku, měla průměrný počet zápasů v NHL 560,2, což je o poznání více než skupina těch, kteří před odchodem do NHL hráli kromě extraligy také v jiných evropských soutěžích (290,58). Zajímavé je, že hráči, kteří hráli pouze v Česku, mají daleko menší průměrný počet zápasů v české Extralize než hráči, kteří hráli také v KHL, SHL, finské nebo rakouské lize. Vzorek hráčů, kteří hráli i v těchto soutěžích, je poměrně malý, ale přesto se na základě odehraných

extraligových zápasů obou skupin můžeme domnívat, že hráči, kteří před odchodem do NHL působili pouze v Česku, byli na přechod do NHL připraveni podstatně dříve.

Pokud podobně jako v Tabulce 6 vyřadíme z obou skupin hráče, kteří v NHL odehráli méně než 82 zápasů, počet hráčů, kteří před odchodem hráli pouze v Extralize, se sníží jen nepatrně (86,66 % hráčů z této skupiny odehrálo v NHL více zápasů). Naopak skupina hráčů, kteří působili ještě v jiné evropské soutěži, se sníží ze dvanácti hráčů na pět (40,66 % odehrálo v NHL více než 82 zápasů).

Z těchto výsledků je zřejmé, že skupina hráčů, kteří zůstali v Česku, přesvědčila o svých kvalitách kluby NHL podstatně dříve než druhá skupina, o čemž vypovídá v průměru nižší počet odehraných extraligových zápasů než u druhé skupiny. Hráči této skupiny své kvality v NHL následně potvrdili, jelikož většina z nich (26 ze 30 hráčů) odehrála v NHL více než sezónu, navíc průměrný počet zápasů v NHL mezi hráči této skupiny byl 560,2. Naopak většina hráčů ze skupiny těch, kteří kromě Česka působili i v dalších evropských soutěžích, musela o svých kvalitách kluby NHL přesvědčovat déle (o čemž vypovídá delší čas strávený v extralize, následným krokem navíc ještě nebyla NHL, ale teprve další evropská soutěž) a pouze 40,66 % hráčů této skupiny se v NHL udrželo déle než sezónu, tudíž se můžeme domnívat, že výkonnostně tito hráči spadali právě do evropských soutěží.

Musíme ale také brát v potaz, že pouze na základě údaje o průměrném počtu zápasů v NHL nemůžeme usuzovat, zda je jedna či druhá skupina hráčů lepší. Například hráči, kteří do NHL odejdou později, logicky v kariéře nestihnou odehrát v NHL tolik zápasů jako hráči, co do NHL přešli v krátké době po draftu, i když se v NHL prosadí. Proto budeme zvažovat další hledisko a sice kategorii hráče, která představuje další hodnotící faktor kariéry hráče v NHL.

Szemberg ve své studii použil metodu známkování hráčů, která však v této práci využita nebyla zejména proto, že kritéria tohoto známkování nejsou známa. Jedinými indiciemi ke známkování v Szembergově studii jsou slovní popisy jednotlivých známek (např. nejlepší známka (5) = hráči získávající individuální trofeje; průměrná známka (3) = solidní hráč, který nastupuje téměř v každém zápase; nejhorší známka (1) = nedůležitý hráč). Pouze z těchto slovních popisů jednotlivých kategorií však v této práci nemůžeme vycházet, jelikož by hrozilo subjektivní oznámkování hráčů. Místo převzetí Szembergova známkování je v této práci využito řazení do kategorií, které se kromě odehraných zápasů

opírá hlavně o průměrný čas strávený na ledě. Ten reflektuje hráčovu cenu či důležitost pro tým poněkud objektivněji a je snadno porovnatelný.

Hráčské kategorie podle jednotlivých pozic (útočníci, obránci, brankáři) nalezneme v Tabulce 8 níže. Kategorie podle průměrného času na lede (ATOI) v Tabulce 8 vycházejí ze všech zápasů minulé sezóny NHL (2018-19). Podle těchto dat jsme útočníky i obránce seřadili podle průměrného času na ledě od největšího po nejmenší. Následně jsme útočníky rozdělili na kvartily a obránce na tercily, čímž reflektujeme 4 útočné formace a 3 obranné páry, které jsou běžně nominovány k zápasům NHL. U brankářů jsme vycházeli z počtu odchytených zápasů, kategorie "Jednička" patří brankářům, kteří startují ve větším počtu zápasů, než brankáři z kategorie "Dvojka". Pokud jsou tyto rozdíly minimální, brankáře zařazujeme do kategorie "Tandem". K tomuto rozložení zápasů mezi brankáře týmy sahají, pokud jsou oba brankáři kvalitativně srovnatelní. Náhradní brankáři jsou takoví, kteří nastupují pouze v případě zranění kvalitnějších spoluhráčů. Hranice 15 zápasů byla stanovena opět podle sezóny 2018-19, ve které měl brankář s nejvyšším počtem zápasů odehráno 67 utkání. Toto rozdělení do kategorií bylo poté aplikováno na všech 93 hráčů, kteří ve sledovaném období nastoupili v NHL. U těchto hráčů jsme vycházeli ze statistik, které nasbírali v průběhu celé kariéry v NHL.

Tabulka 8: Dělení hráčů do kategorií podle průměrného času na ledě (ATOI) a zápasů NHL

Útočníci		Obránci		Brankáři	
<i>1. útok</i>	17:29+	<i>1. obrana</i>	20:55+	<i>Jednička</i>	45+
<i>2. útok</i>	14:48 ↑	<i>2. obrana</i>	17:46 ↑	<i>Tandem</i>	35-45
<i>3. útok</i>	12:37 ↑	<i>3. obrana</i>	<17:46	<i>Dvojka</i>	15-34
<i>4. útok</i>	<12:37	<i>Náhradní O.</i>	<42 z.	<i>Náhradní B.</i>	<15
<i>Náhradní Ú.</i>	<42 z.				

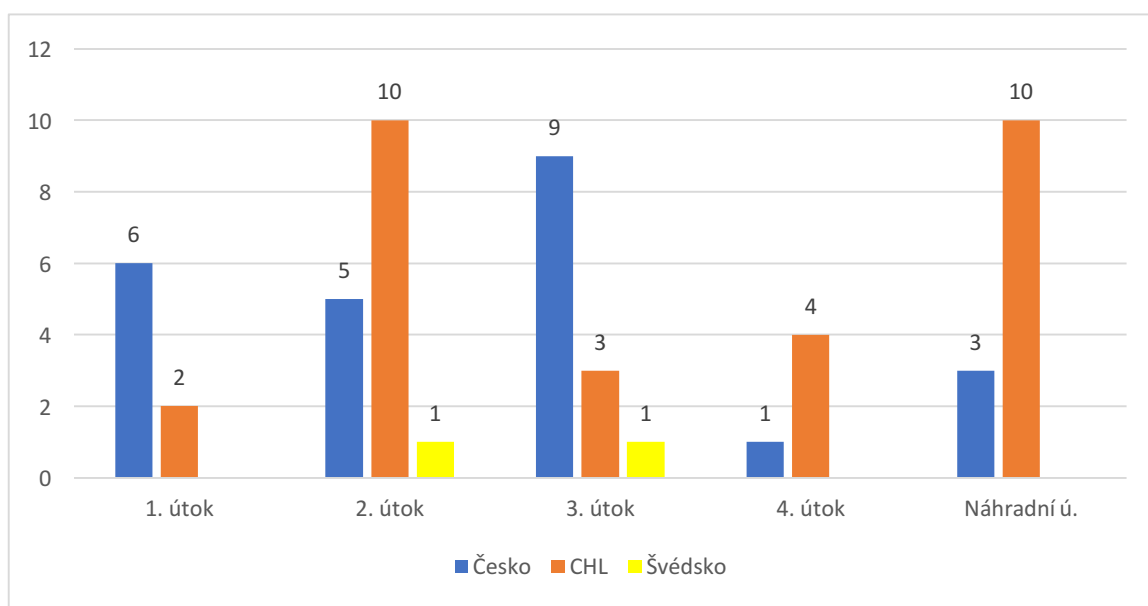
zdroj: vlastní zpracování

U brankářů jsou v Tabulce 8 výše pouze údaje o zápasech, sledování průměrného času na ledě (ATOI) je v jejich případě bezpředmětné. U obránců a útočníků už podle ATOI hráče dělíme do jednotlivých kategorií, které reflektují hráčovu užitečnost pro tým. Nemusí se však vždy jednat o formaci, ve které hráč nastupuje, například útočník 3. formace může

být také specialistou na oslabení či přesilovky, kde nasbírání další minuty a díky tomu bude na základě většího počtu minut zařazen do kategorie "2. útok". U obránců a útočníků je výjimkou kategorie "náhradní obránce" a "náhradní útočník", do které zařazujeme hráče nikoliv podle ATOI, ale na základě odehraných zápasů v sezóně, přesněji pokud jich v sezóně odehrají méně než polovinu základní části. Důvodem je skutečnost, že tým může po takovém hráči sáhnout například v případě rozšířené marodky, přičemž průměrný čas strávený na ledě v tomto dočasném období nereflektuje hráčovu skutečnou kategorii a jeho užitečnost a cenu pro tým.

Protože zařazení do kategorie "náhradní útočník" či "náhradní obránce" by nebylo příliš přesné na základě pouze vydělení celkového počtu zápasů v NHL celkovým počtem sezón v kariéře určitého hráče (např. jen 5 zápasů v sezóně se u hráče v celkovém počtu sezón projeví stejně jako 82 zápasů, přitom někteří hráči, zejména mladí, dostanou NHL "ochutnat" než zamíří nabírat zkušenosti zpět na farmu), do těchto kategorií byli řazeni hráči, kteří podmínku méně než 42 zápasů v sezóně splňovali ve většině jejich jednotlivých sezón během sledovaného období.

Graf 15: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (útočníci)

zdroj: vlastní zpracování

Na Grafu 15 výše spatříme rozdělení útočníků z naší sledované skupiny, kromě dělení do jednotlivých kategorií jsou zohledněna i juniorská působiště hráčů. Nejpočetnějším producentem útočníků byla CHL (29 hráčů), 24 útočníků pocházelo z českých soutěží a dva již dříve zmíněné útočníky (Pastrňák a Vrána) vyprodukovalo Švédsko. V elitní

kategorii 1. útok byli nejpočetněji zastoupeni hráči, kteří jako junioři působili pouze v Česku (6 hráčů), dva hráči pocházeli z CHL.

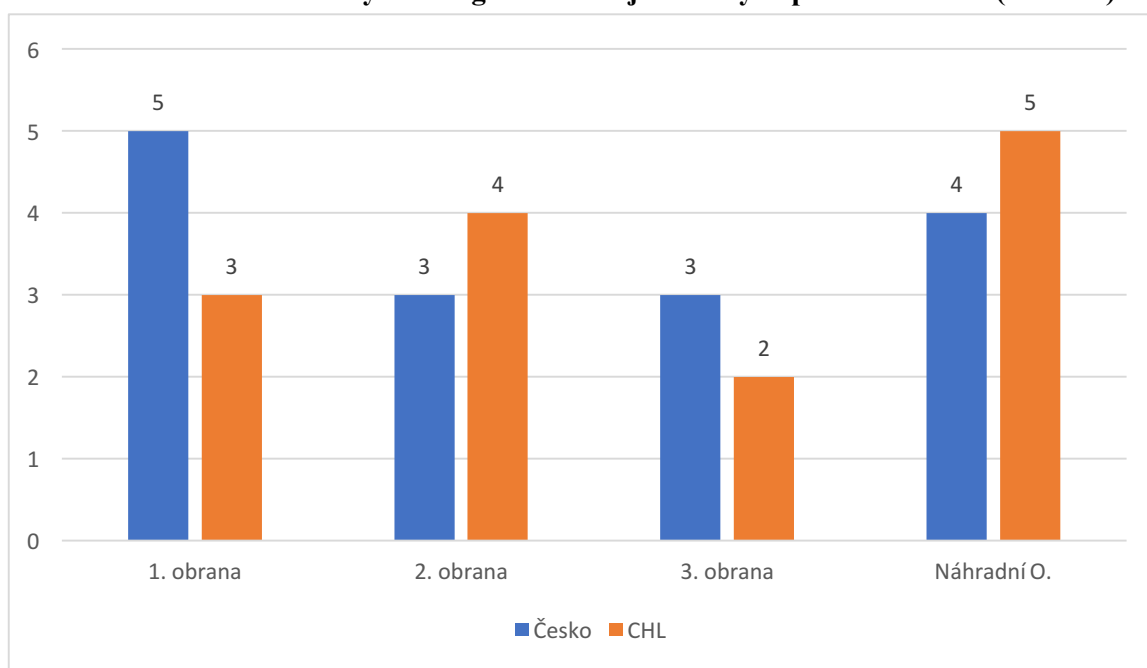
Celkem 46 % útočníků, kteří před odchodem do NHL působili v pouze v Česku, spadalo do kategorií "1. útok" nebo "2. útok". Pouze 4 hráči (17 %) z této skupiny byli zařazeni do kategorie "4. útok" nebo "Náhradní útočník". V těchto dvou nejspodnějších kategoriích je CHL zastoupena o poznání početněji, s celkem 14 hráči (48 % útočníků pocházejících z CHL).

První dva útoky jsou v prostředí NHL často označovány jako "Top6" (šest nejvytíženějších útočníků), třetí a čtvrtý útok zase jako "Bottom6". Tuto terminologii si vypůjčíme pro označení zmíněných dvou "horních" a spodních" útoků.

Ze skupiny útočníků, kteří před odchodem do NHL hráli v Česku, vzešlo celkem 11 hráčů Top6 (46 % útočníků této skupiny), ze skupiny útočníků z CHL bylo hráčů Top6 12 (41 %). Hráčů Bottom6 z českých soutěží bylo celkem 10 (42 %), ze skupiny útočníků z CHL bylo do těchto kategorií zařazeno 7 hráčů (24 %).

Přestože zastoupení útočníků v Top6 bylo mezi oběma skupinami podobné, skupina hráčů z Česka produkovala trojnásobek útočníků elitní kategorie 1. útok ve srovnání se skupinou hráčů z CHL. Tato skupina naopak výrazně (více než trojnásobně) předčila "českou" skupinu v zastoupení nejhorší kategorie "Náhradní útočník".

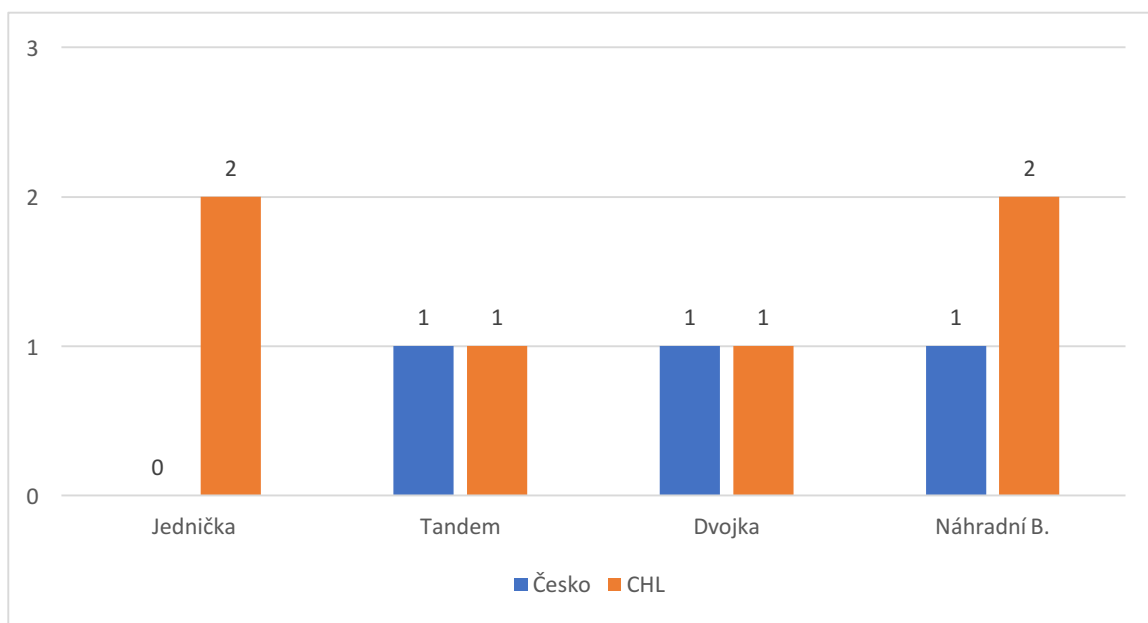
Graf 16: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (obránci)

zdroj: vlastní zpracování

Na Grafu 16 výše nalezneme rozdělení do kategorií obránců, kterých bylo z celkového počtu 93 hráčů 29. Patnáct obránců před odchodem do NHL hokejově vyrůstalo pouze v Česku, dalších čtrnáct obránců v juniorském věku migrovalo do CHL. Podobně jako u útočníků, i u obránců má v elitní kategorii navrch skupina hráčů, kteří před odchodem do NHL působili jen v českých soutěžích. Tak jako dvě nejvytíženější útočné formace, i dva nejvytíženější obranné páry mají své označení, v případě obránců mluvíme o Top4. Třetí páry mívají u většiny týmů v NHL proti Top4 výrazně omezenější pobyt na ledě, pochopitelně však záleží na kvalitě hráčů Top4. Čím je kvalita obránců Top4 vyšší, tím méně času obránci třetího páru na ledě dostávají. Do kategorií spadajících do Top4 bylo zařazeno 8 hráčů s historií pouze v českých juniorských soutěžích a 7 obránců s historií v CHL. Dvě spodní kategorie (3. obrana a Náhradní obránce) byly naprosto vyrovnané se 7 hráči z obou skupin.

Graf 17: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (brankáři)

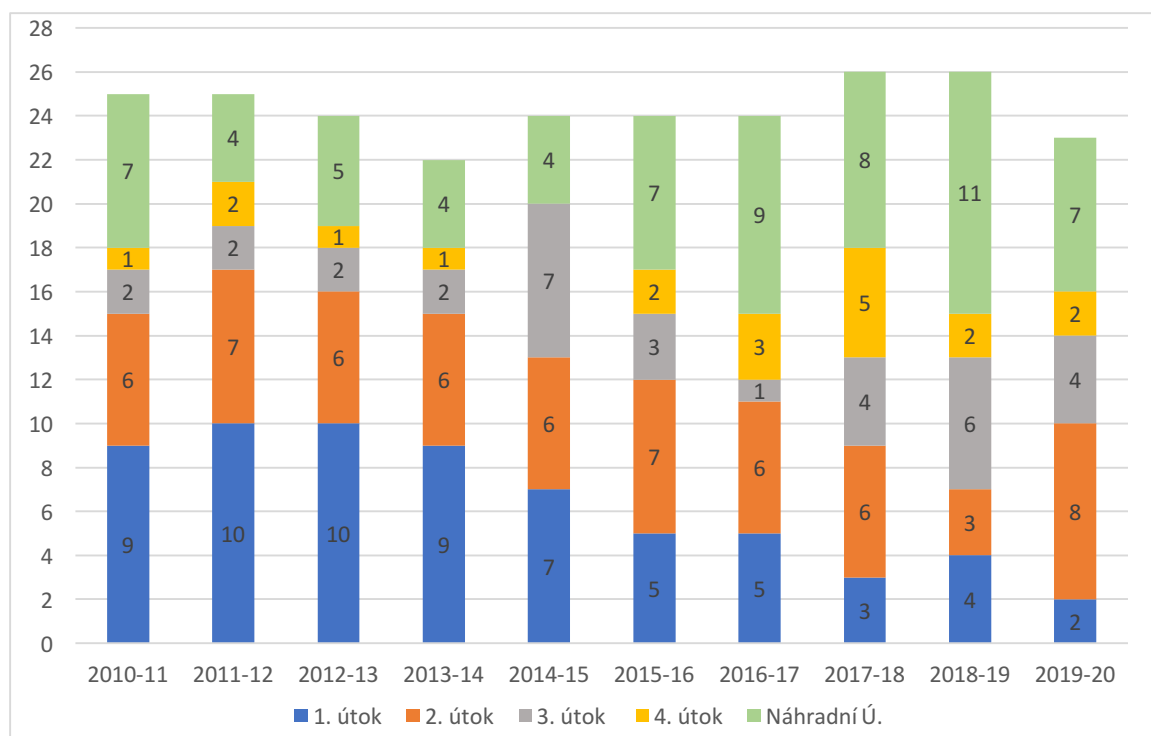

zdroj: vlastní zpracování

V Grafu 17 se konečně dostáváme také k brankářům. Za posledních 10 sezón v NHL nepůsobil jediný brankář spadající do kategorie "Jednička", který by jako junior nehrál v CHL. Do této kategorie byli zařazeni Tomáš Vokoun a Ondřej Pavelec. Dva brankáři byli zařazeni do kategorie tandem, jedná se o Davida Ritticha a Petra Mrázka. V kategorii dvojek je také po jednom brankáři zastoupena skupina hráčů, kteří jako junioři hráli v CHL, stejně jako skupina těch, kteří před kariérou v NHL hráli jen v českých soutěžích. Těmito brankáři jsou Michal Neuvirth a Pavel Francouz. Do kategorie Náhradních

brankářů byli zařazeni Marek Mazanec (31 zápasů v NHL), Roman Will (1 zápas) a Marek Langhammer (2 zápasy). V případě Pavla Francouze (36 zápasů) je ještě však brzy na definitivní zařazení. Ve své první sezóně v NHL (2018-19) by se 2 zápasy jednoznačně spadal do nejnižší kategorie, další sezónu už začal jako dvojka a po zranění jedničky svého týmu převzal právě tuto roli. Jen z hlediska počtu zápasů v této sezóně by (nebyť přerušeni soutěže) spadal do kategorie "Tandem". Nabízí se srovnání s Markem Mazancem, který v NHL odehrál pouze o 5 zápasů méně než Francouz. Mazanec podobně jako Francouz odehrál největší porci zápasů v sezóně, kdy se týmu zranil brankář v pozici jedničky (25 zápasů v sezóně 2013-14). Zásadním rozdílem mezi Mazancem a Francouzem je však úspěšnost zákroků (Mazanec měl v těchto 25 zápasech úspěšnost 90,2 %, Francouz v aktuální sezóně 92,3 %). Jen pro srovnání - Francouz je v aktuální sezóně z tohoto hlediska 5. nejlepším brankářem (s alespoň 20 odchytnými zápasy), Mazanec byl v sezóně 2013-14 až 50. nejlepším brankářem (opět mezi těmi s alespoň 20 zápasy, v současné sezóně by byl na 46. místě). Mazanec v dalších sezónách nastoupil už jen k šesti utkáním. Na základě rozdílné výkonnosti obou brankářů si můžeme dovořit predikovat, že Francouz by se měl s přibývajícimi zápasy minimálně v kategorii "dvojka" udržet, ne-li posunout výše.

Graf 18: Početní zastoupení kategorií útočníků v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-20)

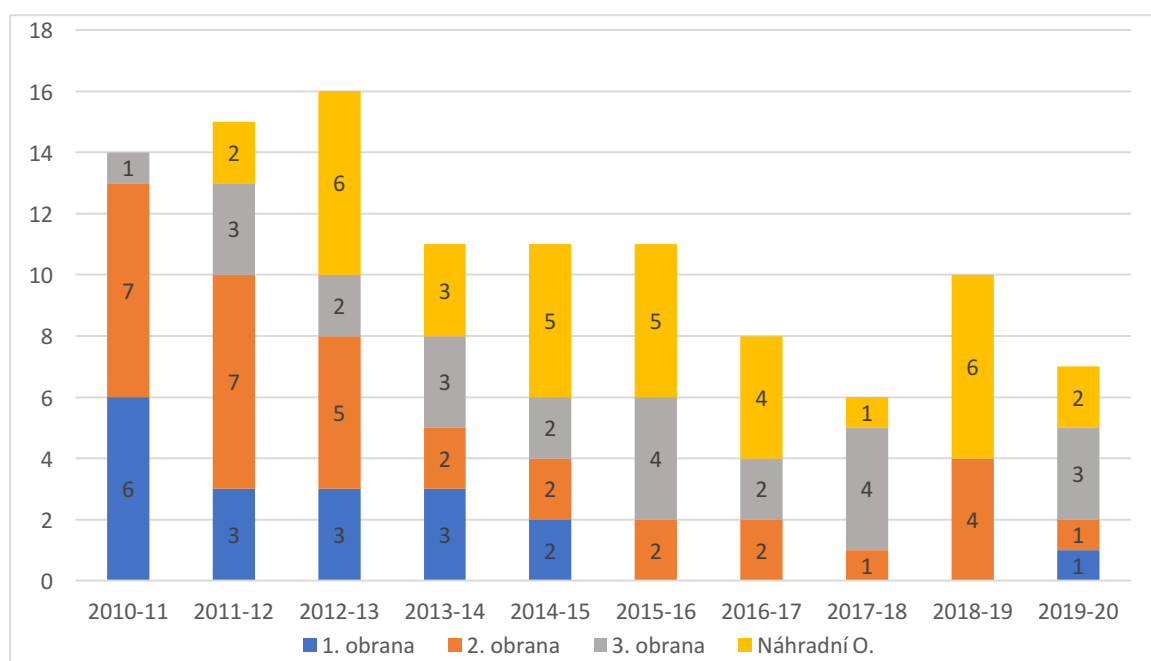
zdroj: vlastní zpracování

Pokud se podíváme na vývoj zastoupení kategorií útočníků v jednotlivých sezónách sledovaného období (Graf 18 výše), na první pohled si jistě všimneme výrazného poklesu elitních útočníků z kategorie 1. útok. Zatímco v prvních čtyřech letech sledovaného období v jednotlivých sezónách NHL průměrně působilo zhruba 10 útočníků této kategorie, na konci sledovaného období už v této kategorii nalezneme pouze dva hráče.

Rozdíly v zastoupení hráčů CHL/české juniorky v této kategorii přitom byly zpočátku sledovaného období minimální (až do sezóny 2014-15 rozdíl 1-2 hráčů), v následujících dvou sezónách však došlo k zvratu. V sezóně 2015-16 byl "poměr sil" 4:1 ku prospěchu hráčů z CHL, v další sezóně byl poměr také 4:1 - čtyři hráči z CHL zůstali, ale jednoho hráče z českého prostředí v minoritě nahradil hráč s juniorskou kariérou ve Švédsku. Celkový počet útočníků napříč všemi sezónami byl poměrně stálý až na mírné výkyvy.

Můžeme konstatovat, že za posledních 10 let se zájem NHL o české útočníky nezmenšil, rozdílem je pouze zastoupení v kategoriích, a tedy kvalitě hráčů. Došlo k už zmíněnému poklesu počtu elitních útočníků, naopak počty útočníků spodních dvou kategorií vzrostly.

Graf 19: Početní zastoupení kategorií obránců v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-20)

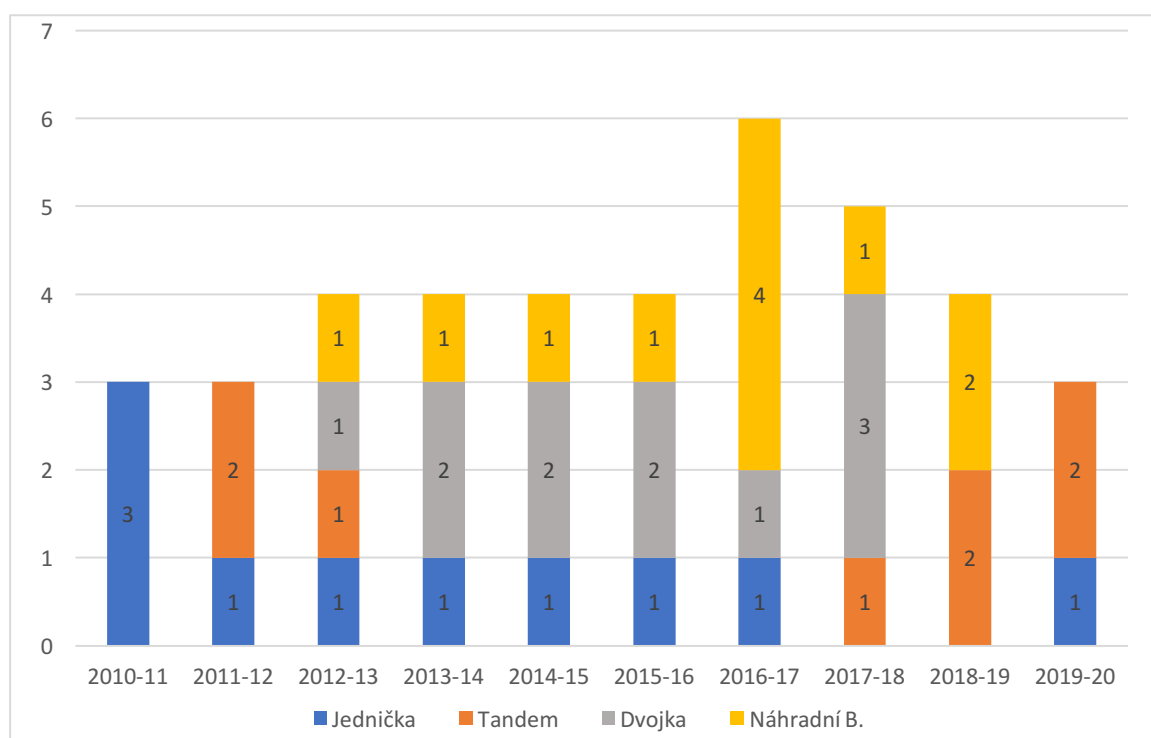
zdroj: vlastní zpracování

Graf 19 výše sleduje vývoj početního zastoupení jednotlivých kategorií mezi obránci. Ještě na začátku sledovaného období (v sezóně 2010-11) obranné řady reprezentovalo celkem 14 českých obránců, na konci sledovaného období (2019-20) už pouze polovina tohoto počtu.

Co se týče samotných kategorií, zastoupení bylo na obou okrajích sledovaného období diametrálně odlišné. Zatímco na začátku téměř polovina všech českých obránců patřila do elitní kategorie "1. obrana" a celkem 13 ze 14 obránců zastupovalo dvě nejlepší kategorie, na konci sledovaného období nalezneme v elitní kategorii pouze jednoho hráče a celkem 2 ve dvou nejlepších kategoriích.

Naopak většinu obránců na konci sledovaného období tvoří hráči dvou spodních kategorií. Zajímavé také je, že celkový počet obránců napříč všemi kategoriemi ve sledovaném období na rozdíl od útočníků poměrně značně klesl. Paralela s útočníky se však bohužel nachází v postupném vyklízení pozic v elitních kategoriích.

Graf 20: Početní zastoupení kategorií brankářů v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-20)

zdroj: vlastní zpracování

V Grafu 20 můžeme sledovat vývoj počtu českých brankářů v NHL a také zastoupení v brankářských kategoriích. Podobně jako u útočníků, i absolutní počty brankářů v jednotlivých sezónách byly ve sledovaném období velice podobné.

Vyčnívá pouze sezóna 2016-17, ve které se na soupiskách všech klubů NHL vyskytovalo celkem 6 českých brankářů, jenže hned 4 z nich patřili do kategorie "Náhradní brankář", takže každý z těchto hráčů v této sezóně nastoupil k méně než 15 zápasům (Pavelec 8 zápasů, Mazanec 4, Rittich 1, Langhammer 1).

Z hlediska zastoupení brankářských kategorií vyčnívá kromě zmíněné sezóny 2016-2017 také sezóna 2010-11, ve které v NHL mezi jedničky svých týmů patřili hned tři čeští brankáři. V následujících sezónách se tomuto číslu čeští brankáři nepřiblížili, roli jedničky často plnil pouze jeden český brankář.

Na rozdíl od obránců a útočníků u brankářů můžeme sledovat ke konci sledovaného období mírný vzestup v početním zastoupení dvou nejlepších kategorií, do kterých od sezóny 2013-14 až 2017-18 vždy patřil pouze jeden brankář. V sezóně 2019-20 do těchto dvou nejlepších kategorií patřili dokonce všichni 3 čeští brankáři, kteří v této sezóně v NHL nastoupili, stejně jako v prvních dvou sezónách sledovaného období.

Dále rozdělíme všech 93 hráčů do 3 skupin podobně jako Szemberg ve své studii. Toto dělení je založené na počtu zápasů strávených v Evropě, CHL či AHL a následném zhodnocení kategorie (v Szembergově případě známky hráče) a délky kariéry v NHL. Tyto skupiny jsou následující:

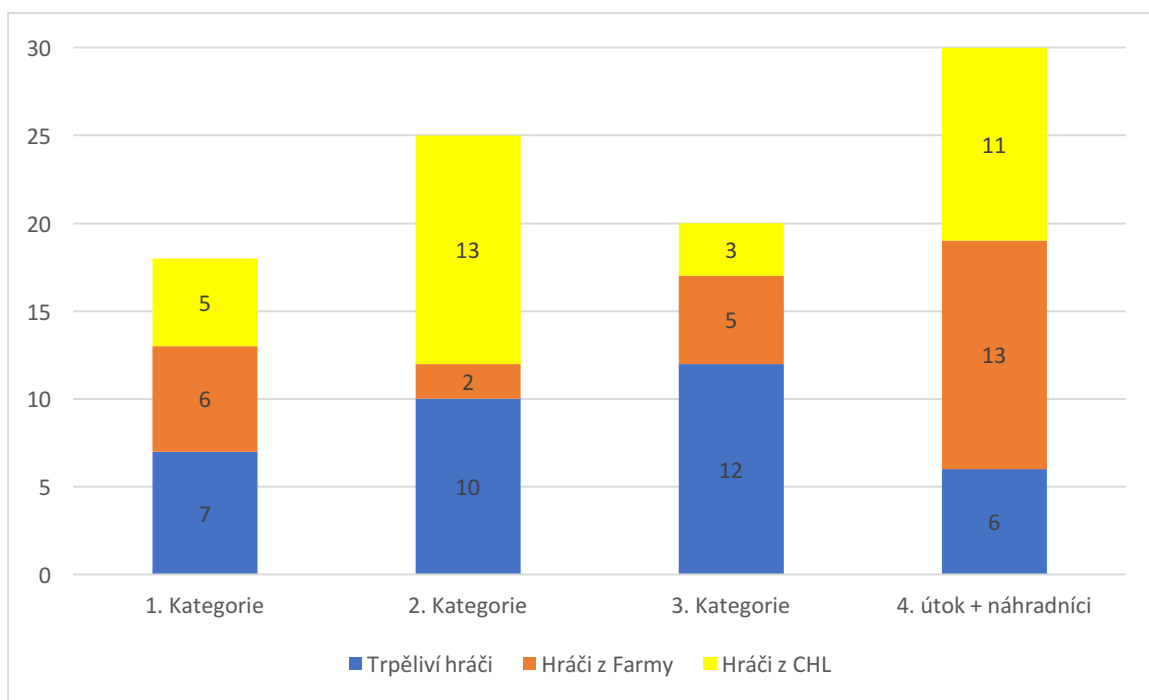
- **Trpěliví hráči:** Hráči, kteří strávili podstatný čas v jedné z top 5 evropských soutěží před odchodem do NHL a strávili pouze minimální čas v AHL. Celkem 35 hráčů.
- **Hráči z farmy:** Více než 100 zápasů v AHL a jen minimální zkušenost s evropskými soutěžemi. Celkem 26 hráčů.
- **Hráči z CHL:** Hráči, kteří nemají prakticky žádnou zkušenost s elitními evropskými soutěžemi a strávili podstatnou část juniorských let v CHL. Celkem 32 hráčů.

Ze sledované skupiny všech 93 hráčů bylo do elitních kategorií všech pozic (1. útok, 1. obrana, u brankářů Jednička) zařazeno celkem 18 hráčů. Sedm hráčů elitních kategorií se objevilo ve skupině Trpělivých hráčů, šest hráčů ve skupině Hráči z farmy a zbylých pět ve skupině Hráčů z CHL. Produkce elitních hráčů tedy byla početně podobná, ať už se jednalo o jakoukoliv skupinu.

Rozdíl nastane teprve pokud vezmeme v potaz již dříve nastíněné Top6 (dva nejlepší útoky) a Top4 (dva nejlepší obranné páry) a pro úplnost přidáme dvě nejlepší brankářské kategorie (Jednička, Tandem). V těchto kategoriích jsou nejpočetněji zastoupeni Hráči z CHL (18 hráčů), jen o hráče méně má v těchto kategoriích skupina Trpělivých hráčů. Rozdíl nastává teprve u skupiny Hráčů z farmy, kterou v těchto kategoriích zastupuje 8 hráčů.

V Grafu 21 níže nalezneme kompletní zastoupení těchto tří skupin v jednotlivých hráčských kategoriích. Pro přehlednost byly v grafu kategorie složeny ze všech tří pozic. Až do 3. kategorie v grafu neexistuje rozdíl mezi obránci a útočníky, u brankářů je 1. kategorií myšlena kategorie "Jednička", u 2. kategorie "Tandem" a u 3. kategorie "Dvojka". V posledním sloupci Grafu 21 jsou zastoupeny kategorie 4. útok a kategorie náhradníků u všech pozic.

Graf 21: Rozdělení hráčů výše uvedených skupin do jednotlivých kategorií

zdroj: vlastní zpracování

Na rozdíl od Szembergovy studie se po tomto rozdělení nesetkáváme s tím, že by jedna ze skupin byla naprosto dominantní v produkci kvalitnějších hokejistů. Elitní kategorie jsou téměř vyrovnané, rozdíl nastává až při uvážení součtu hráčů ve dvou nejlepších kategoriích, kde na další dvě skupiny výrazněji ztrácí skupina Hráčů z farmy.

Skupina Hráčů z CHL je opět téměř vyrovnaná se skupinou Trpělivých hráčů. Dalším výrazným rozdílem je zastoupení v kategoriích náhradníků a 4. útoku. Tyto kategorie tvoří pouze 17 % všech Trpělivých hráčů, u Hráčů z CHL je již toto číslo dvojnásobné. Hráčů z farmy je v těchto kategoriích dokonce polovina celé této skupiny.

Právě tato skupina vyšla ze srovnání nejhůře, nicméně i z hráčů, kteří odehrají v AHL více než 100 zápasů, vzešel nezanedbatelný počet elitních hráčů či hráčů nejlepších dvou kategorií. Pravdou však zůstává, že větší šanci na zařazení do těchto kategorií mají hráči, kteří v AHL odehrají méně než 100 zápasů. Skupinou s nejvyšším průměrným počtem

odehraných zápasů v NHL byli Hráči z CHL s 452 zápasy v NHL. Následovala skupina Trpělivých hráčů s 447 zápasy v NHL, výrazněji zaostávala jen skupina Hráčů z farmy s průměrem 340 zápasů.

Tabulka 9: Korelační matice proměnných všech českých hráčů NHL (N=93)

	Zápasy	Sezóny	ATOI	Draft	Věk odchodu	JZ v Z.	CHL + AHL	AHL	Extraliga
Zápasy	1								
Sezóny	0,9712	1							
ATOI	0,6384	0,6128	1						
Draft	0,1378	0,1631	0,0565	1					
Věk odchodu	-0,1326	-0,1664	0,1203	-0,0016	1				
JZ v z.	-0,2033	-0,1733	-0,2299	0,0660	-0,6529	1			
CHL + AHL	-0,2494	-0,2140	-0,3026	0,0527	-0,5515	0,7844	1		
AHL	-0,2145	-0,1895	-0,2713	0,0112	-0,3146	0,3525	0,8510	1	
Extraliga	-0,0443	-0,0893	0,1258	-0,0335	0,8831	-0,6485	-0,5886	-0,3643	1

zdroj: vlastní zpracování

V Tabulce 9 výše nalezneme vazby mezi jednotlivými proměnnými. Vazby, kterým se není z logických důvodů třeba nijak blíže věnovat, je například silná pozitivní korelace mezi zápasy a sezónami v NHL (0,97), či poměrně silné negativní korelace mezi odehranými zápasy v extralize a zápasy odehranými v juniorských ligách v zahraničí (-0,65) a naopak. Tyto vztahy jsou očekávané a jsou logickým vyústěním vzájemné provázanosti či neslučitelnosti proměnných, mezi kterými se vyskytují. Vztahy mezi zápasy v juniorských soutěžích/AHL/extralize se zápasy v NHL jsou poměrně slabé, všechny jsou dokonce slabě negativní, přičemž negativní korelace mezi zápasy v extralize a zápasy v NHL je z těchto korelací nejslabší. Níže se zabýváme každou proměnnou a jejich korelacemi zvlášť.

Zápasy, Sezóny

Vztahy mezi zápasy (sezónami) v NHL a zápasy v juniorských soutěžích/AHL/extralize jsou poměrně slabé, všechny jsou dokonce slabě negativní, přičemž negativní korelace mezi zápasy v extralize a zápasy v NHL je z těchto korelací nejslabší (-0,04). Korelace mezi zápasy v NHL a ATOI je středně silně pozitivní (0,64), což opět můžeme logicky

vysvětlit. Hráči, kteří tráví na ledě více času (a patří tedy do vyšších hráčských kategorií) mají v NHL delší kariéry než hráči horších kategorií.

ATOI

Silné korelace nalezneme se zápasy a sezónami v NHL (0,64; 0,61), jak už bylo zmíněno v odstavci výše. Slabé až středně silné negativní korelace nalezneme mezi ATOI a juniorskými zápasy v zahraničí/AHL (-0,23; -0,27). Naopak slabě pozitivní korelaci spatříme mezi ATOI a zápasy v extralize (0,13). Zde spatřujeme paralelu s Grafem 21, kde skupina trpělivých hráčů (s nejvíce zápasy v extralize) produkovala o poznání méně hráčů spodní kategorie (Náhradníci a 4. útok), kteří významně snižují průměrný čas na ledě celé skupiny.

Draft

Pozice v draftu má velice slabé, takřka nulové korelace s téměř jakoukoliv jinou proměnnou. Obecně se předpokládá, že čím lepší umístění na draftu, tím pravděpodobnější je úspěch v NHL. Že tento předpoklad však není pravidlem, je z historie zřejmé. Dokazuje to i námi sledovaná skupina 93 hráčů. Z tohoto počtu bylo 44 hráčů draftováno v pátém či pozdějším kole či nebyli draftováni vůbec, všichni pochopitelně v NHL nastoupili. Devatenáct z těchto hráčů odehrálo v NHL více než 200 zápasů, osm z nich dokonce přes 800 zápasů.

Věk odchodu

Věk, ve kterém hráč odešel do zahraničí, z logických důvodů silně pozitivně koreluje se zápasy v extralize (0,88), potažmo negativně s juniorskými zápasy v zahraničí (-0,65). Se zápasy v AHL už je tato negativní korelace slabší (-0,31). Důvodem může být fakt, že všem hráčům AHL musí být nejméně 18 let, navíc hráči v tomto věku v AHL působí zřídka, většina hráčů v tomto věku častěji nastupuje ve svých domovských soutěžích či zahraničních juniorských soutěžích.

JZ v Z.

Slabě negativní korelace se vyskytují ve vztahu k zápasům a sezónám v NHL (-0,20; -0,17), stejně tak k ATOI (-0,23). Poměrně silné negativní korelace se z logických důvodů vyskytují ve vztahu k věku odchodu (-0,65) a zápasům v extralize (-0,65). Slabě až středně silná pozitivní korelace se vyskytuje ve vztahu k zápasům v AHL (0,35).

AHL

Korelace mezi počtem zápasů v AHL a ostatními proměnnými téměř kopírují korelace mezi juniorskými zápasy v zahraničí a zbytkem proměnných, jen jsou v některých případech nepatrně více negativní.

Extraliga

Korelace mezi extraligovými zápasy a zápasy (a sezónami) v NHL je v podstatě nulová (-0,04; -0,09), na rozdíl od zápasů v NHL/Juniorských zápasů v zahraničí, kde jsou tyto negativní korelace silnější (0,20 zápasy NHL; -0,17 sezóny). Korelace s ATOI, a tedy potažmo kategoriemi, je na rozdíl od zmíněných proměnných slabě pozitivní (0,13), jak už bylo zmíněno při popisu korelací proměnné ATOI. Slabě až středně silná negativní korelace panuje mezi extraligovými zápasy a zápasy v AHL (-0,36), což nám ukazuje, že hráči, kteří stráví více zápasů v extralize, jich většinou odehrají méně v AHL. Pro připomenutí, skupina hráčů s významným počtem zápasů v AHL (dle Grafu 21) byla nejméně úspěšnou skupinou co se prosazení se v NHL týče.

6 DISKUZE

Draft NHL

V Grafu 6 v teoretické části práce nalezneme data o Česích draftovaných do NHL v období od roku 2000 do roku 2010. Slavomír Lener (2010) ve své studii předkládá tato a další data s varováním, že mimo jiné i pokles draftovaných hráčů z České Republiky je výsledkem masové migrace juniorských českých hráčů do zahraničí, a to zejména do zámořské juniorské soutěže CHL. V období, které sledovala Lenerova studie, bylo v draftech NHL vybráno celkem 157 českých hokejistů, z toho 133 hokejistů bylo draftováno v letech 2000 až 2005, od roku 2006 do roku 2010 bylo vybráno pouze 24 českých hokejistů. Průměrně bylo každý rok sledovaného období draftováno 14,27 hráčů.

Graf 8 ve výsledkové části práce rozšiřuje toto období až do roku 2019, tedy posledního uskutečněného draftu, a můžeme v něm sledovat mírný nárůst počtu Čechů draftovaných do NHL. Celkem bylo v těchto devíti draftech (2011 až 2019) vybráno 70 českých hokejistů. Průměrný počet poklesl až na 7,78 hráčů, nicméně je třeba pamatovat na to, že začátek období sledovaného Lenerem patřil do brzké doby po vítězné olympiádě v Naganu, což se pravděpodobně podepsalo na velkém zájmu týmů NHL o české hokejisty. Pokud si odmyslíme toto úspěšné období Lenerovy studie a budeme brát v potaz pouze slabé období 2006 až 2010, zjistíme, že průměrný počet draftovaných hráčů byl pouze 4,8.

Negativní trend, před kterým Lener ve své studii varoval (drafty 2007 až 2010, viz Graf 6), se až na výjimky (2013, 2016) povedlo v námi sledovaném období prolomit, až na dva zmíněné roky bylo v draftu vybráno vždy více hráčů, než v letech 2007 až 2010. Také původ draftovaných hráčů se v námi sledovaném období změnil: až na zmíněné drafty 2013 a 2016 bylo v jednotlivých draftech do NHL vybráno více hokejistů přímo z českých soutěží, než ve kterémkoliv z kritických let 2007 až 2010. V období sledovaném Lenerem bylo 69 % ze všech draftovaných hráčů z českých soutěží, v letech 2011 až 2019 to bylo 53 %. Toto číslo bylo v námi sledovaném období sice nižší, nicméně Lenerovy obavy se opět týkaly draftů na konci jím sledovaného období, ve kterých nebyl z českých soutěží draftován žádný nebo pouze jeden hráč. V tomto trendu však námi sledované období až na výjimky nepokračovalo. Můžeme konstatovat, že období 2011 až 2019 je skutečně o poznání úspěšnější, než krizové období v letech 2006 až 2010, nicméně

nedosahuje výšin draftů na začátku tisíciletí, které těžily pravděpodobně i z olympijského úspěchu v roce 1998.

Češi v NHL

Ve své studii se Lener dále věnoval celkovému počtu Čechů v NHL v jednotlivých letech ve stejném období (sezóny 2000-01 až 2009-10, viz Graf 7). Stejně jako u draftu českých hráčů do NHL, i zde vidíme nejvyšší hodnoty na začátku sledovaného období. Maximem je 80 českých hokejistů v NHL v sezóně 2002-03, průměrně za období sezón 2000-01 až 2003-04 v jedné sezóně nastoupilo 76 českých hokejistů, ve zbývajících sezónách tohoto období to bylo 59. Průměr za celé období činí 66,4.

Maximem námi sledovaného období sezón 2010-11 až 2019-20 (viz Graf 10) je 44 hráčů v sezóně 2012-13, což je o 4 hráče méně než minimum předchozího desetiletého období. Minimem námi sledovaného období je nejaktuálnější sezóna, tedy 2019-20, ve které se představilo pouze 33 českých hokejistů. Průměrně za celé toto období v jedné sezóně nastoupilo 39,2 českých hokejistů, což činí 41% pokles oproti předchozímu období. Jak vidno v Tabulce 2 v teoretické části této práce, čeští hokejisté v sezóně 2019-20 tvořili pouze 3,8 % všech hokejistů NHL, což je značný pokles proti roku 2000, kdy hráči z České Republiky tvořili 7,2 % všech hráčů NHL. Prostor, který v NHL do dnešního dne vyklidili Češi (a do určité míry také Kanadčané, Rusové a Slováci, viz Tabulka 2), nahradili zejména Američané, Švédí a Finové, do jisté míry také Švýcaři. Všechny tyto země měly v sezóně 2019-20 historicky nejvyšší procentuální zastoupení svých hráčů v NHL a za posledních 20 let zaznamenaly výrazný nárůst.

CHL a úspěch v NHL

Lener ve své studii z roku 2010 také předkládá data, která zobrazují úspěšnost evropských hráčů CHL při draftu NHL (Graf 4) a následně procentuální úspěšnost hráčů CHL, kteří v NHL skutečně nastoupili (Graf 5). Sledované období je za roky 1997 až 2005. Lenerova data ukázala, že pouze 48 % hráčů CHL v tomto období bylo později draftováno do NHL. Co se otázky prosazení se v NHL týče, pětina hráčů, kteří v tomto období nastoupili v CHL, později nastoupila i v NHL. Zbylé čtyři pětiny hráčů CHL v NHL nikdy nenastoupily.

Ve výsledkové části této práce jsou dostupná obdobná data s tím rozdílem, že se netýkají všech evropských, ale pouze českých hráčů. Čeští hráči však od roku 1993 tvořili nejpočetnější část všech hokejistů CHL a srovnání s úspěšností evropských hráčů CHL

globálně může být taktéž zajímavé. Graf 13 ve výsledkové části práce je obdobou Grafu 4 v teoretické části práce, rozdílem je již avizované složení hráčů a období, Graf 13 sleduje roky 2005 až 2019. Rozdíl v úspěšnosti na draftu NHL byl oproti Lenerově studii 13 %; pouze 35 % českých hokejistů, kteří v tomto období nastoupili v CHL, byli posléze draftováni do NHL. Co se však týče prosazení se v NHL, tam jsou data v Grafu 14 téměř totožná s těmi z Grafu 5. Z hráčů, kteří v letech 2005 - 2019 nastoupili v CHL, jich 19 % později nastoupilo v NHL (20 % v Grafu 4). Je třeba také brát v potaz, že z této skupiny byli vynecháni pouze hráči, kteří zatím nebyli způsobilí k draftu NHL, ne však hráči, kteří draftováni do NHL byli, ale zatím v ní nenastoupili, přičemž se tak ještě stát může (myslíme tím zejména hráče, kteří byli do NHL draftováni ke konci sledovaného období). Nicméně to nic nemění na faktu, že na podílu hráčů CHL, kteří se později prosadili v NHL, se toho za dalších 15 let příliš nezměnilo.

Severní Amerika versus Evropa

Hlavním cílem této práce bylo zjistit, jaký vliv má migrace juniorských hokejistů na jejich kariéru v NHL. Hlavními výzkumnými otázkami bylo zjistit, jaké jsou vztahy mezi časem stráveným v Česku nebo zahraničí a mezi časem stráveným v NHL. Dále byly obě varianty porovnávány, zda se jedna z těchto variant jeví jako výhodnější. Jak Lener, tak Szemberg ve svých studiích (2010, resp. 2006) tvrdí, že hráčští agenti hráčům prezentují CHL jako lepší možnost než domácí soutěže směrem k prosazení se v NHL. Autoři shodně tvrdí, že tomu tak není a poukazují zejména na data, která ukazují, kolik hráčů CHL se následně v NHL prosadí. Zejména Szemberg ve své studii tvrdí, že evropské hráči by před přesunem do zámoří měli být trpělivější a načerpat co nejvíce zkušeností ve svých domovských soutěžích. Studie se mimo jiné zaměřuje na 621 evropských hráčů, kteří v letech 2000 až 2006 působili v Severní Americe. Tyto hráče Szemberg dělí do tří skupin podle počtu zápasů odehraných v jednotlivých soutěžích (pro připomenutí: Trpěliví hráči - zejména Evropa, minimum v CHL/AHL; Hráči z farmy - zejména AHL; Hráči z CHL - minimum zkušeností s evropskými soutěžemi). Szemberg ve své studii hodnotil hráče známkami od 1 do 5, kde 5 představovala nejlepší známku. Ze srovnání těchto tří skupin vyšla nejlépe skupina Trpělivých hráčů, tedy hráčů s podstatným časem stráveným v evropských soutěžích. Hned 87 % ze všech hráčů, kteří obdrželi známky 3+ a výše totiž patřilo do této skupiny. Skupiny Hráčů z farmy a Hráčů z CHL dopadly v Szembergově studii podstatně hůře - 88 %, resp. 86,9 % hráčů z těchto skupin Szemberg označil jako nedůležité, méně důležité či podprůměrné.

Stejné rozdělení nalezneme i ve výsledkové části této práce. Protože Szembergovo hodnocení není známé, k hodnocení hráčů těchto skupin jsme využili hráčské kategorie, které byly představeny v Tabulce 8. Výsledky po rozdělení hráčů do těchto tří skupin jsou naprosto odlišné od těch, které prezentuje Szemberg, neexistuje jasná dominance jedné skupiny, jako tomu bylo v autorově studii (viz Graf 21). Za skupinami Trpělivi hráči a Hráči z CHL zaostává pouze skupina Hráčů z Farmy, která disponuje pouze 8 hráči dvou nejlepších kategorií (skupina Trpělivi hráči disponuje 17 hráči těchto kategorií, skupina Hráči z CHL 18 hráči). Polovina hráčů této skupiny patří do nejspodnější kategorie. Dá se tedy souhlasit s tím, že hráči s prodloužený pobyt v AHL mají menší šanci prosadit se v NHL. Výsledky této práce však rozporují tezi, že hráči, kteří do NHL projdou skrze CHL, jsou v drtivé většině případů podprůměrní až neúčinní. Naopak, jak skupina Hráčů z CHL, tak Trpělivých hráčů měly velice podobné zastoupení ve dvou nejlepších kategoriích, výrazným rozdílem byla až nejspodnější kategorie, do které patřilo 34 % všech Hráčů z CHL a 17 % Trpělivých hráčů. Szemberg ve výsledcích své studie dále uvádí, že 88 % hráčů, kteří odehráli více než 100 zápasů v CHL či AHL, jsou hráči nedůležití, méně důležití či podprůměrní. Ze vzorku 93 hráčů, kteří byli sledováni v této práci, tuto zápasovou hranici překonalo 53 hráčů. Deset těchto hráčů bylo zařazeno do elitních kategorií, celkem 22 patří do jedné ze dvou nejlepších kategorií. Do nejspodnější kategorie náhradníků patřilo celkem 18 hráčů. Pokud budeme dle Szembergovy terminologie považovat hráče těchto kategorií (plus kategorie 4. útok) za nedůležité, méně důležité či podprůměrné (hráče kategorií 3. útok, 3. obrany a Dvojka považujeme za průměrné), dostaneme se (i s kategorií 4. útok) na celkem 23 hráčů, což činí 43 % hráčů, kteří v CHL či AHL odehráli více než 100 zápasů. Pro srovnání - hráči dvou nejlepších kategorií tvoří 42 % hráčů této skupiny, což je podstatný rozdíl proti výsledkům Szembergovy studie.

7 ZÁVĚR

Cílem této práce bylo zjistit zda, případně jaký, má místo juniorského působení českých hokejistů vliv na jejich kariéru v NHL. Na základě výsledků této práce můžeme tvrdit, že vliv migrace českých juniorských hokejistů na úspěch v NHL není negativní. Úspěšnost hráčů, kteří jako junioři působili v zahraničí, byla srovnatelná s hráči, kteří jako junioři zůstali v České Republice. Tato práce vycházela mimo jiné ze studií, které se zabývaly podobným tématem, sledovaná období těchto studií však byla už nejméně deset let stará. V určitých aspektech na ně tato práce navazuje a dále nabízí srovnání s uplynulou dekádou, která byla předmětem sledování této práce.

Výzkumný soubor se skládal z 93 hráčů, kteří za posledních 10 let nastoupili v NHL. Sledovány byly údaje jako počet zápasů v NHL, AHL, ELH, juniorských soutěžích v zahraničí, věk odchodu do zahraničí, pozice na draftu, či průměrný čas strávený na ledě, na základě kterého byli hráči rozděleni do jednotlivých kategorií reprezentujících výkonnost a "cenu" hráče pro tým. Tyto údaje poskytují obrázek o juniorských kariérách hráčů a jejich úspěchu v NHL.

Výsledky této práce mapují vývoj počtu českých hráčů draftovaných do NHL, stejně jako vývoj počtu českých hokejistů, kteří v jednotlivých sezónách nastoupili v NHL. Není tajemstvím, že se oba tyto počty zmenšily. Absolutní počet českých hokejistů v NHL byl v poslední sezóně méně než poloviční než před 20 lety.

Výsledková část této práce dále potvrzuje dominanci dvou nejsilnějších směrů, kterými se čeští junioři vydávají. Až na dva hráče si sledovaní čeští hokejisté vybrali juniorská působiště v České Republice, nebo Severní Americe, nejčastěji CHL. Tito dva hráči (Pastrňák, Vrána) jako junioři působili ve Švédsku a dnes patří mezi nejlepší útočníky svých týmů (zejména Pastrňák, jakožto nejlepší střelec NHL) a mohou do budoucna díky svému úspěchu inspirovat další české hráče ke zvolení podobné cesty.

Studie této problematiky, ze kterých diplomová práce vycházela, ukazovaly na častou neúspěšnost přechodu z CHL do NHL a shodovaly se ve tvrzení, že nejlepším řešením je pro české hráče odejít do zámoří až v pozdějším věku. Data za posledních 10 let však ukazují pouze slabou negativní korelaci mezi věkem odchodu a počtem zápasů v NHL. Výsledky této práce ukazují, že v posledních 10 letech v NHL uspělo daleko větší množství hokejistů, kteří jako junioři působili v CHL, než tomu bylo v minulosti. Zmínit můžeme hráče jako Voráček, Krejčí, Vrbata, Hemský nebo Erat, všichni tito hráči v CHL

odehráli alespoň dvě sezóny a v NHL přes 800 zápasů. Výsledky Szembergovy studie ukazovaly, že pouze 5 % evropských hráčů s delší zkušeností s CHL bylo hodnoceno jako nadprůměrní, výsledky této diplomové práce však ukazují, že jako nadprůměrní bylo hodnoceno 42 % hráčů s delší zkušeností s CHL.

Mezi počtem zápasů v extralize či juniorských soutěžích v zahraničí a zápasy v NHL existují pouze slabé negativní korelace, přičemž negativní korelace juniorských zápasů v zahraničí a zápasy v NHL je silnější. Hráčské kategorie slabě až středně silně negativně korelují s juniorskými zápasy v zahraničí, s extraligou je tato korelace slabě pozitivní. Na základě těchto vztahů můžeme konstatovat, že s více odehranými zápasy v NHL a v lepších kategoriích nalezneme více hráčů, kteří svá juniorská léta tráví v Česku, než hráčů, kteří se rozhodli pro Severní Ameriku. Tento rozdíl však již není tak propastný, jako v předchozích letech.

Jedním z limitů práce je zároveň i podnět k dalšímu zkoumání. Značná část sledovaných hráčů je totiž v NHL stále aktivní, tudíž se jejich počty zápasů v NHL rozrostou, stejně tak se může vyvíjet i jejich zařazení do jednotlivých kategorií. Jde zejména o mladé hráče, kteří zpravidla nejdříve dostávají v NHL omezený prostor a až časem se jejich prostor na ledě (tím pádem i kategorie) roste. Za jeden z limitů práce můžeme považovat také samotné kritérium dělení hráčů do kategorií, které je závislé pouze na času, který hráč průměrně v jednom zápase odehraje. Nejvhodnější je tehdy, když hráč v NHL již nějaký čas působí a jeho role v týmu je ustálena. Kombinace jiných ukazatelů, jako například času na ledě, gólů a asistencí, by se však u mladých hráčů setkala s podobným problémem při hodnocení, navíc góly a asistence nereflektují samotnou pozici hráče či styl hry, který je od něj vyžadován a mohlo by dojít k nesprávnému ohodnocení. Námětem pro další výzkum může být také podobná analýza juniorských kariér hráčů z jiných zemí, jako např. Švédska, Finska, či Švýcarska, jejichž počty v NHL v posledních letech výrazně rostou.

Přestože jedním z hlavních důvodů ke vzniku této práce byla touha odpovědět na otázku, která z cest, ať už ta domácí, či zahraniční (či kanadská, chcete-li), je lepší pro vývoj mladých českých hokejistů a jejich šanci na prosazení se v NHL, v datech za posledních 10 let nalezneme pouze nepatrné rozdíly mezi oběma cestami. Zejména díky tomu, že hráči s juniorskou historií v CHL se za posledních 10 let úspěšností výrazně přiblížili těm, kteří zůstali v Česku. Nemůžeme říci, že by jedna z těchto možností byla výrazně horší. Na základě těchto výsledků můžeme při zvažování jedné z těchto cest klást větší důraz

na kulturní či jazykové faktory a preferenci jedince, jelikož sportovní úspěch v NHL se dnes zdá v obou případech podobný.

Kanada, stejně jako Česko, měla v této sezóně v NHL historické minimum svých hokejistů a příklady Pastrňáka či Vrány ukazují, že "migrantská" cesta do NHL nemusí vést pouze přes Severní Ameriku. Oba hráči jako junioři prošli švédským systémem a pro hráče aspirující na kariéru v NHL se nabízí otázka, zda by nebylo vhodné následovat jejich cestu. Nicméně na jednoznačnou odpověď bychom potřebovali sledovat více než jen dva hráče. Jisté je, že, nehledě na působiště, nejdůležitějšími vlastnostmi mladých hráčů budou vždy kromě talentu také píle, vůle a odhodlání. Bez těchto kvalit ani nemá smysl si otázku volby působiště pokládat.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. *2016 NHL Entry Draft. Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-12-11].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/draft/nhl-entry-draft/2016>>.
2. *2020 IIHF International Transfer Regulations. Iihf.com* [online]. 2019 [cit. 2019-12-09].
Dostupné z: <<https://iihfstorage.blob.core.windows.net/iihf-media/iihfmvc/media/downloads/regulations/2020/2020-iihf-international-transfer-regulations.pdf>>.
3. *2020 NHL Draft Lottery Odds. Tankathon.com* [online]. [cit. 2019-12-12].
Dostupné z: <http://www.tankathon.com/nhl/pick_odds>.
4. BALE, J., MAGUIRE, J. *The Global Sports Arena: Athletic talent migration in an interdependent world*, 1. vyd. Londýn: Routledge, 1994. ISBN 9780714641164.
5. BAUMAN, Z. *Globalizace: Důsledky pro člověka*. 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 2001. ISBN 80-204-0817-7.
6. BECK, U. *Co je to globalizace? Omyly a odpovědi*. Brno: CDK, 2007. ISBN 978-80-7325-123-9.
7. BOWES, J. *Major penalty for high taxes. Taxpayer.com* [online]. 2015 [cit. 2019-11-28].
Dostupné z: <<https://www.taxpayer.com/media/MajorPenalty-October2015.pdf>>.
8. BRETTELL, C. B., HOLLIFIELD, J. F. *Migration Theory: Talking across Disciplines*. 2. vyd. London: Routledge, 2007. ISBN 978-0415954273.
9. *Buffalo Sabres. Nhl.cz* [online]. [cit. 2019-12-12].
Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20110916193103/http://www.nhl.cz/CZ/kluby/9/buffalo_sabres.html>.
10. *Canada – Abroad players. Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-11-29].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/nation/canada/abroad-players-in-eu?gender=male>>.

11. CARLSSON, B., BACKMAN, J., STARK, T. *Introduction: the progress of elite ice hockey beyond the NHL*. In: *Sport In Science* [online]. 2020 [cit. 2020-02-29].
Dostupné z: <<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/17430437.2020.1696518?needAccess=true>>.
12. CARTER, T. F. *Family networks, State Interventions and the Experience of Cuban Transnational Sport Migration*. In: *International Review for the Sociology of sport*. *Journals.sagepub.com* [online]. 2007 [cit. 2019-11-30].
Dostupné z: <<https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/1012690208089832>>.
13. *CHL Import Draft*. *Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-12-19].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/draft/chl-import-draft>>.
14. CROSSAN, W. M. *Expanding game, expanding opportunity: the effect of athlete migration on Czech ice hockey from 1993 to 2018*. In: *Sport In Science* [online]. 2020 [cit. 2020-03-01].
Dostupné z: <<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/17430437.2020.1696521?needAccess=true>>.
15. *Czech Rep. – Abroad players*. *Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-11-30].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/nation/czech-rep./abroad-players-in-eu>>.
16. *Český výsledek na MS je jasný neúspěch. Na herní rozdíl byl smutný pohled, zhodnotil Pešán*. *Sport.ceskatelevize.cz* [online]. 2020 [cit. 2020-03-14].
Dostupné z: <<https://sport.ceskatelevize.cz/clanek/hokej/ms-20/cesky-vysledek-na-ms-je-jasny-neuspech-na-herni-rozdil-byl-smutny-pohled-zhodnotil-pesan/5e131c29fccd259ea49917f7>>.
17. *European goalies return to CHL after ban lifted*. *Sportsnet.ca* [online]. 2018 [cit. 2019-12-18].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/nation/czech-rep./abroad-players-in-eu>>.
18. *Fascinating NHL Nationality Breakdown shows the growth of hockey around the world over the years*. *Bardown.com* [online]. [cit. 2019-12-08].
Dostupné z: <<https://www.bardown.com/fascinating-nhl-nationality-breakdown-shows-the-growth-of-hockey-around-the-world-over-the-years-1.894809>>.

19. GIDDENS, A. *Třetí cesta*. Praha: Mladá fronta, 2001. ISBN 80-204-0906-8.
20. GIDDENS, A. *Důsledky modernity*. 2. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství, 2003. ISBN 80-86429-15-6.
21. GIULIANOTTI, R. *Sport: A Critical Sociology*. Cambridge: Polity Press, 2005. ISBN 978-1-5095-0196-0.
22. *Globalization: A Brief Overview*. *Imf.com* [online]. 2008 [cit. 2019-11-26]. Dostupné z: <<https://www.imf.org/external/np/exr/ib/2008/053008.htm>>.
23. *Glossary on Migration*. *Iom.com* [online]. 2019 [cit. 2020-01-05]. Dostupné z: <https://publications.iom.int/system/files/pdf/iml_34_glossary.pdf>.
24. *Herní řád Tipsport Extraligy 2019/2020*. *Ceskyhokej.cz* [online]. 2019 [cit. 2020-03-15]. Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/cslh-hernirad-2019-2020.pdf>>.
25. *Hockey players in Canada*. *Statista.com* [online]. [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <<https://www.statista.com/statistics/282125/number-of-registered-ice-hockey-players-in-canada/>>.
26. *IIHF Statutes and Bylaws*. *Iihf.com* [online]. [cit. 2019-12-14]. Dostupné z: <<https://iihfstorage.blob.core.windows.net/iihf-media/iihfmedia/media/downloads/statutes/2018-2020-statute-and-bylaws.pdf>>.
27. *Jiri Sekac*. *Capfriendly.com* [online]. 2019 [cit. 2019-11-25]. Dostupné z: <<https://www.capfriendly.com/players/jiri-sekac>>.
28. KLIMOVICKIJ, P. Рейтинг зарплат КХЛ. *Sport-express.ru* [online]. 2019 [cit. 2019-11-28]. Dostupné z: <<https://www.sport-express.ru/hockey/khl/reviews/rejting-zarplat-hokkeistov-khl-kto-samye-dorogie-igroki-khl-sergey-mozyakin-1599361/?from=main-plitka>>.
29. *Komentář: Výsledek na MS odráží realitu českých juniorů. Medaile bude stále výše*. *Sport.aktualne.cz* [online]. 2020 [cit. 2020-03-14]. Dostupné z: <<https://sport.aktualne.cz/hokej/ms-v-hokeji/komentar-cesti-juniori-na-ms-predvedli-svuj-standard-ktery-n/r~6859e3d82e0d11ea88f50cc47ab5f122/>>.

30. KRAFT, J., FÁREK, J. *Světová ekonomika v epoše globálních změn*. 1. vyd. Liberec, TU v Liberci, 2012. ISBN 978-80-7372-910-3.
31. LAFRANCHI, P., TAYLOR, M. *Moving with the Ball: The Migration of Professional Footballers*. 1. vyd. Oxford, Berg Publishers, 2001. ISBN 978-1859733073.
32. LEE, S. *A Theory of Migration*. In: *Demography*. Jstor.com [online]. 1966 [cit. 2019-11-22].
Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/pdf/2060063.pdf?ab_segments=0%252Fbasic_SYC-5055%252Fcontrol&refreqid=excelsior%3A23ab89bd54d041e0a5d91b01e9adcf6>.
33. LENER, S. *Junior Development around the World* [online]. 2010 [cit. 2019-12-27].
Dostupné z: <https://www.hockeycentre.org/Portals/3/IIHF_docs_2010_WHS/Lener.pdf>.
34. MAGEE, J., SUGDEN, J. *The World at Their Feet: Professional Football and International Labor Migration*. In: *Journal of Sport and Social Issues* [online]. 2002 [cit. 2019-12-02].
Dostupné z: <<http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.867.6026&rep=rep1&type=pdf>>.
35. MAGUIRE, J. *Global Sport: Identities, Societies, Civilizations*. Cambridge: Polity, 1999. ISBN 978-0-745-61532-5.
36. MAGUIRE, J. *Sport Worlds: A Sociological Perspective*. Champaign, IL: Human Kinetics, 2002. ISBN 0-88011-972-1.
37. MAGUIRE, J. *Power and Global Sport: Zones of Prestige, Emulation and Resistance*. London: Routledge, 2005. ISBN 978-0415252805.
38. MAGUIRE, J., FALCOUS, M. *Sport and Migration: Borders, Boundaries and Crossings*. New York: Routledge, 2011. ISBN 978-0-415-49834-0.
39. MATISZ, J. *David Branch says lifting European goalie ban would not be about CHL righting a wrong..* Torontosun.com [online]. 2018a [cit. 2019-12-16].
Dostupné z: <<https://torontosun.com/sports/hockey/if-chl-lifts-european-goalie-ban-it-would-not-be-about-righting-a-wrong-branch>>.

40. MATISZ, J. *Canadian Hockey League considers lifting European goalie ban*. *Torontosun.com* [online]. 2018b [cit. 2019-12-16].
Dostupné z: <<https://torontosun.com/sports/hockey/chl-considers-lifting-european-goalie-ban>>.
41. MAYER, M. *Zámoří není jenom NHL. Poznejte systém severoamerických juniorských lig*. *Nhl.cz* [online]. 2017a [cit. 2019-12-16].
42. MAYER, M. *Život v CHL? Někteří trenéři preferují kanadské hráče před Evropany, říká Kachyňa*. *Nhl.cz* [online]. 2017b [cit. 2019-12-16].
43. MILLER, E. *The Evolution of Europeans in the NHL*. *Thehockeywriters.com* [online]. 2017 [cit. 2019-12-11]. Dostupné z: <<https://thehockeywriters.com/the-evolution-of-europeans-in-the-nhl/>>.
44. *Mladí musí dostat prostor, burcuje Lener. Hokej chystá velké změny*. *Sport.ceskatelevize.cz* [online]. 2013 [cit. 2020-03-14].
Dostupné z: <<https://sport.ceskatelevize.cz/clanek/hokej/mladi-musi-dostat-prostor-burcuje-lener-hokej-chysta-velke-zmeny/5be050d10d663b6fe820e068>>.
45. MUSIL, P. *Různé volby po CHL draftu: Gut touží po Kanadě. A Myšák? Měl jsem vždy sen hrát za Litvínov, říká*. *Sport.ceskatelevize.cz* [online]. 2019 [cit. 2019-12-16].
Dostupné z: <<https://sport.ceskatelevize.cz/clanek/hokej/ruzne-volby-po-chl-draftu-gut-touzi-po-kanade-a-mysak-mel-jsem-vzdy-sen-hrat-za-litvinov-rika/5d4a95f3fccd259ea4c2125d>>.
46. *NHL Entry Draft*. *Nhlnews.cz* [online]. [cit. 2019-12-12].
Dostupné z: <<http://nhlnews.cz/historie/nhl-entry-draft/>>.
47. *NHL Entry Draft By Nation: Czech Rep*. *Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-12-12]. Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/draft/nhl-entry-draft/nation/cze>>.
48. *NHL History*. *Records.nhl.com* [online]. [cit. 2019-12-10].
Dostupné z: <<https://records.nhl.com/history>>.
49. *NHL Salaries for 2019-20*. *Hockey-reference.com* [online]. [cit. 2019-11-28].
Dostupné z: <https://www.hockey-reference.com/friv/current_nhl_salaries.cgi>.

50. PALÁT, M. *Příčiny vzniku migrace a reflexe souvisejících teorií* [online]. 2014 [cit. 2020-01-15].
Dostupné z: <https://is.muni.cz/do/econ/soubory/katedry/kres/4884317/48596005/091_2014.pdf>.
51. PAUL, R., WEINBACH, A., RICCARDI, N. *Attendance in the Canadian Hockey League: The Impact of Winning, Fighting, Uncertainty of Outcome, and Weather on Junior Hockey Attendance*. In: *International Journal of Financial Studies* [online]. 2019 [cit. 2019-12-13].
Dostupné z: <<https://www.mdpi.com/2227-7072/7/1/12/htm>>.
52. *Pešán: Naši hráči mají chabé dovednosti. Nehneme se bez klubových trenérů*. *Hokej.cz* [online]. 2019 [cit. 2020-03-14].
Dostupné z: <<https://hokej.cz/mladez-clanek/pesan-nasi-hraci-maji-chabe-dovednosti-nehneme-se-bez-klubovych-treneru/5043018>>.
53. *QMJHL 2019-2020. Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-12-15].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/league/qmjhl/stats/2019-2020>>.
54. RAVENSTEIN, E. G. *The laws of Migration*. In: *Journal of the Statistical Society of London*. *Jstor.com* [online]. 1885 [cit. 2019-11-22].
Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/pdf/2979181.pdf?ab_segments=0%252Fbasic_SYC-5055%252Fcontrol&refreqid=excelsior%3A0afb1c9d0882a8f0e5bdfb8dc4e3a394>.
55. *REDSTONE Extraliga juniorů*. *Ceskyhokej.cz* [online]. [cit. 2019-12-15].
Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/data/document/file/05.-technicke-normy-redstone-elj-2019-2020.pdf>>.
56. RICH, T. *Chelsea transfer news: £52m China Oscar move leaves Blues stunned as Shanghai SIPG don't actually want him*. *Independent.co.uk* [online]. 2016 [cit. 2019-12-02].
Dostupné z: <<https://www.independent.co.uk/sport/football/transfers/chelsea-transfer-news-oscar-china-move-shanghai-sipg-truth-revealed-stunned-epl-news-table-a7477666.html>>.

57. RITZER, G., STILLMAN, T. *Assessing McDonaldization, Americazition and Globalization*. In: BECK, U., Sznajder, N., WINTER, R. *Global America? The Cultural Consequences of Globalization*. Liverpool: University of Liverpool Press, 2003. ISBN 0-85323-928-2.
58. ROBERTSON, R. *Globalization: Social Theory and Global Culture*. 1. vyd. London, Sage Publications, 1992. ISBN 9780803981874.
59. ROSNER, S. R., SHROPSHIRE, K. L. *The Business of Sports*. 2. vyd. Jones & Bartlett Learning, 2011. ISBN 978-0-76379078-4.
60. SCHEIDER, D., PRESTERUDSTUEN, G. H. *Sport Migration and Sociocultural Transformation: The Case of Fijian Rugby Union Players in Japan*. In: *The International Journal of the History of Sport* [online]. 2014 [cit. 2019-12-08].
Dostupné z: <<https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/09523367.2014.921907?needAccess=true>>.
61. SCHROTH, J., STOJANOV, R. *Brain drain/Brain gain/Brain circulation* [online]. 2011 [cit. 2020-01-07].
Dostupné z: <https://publications.iom.int/system/files/pdf/iml_34_glossary.pdf>.
62. *Seattle approved as 32nd NHL franchise, to start play in 2021-22*. *Nhl.com* [online]. 2018 [cit. 2019-12-10].
Dostupné z: <<https://www.nhl.com/news/seattle-is-32nd-nhl-franchise-will-start-play-in-2021-22/c-302583844>>.
63. SEKOT, A. *Sociologie sportu*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2006. ISBN 80-210-4201-X.
64. SEKOT, A. *Sociologické problémy sportu*. 1. vyd. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2562-8.
65. *Skauti Hrdina s Tichým: Medailí bude dál ubývat, náš hokej je druhá liga*. *Idnes.cz* [online]. 2015 [cit. 2020-03-14].
Dostupné z: <https://www.idnes.cz/hokej/reprezentace/milan-tichy-a-jiri-hrdina-rozhovor-o-stavu-ceskeho-hokeje.A150528_195626_reprezentace_ald>.

66. *Slovakia – Abroad players. Eliteprospects.com* [online]. [cit. 2019-11-30].
Dostupné z: <<https://www.eliteprospects.com/nation/slovakia/abroad-players-in-eu>>.
67. STEAD, D., MAGUIRE, J. *"Rite De Passage" or Passage to Riches? The Motivation and objectives of Nordic/Scandinavian Players in English League Soccer*. In: *Journal of Sport & Social Issues. Journals.sagepub.com* [online].
2000 [cit. 2019-11-30].
Dostupné z:
<<https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0193723500241004>>.
68. *Sýkora, Dvořák, Vokoun. Aneb čeští mistři ve službách USA. Idnes.cz* [online].
2016 [cit. 2019-12-04].
Dostupné z: <https://www.idnes.cz/hokej/nhl/cesti-mistri-ve-sluzbach-usa-petr-sykora-radek-dvorak-tomas-vokoun.A160218_201239_nhl_tof>.
69. SZEMBERG, S. *Studie IIHF o evropských hráčích odcházejících do Severní Ameriky* [online]. 2006 [cit. 2019-12-28].
Dostupné z: <https://www.hcpce.cz/pdf/2007/studie_iihf.pdf>.
70. VRÁBEL, T. *Lener chválí výchovu: Skautům talent neunikne ani v Česku. Isport.cz* [online]. 2015 [cit. 2019-12-16].
Dostupné z: <<https://isport.blesk.cz/clanek/hokej/241048/lener-chvali-vychovu-skautum-talent-neunikne-ani-v-cesku.html>>.
71. *Výchova hokejistů v Česku: Michelinská hvězda? Ne, cvičené opice! Dejte děti do ciziny, radí rodič. Sport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-03-14].
Dostupné z: <<https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/892749-vychova-hokejistu-v-cesku-michelinska-hvezda-ne-cvicene-opice-dejte-deti-do-ciziny-radi-rodic.html>>.
72. *Za přestupy hráčů do NHL získaly české kluby již 234 miliónů korun. Ceskyhokej.cz* [online]. 2018 [cit. 2019-12-10].
Dostupné z: <<https://www.ceskyhokej.cz/clanky/za-prestupy-hracu-do-nhl-ziskaly-ceske-kluby-jiz-234-milionu-koru>>.

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Seznam obrázků

Obrázek 1: Transferový proces mezi členskými asociacemi IIHF	26
--	----

Seznam tabulek

Tabulka 1: Push a pull faktory migrace podle Leeho (1966).....	16
Tabulka 2: Procentuální zastoupení národností hráčů NHL ve vybraných letech.....	24
Tabulka 3: Počet českých hráčů v CHL (1993 až 2019)	41
Tabulka 4: Deskriptivní statistiky všech českých hokejistů NHL (N=93)	47
Tabulka 5: Korelace mezi umístěním na MS juniorů a počtem draftovaných do NHL .	50
Tabulka 6: Deskriptivní statistiky vzorku českých hráčů CHL (N=49)	55
Tabulka 7: Deskriptivní statistiky vzorku českých hráčů, kteří jako junioři působili pouze v ČR (N=42)	57
Tabulka 8: Dělení hráčů do kategorií podle průměrného času na ledě (ATOI) a zápasů NHL	59
Tabulka 9: Korelační matice proměnných všech českých hráčů NHL (N=93).....	68

Seznam grafů

Graf 1: Čeští hráči draftovaní do NHL	30
Graf 2: Čeští hráči draftovaní do NHL v prvním kole.....	31
Graf 3: Hráči draftovaní do CHL podle národnosti od r. 1992 až do současnosti.....	33
Graf 4: Úspěšnost evropských hráčů CHL při draftu NHL v letech 1997 - 2005	34
Graf 5: Evropští hráči CHL v letech 1997 - 2005, kteří později nastoupili v NHL.....	35
Graf 6: Češi draftovaní do NHL v letech 2000-2010 a soutěž, ze které byli draftováni	35
Graf 7: Počet Čechů hrajících v NHL v letech 2000 až 2009.....	36
Graf 8: Češi draftovaní do NHL v letech 2010 - 2019	48
Graf 9: Umístění juniorských reprezentací na MS a draft NHL	49
Graf 10: Počet českých hráčů v NHL v sezónách 2010/11 až 2019/20.....	50

Graf 11: Juniorská působiště českých hráčů NHL.....	51
Graf 12: Rozdělení hráčů podle soutěží, ze kterých byli draftovaní do NHL	52
Graf 13: Úspěšnost českých hráčů CHL v draftu NHL v letech 2005 - 2019	54
Graf 14: Češi draftovaní do CHL, kteří v kariéře nastoupili v NHL (2005 - 2019)	54
Graf 15: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (útočníci).....	60
Graf 16: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (obránci).....	61
Graf 17: Rozdělení do hráčských kategorií včetně juniorských působišť hráčů (brankáři).....	62
Graf 18: Početní zastoupení kategorií útočníků v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-2020).....	63
Graf 19: Početní zastoupení kategorií obránců v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-20)	64
Graf 20: Početní zastoupení kategorií brankářů v průběhu let (sezóny 2010-11 až 2019-20)	65
Graf 21: Rozdělení hráčů výše uvedených skupin do jednotlivých kategorií	67